

శ్రీ రస్తు.

రాజశేఖరవిలాసము.

కవిసారస్వభామ

కూచిమంచి. తిమ్మకవి ప్రణీతము.

CHECKED - 1963

Wentworth
 100-100-100
 100-100-100

చెన్నపురి :

పాపిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

1924.

All Rights Reserved.

348

H-290

37R

PRINTED
AT THE 'VAVILLA' PRESS
MADRAS.-1924

విజ్ఞప్తి.

ఈ “రాజశేఖరవిలాసము (భల్లాణచరితము)”ను రచించిన కవి “అభినవ వాగనుశాసన, కవిసార్వభౌమ” బిరుదముల నందిన కూచిమంచి తిమ్మయ. ఈతఁడు తనకృత్యపత్యముల నన్నిటిని పితాపురపుఁగుక్కుపేశ్వరస్వామిపేరఁ బెట్టి, పేరఁ బెట్టికొనిన తన బహుజన్య దురిత కళంక పంకమును గడిగికొని యనపాయ మైవయశఃకాయమును నిలుపుకొన్న మంత్రికులాలంకారుఁడు. ఇక్కవి “నర్పపురమాహత్య” మనునొక్క గ్రంథమును పితాపురోపకంఠమున నున్న శ్రీభావనారాయణస్వామి కొసఁగి తనయద్వైతమతిని వెల్లడించినను మొత్తముమీఁద శివభక్తితత్పరుఁడే యనవలయును. ఇతఁడు కాండిన్యగోత్ర పవిత్రుఁడైన కూచిమంచి. గంగనమంత్రి పుత్రుఁడు. తిమ్మన పౌత్రుఁడు. బయ్యన ప్రపౌత్రుఁడు. తల్లి లచ్చమ. గొట్టెముక్కల. రామయ్య కూతురు బుచ్చమ్మ యీతనిధర్మపత్ని. సింగన్న (రాజన్న), జగ్గన్న, నూరన్నలు తమ్ములు. జగ్గన, సింగన, నరసన్నలు పిన్నతండ్రులు. ఇతనికి వీరమ్మ, పాపమ్మ యను నిద్దఱు మేనత్తలుగూడఁ గలరు. ఈతనికి శైవమతరహస్యముల నుపదేశమిచ్చినగురువు దెందులూరి. లింగనారాధ్యుఁడు. ఈయనకు గ్రంథరూప మైనసంతతియకాని యకారసులులేరని వినుకలి. ఇతఁడు క్రీ. శ. పదునేడవశతాబ్దాంతమున జనించి పదనెనిమిదవశతాబ్దాపగార్థముదాక జీవించియుండెననికొందఱును, ఇంకనుగొంచెము పూర్వుఁడే యని కొందఱును దలఁచెదరు. ఈయన గోదావరీమండలమునందలి పితాపురసంస్థానములోఁ జేరినకందరాడకుఁగరణముగానుండెనట. ఈయింటిపేరిటివా రిప్పటికిని పితాపురముచేంత నున్న చంద్రమ్మపాలెమున నున్నారని వినుచున్నాము. ఇయ్యనఘుఁడు నిరు

పేద యై యుండి తనపవిత్రజీవితమును గడపె నని కొందఱు అందురు.
కాని యది యంత చర్చాసహముగాఁ దోఁచదు.

కవనముసాంపు.

ఈతనికవనము గంగాప్రవాహమువలె నిరర్గళప్రసార మై ద్రా
క్షాపాకప్రచురమై రసోత్తరమై రసానుగుణపాకభూయిష్ఠ మై వెలయు
చున్నది. ఈయనకవనముంగూర్చి సమకాలీనుఁడును సంబంధియుఁ బ్రా
థ కమనీయ కవయి త్రనృతముఁడు నగు నేనుఁగు. లక్ష్మణకవి

“క. హాటకగర్భవధూలీ

లాటనచలితాంఘ్రినూపురారావక్రీ

పాటచ్చరములు తేనియ

తేటలు మాకూచిమంచి తిమ్మయమాటల్,”

అని సభాముఖమునఁ బొగడె నఁట.

ఈతని కిట్టి రసోత్తర మగుకవితాధోరణి యలనడుటకు

“ఈయనయక్షరాభ్యాసమునాఁడు తల్లి యీతని కభ్యంజనము
సేయుచో నెత్తిని జమురుపెట్టి యంతలోఁ గార్యాంతరమున మనసు
దగిలి పోయి యాపనిఁ జక్కఁబెట్టుకొని వచ్చునంతలోఁ గుక్కుఁ పేళ్వర
స్వామి యీబాలు ననుగ్రహింపఁ దలఁచి వృద్ధబ్రాహ్మణరూపమునఁ
బొడనూపి యిరువదిగనువులచేఱకు నొక్కదానిందెచ్చి యిచ్చి యదృ
శ్యుఁడు కాఁగా నతఁ డాచేఱకుగడను భక్షించుచుండిన నదిచూచి
కొంచెమెచ్చుతక్కువగా నీతనియీడువాఁడెయగు నీతనితమ్ముఁడు జగ్గన
యాచెంత నాడుకొనుచున్నవాఁ డాచేఱకు నొడిచికొని యాతఁడు
దినఁగా మిగిలిన పదిగనువులను దా భక్షించెనఁట. దానంజేసి యా
యిరువురకును నిత్యురసోపమ మగుకవితాధార కల్గెను.”

అని యొకకథఁ జెప్పెదరు.

ఇది కల్పితమే యైనను కాకున్నను నీతనికవిత యిత్సురసోపమ
మని పొల్చిన పోలిక యెంతయు హృద్యముగా నున్నది.

ఈతఁ డెంతగొప్పప్రబంధమునేని మిగులవేగముగాఁ బూరింపఁ
జాలెడివాఁడఁట. అందును దనచరమకావ్య మగుశివలీలావిలాసమును

ముప్పదియొక్కదినములలోననే పూర్తికావించితి నని కవియ చెప్పి
కొన్నాఁడు. ఇది యతిశయోక్తి యని కొందఱచుతము కాని యితఁడు
పద్యములు పలుమాఱు వినుర్పించి నెరసు లేటి వంకలు దీర్చి యపూ
ర్వకల్పనామృతముల నింపి మెఱుఁగిడియ కాని వెలువరింప మను
నియమము గలవారిలోఁ జేరఁడు. గావున మన మంతగా సంశయింపఁ
జనదు. ఇదిగాక యీదినములలోఁ బ్రవీణు లగుకొందఱ మహాకవులను
పోటిపెట్టికొని తామువారలకంటె మిన్నలమని చెప్పుచు కడుపుకక్కు
ఱితికి లోనై సింగములు చిఱుతపులులు మొదలుగా ఘోరములై ప
బిరుదపుఁబలకల జొమ్ముల వ్రేలఁగట్టుకొని వీధులవెంటఁ బరువులు
వాటి బలిగుడు కూయుచున్న, శతావధాన, పరశ్శతావధాన, సహస్రావ
ధాన, అతिसహస్రావధాన నిపుణంమణ్య భీషణ చాటుకవి కవిశాస్త్రా
లముల సాహసకార్యములఁ జూచువారికి తిమ్మన యొకనెలలో రెం
డా శ్వాసముల ప్రబంధము వ్రాసె నన్న వింతగాఁ దోచదుగదా?

ఈ త ని కృ తు లు.

(1) రుక్మిణీపరిణయము	మేము ముద్రించినాము.
(2) సింహాచలమాహాత్మ్యము	
(3) నీలాసుందరీపరిణయము	మాచే ముద్రింపఁబడెను.
(4) అచ్చతెనుఁగురామాయణము	మేము ముద్రించినదే.
(5) సారంగధరచరిత్రము	} ఈ 2 ను చక్కనివ్రాతప్రతులు
న్నచోఁ బంప వేడెదము.
(6) సాగరసంగమాహాత్మ్యము	
(7) రసికజనమనోభిరామము	ముద్రించియే యున్నాము.
(8) సర్వలక్షణసారసంగ్రహము	
(9) సర్వపురమాహాత్మ్యము	[గద!
(10) కుక్కుటేశ్వరశతకము.	92 పద్యములదనుక ముద్రించితిమి
(11) శివలీలావిలాసము	ముద్రించియున్నాము.
(12) రాజశేఖరవిలాసము (భల్లాణచరితము)	ఇదిగో

ఇంకను నముద్రితము లైనయీతనిగ్రంథము లెందేని దొరకి
నచో నలవియగునంతవఱ కీరీతిని నిర్దుష్టములుగా ముద్రించి సహృద

యులకుఁ గాన్క వెట్టికొందుము. ఉన్నచో దయమీఱఁ బంపుఁ డని
భాషాభిమానులఁ బదింబదిగఁ బ్రార్థించుచున్నాము.

ఇంకొకమాట.

కొందఱు తలఁచినట్లు లీ గ్రంథ మీతనిప్రథమప్రయత్న మగుట
చేతనో మఱియే హేతువుననోకాని దీనియందు గవిత్త్రయేష్టములు కా
నిప్రయోగము లందందుఁ జొనుపఁబడియుండుటయ కాక రేఫద్వయ
సాంకర్యమును దఱుచు కానంబడియెడిని. లక్షణగ్రంథమును సైత
మొనర్చి ప్రథితుఁ డైన యిక్కవిపేర నిట్టి గ్రంథ ముండుట కేమికా
రణమో బహుజ్ఞు లగుదోషజ్ఞు లీతనిగ్రంథము లామూలాగ్రముగ
శోధించి యీతనిమతమును లోకమున కనుగ్రహింతురుగాక.

నరాంకితము సేయమి,

తన కవితామహామంత్రశక్తిచే నెల్లరను రంజింపఁ జేసి బహుజ
నాదరమును బడసి విశేషముగా నప్పటి పితాపురపురా జగు మాధవ
రాయనిచేఁ గవిసార్వభౌమబిరుద మిచ్చి గారవింపఁబడినవాఁ డయ్యు
నిక్కవి తనకబ్బముల నొక్కఁడేని నరాంకితము సేయఁడయ్యె. మఱియు
నట్లు సేయుటనుగూర్చి

“క. పనిబూని తుచ్చభోగం, బునకై కొఱ గానిజనులఁ బొగడుట యెల్లన్

గనుఁగొన నిహపరదూరం, బని తలఁచి వినిర్మలాంతరంగుం డగుచున్.”

చ. విను మఖిలేశ మన్యులకు వేడుకఁ గావ్య మొసంగి ధాత్రిపై

నొనరఁగ సౌఖ్యసంపదల నుద్ధతు లై సుకవీంద్రులుందు రా

ర్యనికరవంద్య నీ విహపరంబుల సౌఖ్య మొసంగుసామి వం

చును మది నెంచి నీకు సనసుల్ విని మెచ్చఁ బ్రబంధ మిచ్చెదన్.”

(రాజశేఖరవిలాసము.)

క. నృపులకుఁ గావ్యం బొసఁగిన, నపవర్గం బిడఁగఁ గలదొ యటు గాకున్నన్

ద్విప తురగ భూషణాంబర, తపనీయాదికముచేతఁ దనుపం గలరో.

సీ. ద్విజపుంగవులకుఁ బ్రవేశింపఁ గారాని పృథుగృహాంతరములఁ బ్రేమ నుండి

కృత్యంతధర్మపద్ధతు లెవ్వి యెఱుఁగక ధతణిపై నడువఁ బాదములు లేక

గుడ్డియల్ చేయుమంత్రులు చెప్పినటు మీఱక నటించుచు ద్విజిహ్వాకలును గలిగి

వివరంబుగా వక్రగతులచేఁ బాదలుచుఁ బూని యేస్త్రాస్త్రును బున్ను రనుచు

గీ. గాథరోషవిషానలోద్ధారిఘోర, వ క్త్రిములు గల్గి దుర్బదవర్తు లగుచుః

జెలఁగు చుండెడు భోగిరాజుల భజింపఁ, గుటిలతరబుద్ధి నెవ్వఁడు కోరఁగలఁడు.

(సింహాచలమహాత్మ్యము)

ఈరీతిని బ్ర సంగము వచ్చినప్పుడెల్లఁ బలుతావుల నందందు నిం దించియుండెను.

కథాసంగ్రహము.

“ఇందలికథాంశ మిప్పటి మనతెలుఁగునాటనున్న యారాధ్యు లనుశై వమతప్రవిష్టులలో మిగులఁ బావనముగా వాడుకొనఁబడుభల్లా ణునిచరిత్రము. ఇదియామతమువారు పలువురచే గద్యపద్యద్విపద దండ కాదిరూపములఁ బలుతెఱఁగుల రచియించఁబడి వాడుకలోనున్నది.

సింధుకటకాధీశ్వరుఁడును శివభ క్తుఁడు నగుభల్లాణుఁ డనురాజు తనగురువుననుమతి వడసి ఇష్టదాన మనునొక వ్రతముం బూని జంగము లకు నేది యడిగిన దానినెల్ల నిచ్చెద నని శపథముచేసెను. అంత నీవృ త్తాంతము విని నానాదేశములనుండి విభూతిరేఖలు మెఱయ, రుద్రాక్ష సరములువ్రేల, కొమ్ముచెంబులు బట్టుకొని, పిడిగంటలు వాయించుకొను చు, శంఖములూఁడుకొనుచు, జింకతోల్ల దర్భాననములు దగిలించి కొని, ఆఱుపింజలమడతనీర్కా విధోవతులు గట్టుకొని కొలఁదికి మీఱు జంగాలురాఁగారాజునువారినతివఱి నీష్టప్రదానముచే దృపులఁగావిం చుచుండెను. అంతనీవృత్తాంతమును నారదువలనవినిసంతసించితనభ క్తు నిమహిమ నరయఁగోరి శంకరుఁడు కై లాసమునుండి తరలి జంగమవేష ధారియైవచ్చి యారాజుంగొచ్చెను. రాజును నత్యంతభ క్తితో నాజంగ మేశ్వరు నారాధించఁగా నాతఁడెద్దియుఁగోరక తనకుఁ బడువుఁదనమే జీవనముగాఁ గల లంజె నిమ్మని కోరి, యది యత్యంతానుచితమని రా జెంతబోధించినను నాదొంగజంగము వినఁ డయ్యెను. ప్రతిజ్ఞా భంగభయభీరు వగురాజును నాతనివేశ్య నొసఁగనొప్పికొనియూరెల్ల వెదకినను నాయీశ్వరునిప్రేరణచే నొక్కసానియు లభించదయ్యెను. అంత రాజు ఖిన్నుఁడై యెటులైన మాట దక్కించుకోవలె నని తనభార్యను బతిమాలి యాపెను వేశ్యంబోలె గై సేసి యాతనికొసం

గెను. టక్కరిజంగమురూపున నున్నశివుఁడును వానిసత్యసంధత్వమున కును భక్తితత్పరత్వమునకును సాహసమునకును గడునలరి, యాతనికి నిజరూపు జూపి యనుగ్రహించి యారాజశేఖరుని వానియిరువురు భార్యలతోఁగూడ బొందితోఁ గై లానముఁ జేర్చి వానికిఁ బ్రమథాధి పత్య మొసఁగెను.”

అనునీకథను మనతిమ్మన ప్రబంధముగాఁ గొన్నివర్ణనలు బెంచి వ్రాసెను. ఇక్కవియొక్కయు రాజశేఖరునియొక్కయు దేశకాలాదు లం గూర్చిన విశేషములను దఱచి తెలిసికొనునంశము చదువరుల కే విడిచి యిఁక నీతనిశైలీప్రదర్శనార్థము కతిపయపద్యము లిందలివి చూపఁబడును.

పు ర వ ర్ణ న ము.

మ. శశికాంతోపలజాలనిర్మితమహాసాధాగ్రభాగోల్లస
ద్విశదాబ్జారిముఖీజనాంచితముఖావిరూపతమందస్థితా
తిశయప్రస్ఫుటకౌముదీముదితహృద్దేశానిశోద్యచ్ఛక్తో
రశకుంతావళి యై తనర్చుఁ జెలువారన్ దత్పురం బెంతయున్.

మ. లలనల్ తత్పురిసాధవీధులను దోలాకేళిచే నుండి తా
రలబాలార్కుని మింటఁ జూచి తమపాదాబ్జద్యుతిం బోలరాఁ
గలకెందమ్మి యటంచుఁ బాదములఁ ద్రొక్కన్ దంతముల్ రాలి య
ట్లలరెం గాచె సహస్రపాదుఁ డనుపే రావాసరస్వామికిన్.

చ. మరకతరత్నసంఘటితమానితమడ్యకదంబజాలకాం
తరములనుండి వే వెడలు తద్ధనసాతపుధూపధూమముల్
పరువడిఁ జూచి నీలఘనపంక్తు లటంచు నటించు నెంతయున్
గుఱుతుగ మేదినీస్థలినిఁ గోర్కెలచే శిఖినీసమూహముల్.

గిరివర్ణనము.

చ. చని కనియెన్నిలింపమునిసంతతభవ్యయశోవిశాలమున్
సనకసనందనప్రముఖసాధుగణస్తుతిమూలము న్సుపా
వనతరసానుదేశపరివర్తితకిన్నరకంబుకంధరీ
జనమృదుగానమోదితభుజంగమజాలము శ్వేతశైలమున్.

నీ. ప్రకటితసహకారప్లవోద్యత్భాదనామోదపరభృతోద్దామరవము
ఘననితంబస్థలోద్ధాఢలీలాలోలగీర్వాణకామినీగీతరవము

చారుమారుతపూరి తోరుతగాశ్చ కీచకానీకప్రక్షీర్ణరవము

సదమలనరరురీసందోహసంకూఢ మానితఘూర్ణాయమానరవము

తే. సతతగంగాతరంగసంగతబలాక, చక్రసారసహంసాదిశకునిరవము

నొక్కటఁ జెలంగు మిగులఁ గర్జోత్సవముగ, సురుచిరంబైనయత్తహీధరమునందు.

అ స్త మ య ము.

మ సరసీజోద్భవరుక్తకాకకుండు ఘస్త్రిస్తీమణిం భ్రేమతోఁ

గర మింపొంద నలంకరించుటకు వేగం గాఁచి తా నీటిలో

బరఁగఁ ముంచినయట్టిమేల్చి యగుబల్బంగారపుంబూదె య

న్మరణిఁ భానుఁడు పశ్చిమాంబునిధిఁ జక్కఁ గ్రుంకె నొక్కుప్తుడిఁ.

మ. గురుపత్నిఁ వరియించుద్రోహి తనుఁ గన్గోరా దటంచుఁ నుధా

కరురాకల్ మది నెంచి పద్మిని సువక్త్రంబుం గడు న్వంచె న

ట్లరయం బుణ్యవధూమణుల్ ధరణి నత్యంతోగ్రదోషాత్తునిఁ

సరవి న్దన్దొన నొల్లకుందురుగదా చర్చింప నెంతేనియుఁ.

చ ం ద్రు డు.

సీ. అజుఁడు చకోరామరావనార్థము నిల్పఁ గొమరారునమృతంపుఁగుండ యనఁగ

బతిరాకకును నిశాసతి హారతిం జట్టు బా గైనరజతంపుఁబాత్ర మనఁగ

ఘనపాంథహృత్పద్మవనములు గలఁచంగఁ దవిలియేతెంచుచౌదంతి యనఁగఁ

దొగకన్నె ముదమంది నగుఁగాక యనుచుఁ బ్రాజ్ఞగము చూపెడుదర్పణం బనంగ

తే. విశదకాంతుల సంతంత వృద్ధిపొంది, శీతకరబింబ మింపొందఁ జెలఁగి దిశల

సాంద్రతతముగఁ జంద్రికాసమితి దనరె, గోరికలమీటి కేరం జకోరకములు.

వేశ్యాదూషణము.

ఆ. విటుఁడు లేనిరేయి వేదనఁ జెందుచు, నిదుర కంటి కెటుఁగ నేర కుండి

కా సొసంగునట్టి కడజాతివాఁడైనఁ, గల్గఁ గోరు వారకాంత మనిని.

సీ. కడుఁ గురూపినినైనఁ గందర్పనిభుఁ డంచు నభినుతి యొనరింతు రలఘులీల

నంత్యజన్తునినైన నమలవంశజుఁడంచుఁ బల్కుదు రెంతయుఁ బ్రాధి దనర

నతిమూఢమానసుం డగుమానవునినైన సతసుఁ డబంచురు సరభసమున

బ్రహ్మహంతకునైనఁ బరమధార్మికుఁ డంచు గణుతింతు రెపుడును గ్రమముతోడ

తే. నెన్నఁ గల్గిననీతివిహీనునైనఁ, దవిలి సద్వృత్తనుం డండ్రు తమకు నొక్క

పీసమైనను గానైన వీడెమైనఁ, జేతి కొసఁగినచో వెలచిగురుఁబొండ్లు.

ఉ. చిన్నెల ఐన్వెల న్యగలఁ జిత్రవిధంబుల ముద్దుమాటలఁ

వెన్నెలనెన్నునవ్యులను వేమఱుఁ బిత్తరివాలుఁజూపులఁ

సన్నల సైగల స్థిగుల జాణతనంబున వారకామినుల్
చెన్నుగఁ బల్లవప్రతతిచేత ధనంబులు దోఁతు రెప్పుడున్.

చ. పొలుపుగ నిన్నుఁ బాసి యొకపూట మహాయుగ మంచు నెంచువో
వలనుగ నీవు నన్నిటల వంచనసేయఁగఁ బాడియే యిటుల్
దలఁపఁగ నీతియే యనుచుఁ దక్కుచుఁ బొక్కుచు నిక్కువంబుగా
వలచినయట్లు మాయలను వారవధూటి భ్రమించుఁ బల్లవున్.

జం గాలు.

సీ. కక్షచాలలు పైడికట్లబై తంబులు శంఖసంఖ్యల మించుశంఖములును
పిడిగంటలును గేకిపింఛంపుఁగుంచెలు ఛత్రము ల్పలితోళ్లు చామరములు
యోగదండంబులు యోగపట్టెడలును గండపెండేరము ల్కుండలములు
తనువులభూతికూతలు కావివస్త్రముల్ మేలైనరుద్రాక్షమాలికలును
తే. శ్వేతకేతనములు రుద్రవీణియలును, బాత్ర మగునట్టిరజతంపుఁబాత్రికలును
గేలుఁదామర బలవైనశూలములును, మొలకబంగరుగిలుకుపావలును గలిగి.
సీ. ఆతులితవిమలపంచాక్షరీమంత్రంబు మించుకోరిక బరియించువారు
తఱచుగా శైవకథారహస్యార్థము ల్పెట్టి శిష్యులరుల కేర్పఱచువారు
సారెసారెకు నమ శ్శర్వాయ రుద్రాయ పశుపతయే యని పల్కువారు
నడుగడ్డునకుఁ గాహఁశాదిరవంబులు చెరిగించుచును వేడ్క నలరువారు
తే. చిత్రగతులను గానంబుఁ జేయవారు, సరవితో గద్యపద్యముల్ చదువువారు
నగుచు గోటానుకోట్లొకమొగిని నడువ, సాగి రానేల యీనినచందమునను.
సీ. మల్లయ్య వీరయ్య మఱి విరూపాక్షయ్య జడముడిబసయ్య శంకరయ్య
పిడిఘంటచిక్కియ్య భీమయ్య సోమయ్య శిష్యయ్య హరిణాంకశేఖరయ్య
మరులయ్య సంగయ్య మార్కండేలింగయ్య పర్వతనాథయ్య పశుపతయ్య
శరభయ్య రుద్రయ్య కరపాత్రిసిద్ధయ్య శితికంతయోగయ్య శ్రీగిరయ్య
తే. విశ్వనాథయ్య వీరమాహేశ్వరయ్య, యాదిగాఁ బేరు గల్గి మహాత్ములయిన
జంగమస్వాము లారాజసముఖమునకు, సరగఁ జనుదెంచి రత్యంతసంభ్రమమున.

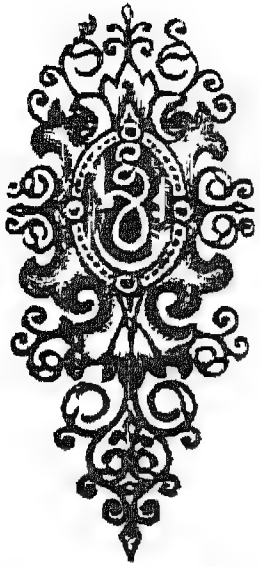
ఇటు లింతకంటెను సరసము లైనపద్యము లెన్నియో యున్నను
గ్రంథవిస్తరభీతిని వాని నుదహరింప మానితిమి.

చెన్నపురి.
7-1-1913.

వావిళ్ల. రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

శ్రీ రస్తు.
రాజశేఖరవిలాసము.

వీ రి క.

నగజాతనుద్యుతులు చెల్వమెటుంగులుగా వియన్నదీ
ధ్వానము లెల్ల గర్జితకదంబముగా రజతోచలాంబరా
స్థాని జనించు శర్వజలదంబు కృపారసధార మీఱ మ
స్తానసబర్హి నెంతయు ఘనంబుగ సంతస మొందఁ జేయుతన్.

న. కరిముఖుఁ గన్నతల్లి శశిఖండవిభూషణకూర్చిరాణి భూ
ధరవరు ముద్దుపట్టి నిజదాసగృహంగణకల్పవల్లి కి
న్నరగరుడోరగాద్యమరనవ్యకిరీటమణి ప్రభాతివి
స్ఫురితపదాబ్జ యాత్రిపుతసుందరి మాకు నభిష్ట మిచ్చుతన్.

ఉ. వల్లవపల్లవాధరు లవారితభక్తిని బాలుఁ డంచుఁ ద
స్తెలనఁ బిల్చి యెంతయును మే లగుక్రొవ్విరిబా ల్మోసంగఁ దా
నొల్లక యల్ల కప్పికొని యుంచినబంతు లొసంగు మంచు భా
సిల్లుకుచంబు లంటుచు హసించు ముకుందుఁ డభిష్ట మిచ్చుతన్.

౧. కమలజార్చితమృదుపడకమల యైన, కమల మాయీంట నేప్రాద్దు కడుముదమున
నిలిచి యభిలషితార్థముల్ గలుగఁ జేసి. చిరతరం బైవక్యసను రక్షించు గాత. 4

౨. ఎంచఁ దగునంచతేజిని, జంచలగతి నెక్కుజాణ సరసిజగద్భం
జంచితపతిచేఁ దానొన, రించుంగావుతను మాకుఁ బ్రేమకౌ శుభముల్. 5

౩. వేదాదివిద్యల వెలయించుపూఁబోణి నెటి భక్తతతిఁ జ్రోచు నీలవేణి
యురుకవిత్వప్రాధి యొనగూర్చుకల్యాణి మహనీయపు స్తకమహితపాణి
నిఖిలగీర్వాణవర్ణితసద్గణశ్రేణి నిజలోచనప్రభానిర్జితైణి
ఘనతరోత్తుంగనైకతసన్నిభశ్రోణి రాజీవభవుని గారాబురాణి

తే. సమదపికవాణి యవ్వాణి సంతతంబు, మదిని దైవార రచియించుమత్స్యబంధ
మకసి దుర్దోషరహిత మానట్లుగాను, జీరకృపానూఫర్తిఁ బరిపూర్తి చేయుఁ గాత.

చ. పాలుపుగ నీశుకంతమునఁ బూనినయట్టికపాలమాలికల్

వలనుగఁ జూచి గొప్పలుగ వండినయుండ్రము లంచు భ్రాంతి లో

పల జనియించి తుండమునఁ బట్టి పడిం దివియంగఁ జూచు వి

ద్యులగురుఁ డేకదంతుఁడు ముదంబున మత్కృతిఁ బ్రోచుఁగావుతన్.

7

చ. తవి శశి భౌమ సౌమ్య సురరాడ్డురు భార్గవ మంద రాహు కే

తువు లనఁ బేరుఁ గల్గి యలతోయజగర్భనురేంద్రముఖ్యు లౌ

దివిజుల కెల్లకోరిక లతిస్థిరమానసు లై యొసంగుచున్

భువిని బ్రసిద్ధు లైనగ్రహముల్ మముఁ బ్రోతురుగావుతం గృపన్.

8

నీ. కచశైవలంబులఁ గటిసైకతంబుల గొమరారునక్షోజకోకములను

లాలితబాహుమృణాల నాశంబుల నిరుపమలోచనేందీవరములఁ

గమనీయతరపాదకప్టారదళముల మానైన దరహాసఫేనములను

బంధురకరతలపంకేరుహంబుల ఐరవళి వీచికావ్రాతములను

తే. భాసిలుదు నుండు గిరిజావిలాససరసి, నమరఁ గ్రీడించుగిరిశహంసము మదీయ

దురితనీడంబు దిగనాడి నెరిని నుకృత, దుగ్ధములఁ గైకొనెడుఁగాతఁ దూర్ణగతిని.

నీ. ఆశాంతవిదితపుణ్యశ్లోకు శాల్మీకు నఖిలశాస్త్రగమాభ్యాసు వ్యాసు

భాసురకవితాప్రభవభూతి భవభూతిఁ జారుతరాతియశోరుఁ జోరు

వీరారిభుజగమయూరు మమూరుని బంధురలవపుష్పబాణు జాణు

నసమవిద్యన్తనోహరుని శ్రీహర్షు సారవాక్యక్రియాశ్లాఘు మాఘు

తే. కలితవిద్యాసముల్లాసుఁ గాళిదాసు, బుధజనానందకరముఖాంభోజు భోజు

మతీయు గీర్వాణకావ్యనిర్దానచతురు, లగుకవీంద్రులఁ బ్రార్థింతు నగణితముగ.

మ. రమణన్ నన్నయభట్టుఁ దిక్కమఖి నెట్టాప్రెగ్గడ నాభిస్కరుం

గ్రమ మింపొందఁగఁ బోతనాహ్వయుని లోకఖ్యాతుఁ డౌజిష్టుపూ

డమరేకున్ ఘను భీమసత్కవిని దధ్యం బొప్ప శ్రీనాథము

ఖ్యమహాంధ్రాంబితకావ్యకల్పకుల నేఁ బ్రార్థింతు నెల్లప్పుడున్.

11

నీ. గురుతరకాండిన్యగోత్రవిఖ్యాతుండు బయ్యనామాత్యుఁ డేభవ్యతాత

నితాన్నదానవర్ణితయశస్సాంద్రుండు తిష్ఠనసచివుఁ డేధీరుతండ్రి

ఘనులు జగ్గనయు సింగన్నయు నరసన్న యనుమువ్వు రేసుంత్రియనుఁగుఁడమ్ము

లలరఁ దిమ్మన్న రాజన్న జగ్గన్నయు నూరన్న యేసుంత్రి సుతవరేణ్యు

తే. లొనర వీరమ పాప మేఘునునిసహజ, లతిపతివ్రత లక్ష్మీ యేచతురురాణి

యట్టిశ్రీకూచిమంచి వంశాబ్ధివిధుని, మజ్జనకు నల గంగనామాత్యుఁ డలఁతు. 12

క. ఛందమునుం గావ్యాదుల, చందము నితై న నెఱుంగ సతతము విద్య
ద్భృందంబులకృపఁ గవితా, సందర్భం బొగి నొనర్తు సాహసవృత్తికా. 13

చ. ఎనయఁ బ్రసూనదాహ మెవ రేక్రియఁ గూర్చిన నందుఁ గల్గువా
సనలకుఁ గాదె మానవులు సంతసమందుదు రుర్వి నట్టిపా
వనతరశంభుభక్తి యనువాసనకు న్నది మెచ్చి మత్స్యతిం
గనుఁగొని తప్పు లెన్నక తగం గరుణింపుఁడు సత్కవీశ్వరుల్. 14

ఐ. అని నిఖిలవిబుధ విబుధ విశుతిం గావించి మఱియు నిష్ట దేవతా ప్రార్థనఁబు కేసెద.

సీ. శ్రీమదిరీంద్రజాచి త్తసరోహంస హంససహస్రదివ్యప్రతాప
తాపసా నేక సంతతరక్షణాన్యక్ష యక్షేశగళ దక్షయాగహరణ
రణరంగరిపునాశ రజతోచలనివాస వాసవార్చితపాదవనజయుగళ
గళమూలభూషణలలితహాలాహల హలధరానుజసన్నుతార్జునాంగ

తే. యంగసంభూతమథన సత్యప్రచార, చారణాచరసోషణసతతవిభవ
భవ విరూపాక్ష యోగిహృత్పద్మశీత, వీరపురిమక్కు టేశ కిల్బిషవి నాశ. 16

సర్వలఘుసీసము.

తరుణశశిభరణ నువితరణ భయహరణకర యరుణ సునీరుహనిధిచరణయుగళ
మదనమదమథన ఘనకదనతలవిజయ గిరివదన జగదనన కరివదనజనక
వనజభవదమన పురదనుజకుశలమన మునిమనుజసురవరద ప్రతిదినవిలసిత
బహుళతరవిభవ రిపుగహనదవదహన పటువిహగపతిగమనమత మహితచరిత
ధరణిరథ తరణిశతసదృశ హరత్రినయన, గరళగళ ధనదసఖ శుభద గగనచికుర
వరసుగుణనికర మృదుహృదయ శరధిశరధి, యురగవరభరణధరపరమపురుష గిరిశ. 17

క. దుర్గాధినాథ దివి జని, వర్గార్చితమృదులపాదవనరుహయుగళ
గర్గాదిహానిసన్నుత, భర్గా శ్రీకుక్కుటేశ భవ్యవిలాసా. 18

చ. విను మఖిలేశ మర్త్యులకు వేడుకఁ గావ్య మొసంగి ధాత్రిపై
నొనరఁగ సౌఖ్యసంపదల నుద్ధతు లై సుకవీంద్రు లుంచు రా
త్యనికరవంద్య నీ విహపరంబుల సౌఖ్య మొసంగుసామి ఎం
చును మది నెంచి నీకు సరసుల్ విని మెచ్చఁ బ్రబంధ మిచ్చెదన్. 19

ఱి. తప్పు లున్నయెడల నొప్పులుగా నెంచి, పూని కావ్య మొనరఁ బూర్తిచేసి
కరుణమీఱ మాకుఁ గామితార్థములెల్ల, ఘనత నొసంగి యేలుకొను గిరీశ. 20

క. అని విన్నవించి యాతని, ఘనతరకరుణావిశేషగౌరవమున నే
నొనరించెద నవ్విభునకు, జను లెల్లను బాగడఁదగిన షష్ట్యంతంబుల్. 21

- క. దీరునకు భక్తజనమం, దారునకు సురారిమదవిదారునకు మహా
దారునకు నఖిలజగదా, ధారునకు నఖాఘవారిదసమీరునకున్. 22
- క. సోమునకు రజతభూగర, ధామునకు నుదంచితాహిదామునకు నయో
ద్దామునకుఁ బ్రకటసద్గుణ, ధామునకున్ మాళిశీతధామున కెలమిన్. 23
- క. ధవునకు శోషితసరసిజ, భవునకు నగణితలసద్విభవునకు గౌరీ
ధవునకు వృషభేశ్వరసైం, ధవునకు గిరిబాంధవునకు ధవశాంగునకున్. 24
- క. శూలిక విమలదయాసం, శీలికి గజదైత్యచర్తచేలికిఁ బురని
ర్హులికిఁ జరిపాలితడివి, జాలికి నతహృత్పయోయహళికి భక్తిన్. 25
- క. స్థాణునకు నురుచతుర్భుజ, బాణునకు జితప్రసూనబాణునకు బుధ
త్రాణునకు నిరతపోషిత, బాణునకున్ సత్యవాక్యపారీణునకున్. 26
- క. నరకిన్నరవిద్యాధర, గతుడోరగ సిద్ధసాధ్య గంధర్వసురా
సుతపూజిత చరణునకును, హరిణాంకనిభప్రకాశుఁ డగుపశుపతికిన్. 27
- క. భృంగిరిటనాట్యరతునకు, సంగరవిజయునకుఁ బాణిసారంగునకున్
గంగాధరునకు నబ్ధిని, పంగున కుర్వీరభునకు జగదధిపతికిన్. 28
- క. యక్షాధీశ్వరసఖునకు, నక్షీణలసత్కృపాకటాక్షునకు గణా
ధ్యక్షప్రియునకు విదళిత, దక్షాధ్వరునకును ధర్మతాత్పర్యునకున్. 29
- క. హరునకు గాంచనధరణీ, ధరకోదండునకు మృత్యుదర్పహరున కీ
శ్వరునకుఁ బీతాపురమం, దిరుక్కుటలింగమునకు దివ్యాంగునకున్. 30
- వ. అనంతసాష్టాంగదండప్రణామంబులు సమర్పించి యద్వైతసార్వభౌమునకు నంకి
తంబుగఁ దత్కృపాతిశయమున నాయొనర్పం బూనినయట్టి రాజశేఖరవిలాసం
బునకు గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 31

క థా ర ం భ ము.

- ఉ. శ్రీకరలీలఁ దొల్లి మునిసింహు లనేకులు నైమిశాటవిం
బ్రాకటరీతి సూతుఁ గని పల్కలుఁ బ్రార్థనఁ జేసి యెప్పుడున్
తోకములందు యోగిజనలోలుఁ డుమాపతి తత్కథావశుల్
చేకొని పల్కినన్ వినినఁ జేకులు సౌఖ్యము లెట్టివాటికిన్. 32
- సీ. అసమానఘోరదుఃఖారణ్యములకుఁ బ్రజ్వలితాగ్నికీలలు శంభుకథలు
ఘనతరాఘాఘాంభకారంబునకు లసజ్జలజాప్తబింబముల్ శంభుకథలు

గాఢామితోగ్రదుష్కర్తారగములకు సమదమయూరముల్ శంభుకథలు
 అపమృత్యుముఖ్యదోషాంభోధరములకు జంఘానిలంబులు శంభుకథలు
 తే. శజ్జనస్తోత్రపాత్రముల్ శంభుకథలు, సకలసంపత్కరంబులు శంభుకథలు
 శాశ్వతైశ్వర్యయుక్తముల్ శంభుకథలు, సననఘదాయకంబులు శంభుకథలు 33
 తే. గిరిశకథలందు నీవు నేర్పరివి మున్ను, శంభునకు వేశ్యగాఁ బ్రియసతి నొసంగి
 యతనికారుణ్యమునకుఁ బాత్రత నహించి, నట్టిమనుజేంద్రుకథఁ దెల్పినయ్యమాకు.
 క. అనవుడు సూతుఁడు మునులం, గనుఁగొని వెన నిట్టు లనియె గారీశుకథల్
 వినిపించెద నని పూనఁగ, జనులకుఁ దరమగు నె యోగిసంఘములారా! 35

శా. వాణీశాశురకల్లభాదు లగుగీర్వాణుల్ నిజంబొప్పున
 య్యేణాంకార్థవిభాషణం దెలియఁగా నింజేనియుం జాలరీ
 త్తోణిన్ మానవుఁ డెట్లు నేర్చు వృథభక్తుల్ గొంద తాచక్రభృ
 ద్భాణుం గాంతురు సత్కథావళులు నిత్యంబుం బ్రశంసించుచున్. 36

క. ఘనుఁ డగుపినాకిచరితలు, వినయవివేకజ్ఞుఁ డగుచు విలసిల్లెడునూ
 తునికిం దెలిసినవిధమునఁ, బనివడి యితరులకుఁ దెలియఁబడు పెట్లరయన్. 37
 క. ఘనకైలంబులు ముంచెడు, వననిధిలో నోడ నిలిపి వడి నీఁదెడు మ
 ర్త్యునికరణి భక్తియను నా, వను గిరిశకథాసుధార్ణవం వీఁదఁదగున్. 38

తే. అట్లు గావున నతనిపాదాబ్జయుగము, భక్తితోడుత మది నిల్పి ప్రకటగతిని
 మీర లడిగినకథ లెల్లఁ గోరికలర, నెఱుఁగఁ బలికెద వినుఁ డని యిట్టు లనియె.
 క. శ్రీకరమై తిపుజనహృ, ద్భీకరమై త్రిభువనప్రథిత శివమతర
 త్నాకరమై యనవరతకు, భాకర మై సింధుకటక మనుపురి వెలయున్. 40

మ. శశికాంతోపలజాలనిర్మితమహాసాధాగ్రభాగోల్లస
 ద్విశదాబ్జారిముఖీజనాంచితముఖావిరూభతమందస్థితా
 తిశయప్రస్ఫుటకాముదీముదితహృద్దేశానిశోద్యచ్ఛకో
 రశకుంతావళి యై తనర్చుఁ జెలువారన్ దత్పురం బెంతయున్. 41

చ. ఆరయఁగ నప్పురిం గనకహర్త్యతలంబులఁ గేళిసల్పునుం
 దరులయొయూరముల్ గని ముదంబున నచ్చరలెల్ల మెచ్చి భా
 సురగతిఁ గాన్క లంపిన ప్రమానపుదండ లనంగ నెల్లెడం
 దటచుగ రత్నతోరణకదంబము లందముమీఱు నెప్పుడున్. 42

మ. లలనల్ తత్పురిసాధవీధులను డోలాకేళిచే నుండి తా
 రల బాలార్కుని మింటఁ జూచి తమపాతాబ్జద్యుతిం బోలరాఁ

గలకెందమ్మి యటంచుఁ బాదములఁ ద్రొక్కఁ దంతముల్ రాలి య
ట్లరెంగాదె సహస్రపాదుఁ డనుపే రావాసరస్వామికె.

43

తే. నాగరులు మేన నలఁదిననన్యచంద, నాగరుల పౌత్రభానిలం బానుచున్న
చంచరీకాశులో యనుసరణిఁ బాదలుఁ, బురివిత్ నాంచలాంచితసురపమణులు.

చ. మరక తరత్న సంఘటితమానితమద్యకదంబజాలకాం

తరముల నుండి వే వెడలు తద్దనసారపుధూమధూమముల్
పరువడిఁ జూచి నీలఘనపంక్తు లటంచు నటించు నెంతయున్
గుఱుతుగ మేదినీస్థలిని గోర్కలచే శిఖినీసమూహముల్.

45

మ. నెల యవ్వీటను గోటచాటుఁ జనుచో నీ టొప్ప నరొక్కపమా

జ్వలపంకేరుహరాగరత్నసురుచివ్యాప్తిం బ్రకాశించుని
వ్వలిచెంతన్ బరిఘాంతరాంబుజతతుల్ వ్యాఖోచభావంబుచే
నలరుం బున్నమటేలు తన్నణిరుదుల్ హంసాశులన్ భ్రాంతిచేన్.

46

ఉ. గట్టిగ వెండిబంగళపుగట్టులె యిల్లును విల్లుఁ గాఁగఁ జే

పట్టియు భిక్షకుం దిరుగుభర్తని జేటివిభూతియంచుఁ బె
న్గట్టుల మించువిత్తముఁ గ్రక్కన వెచ్చము చేయుచుండు ర
ప్పట్టణమర్త్యసంఘములు భవ్యవిభూతిఁ జెలంగి యెప్పుడున్.

47

క. వేడుక నజతో వాదం, బాడఁ బులికితొంగు లగుదు రాపురిలోనం

బాడబులు దురితజలనిధి, బాడబు లని జగములెల్లఁ బ్రస్తుతిసేయన్.

48

క. మారునియాకారముఁ బలు, మాటును నిరసించరాకుమారులు వీటన్

మా తెందు లేక ఁడిఁ బరి, మాటుతు రరివరులఁ దృణముమాటుగ నెపుడున్.

49

క. ధనదుఁ డనుపేరుమాత్రము, తన కబ్బెంగాక పిలిచి ధన పెవ్వరికి

చ్చెను యాతుఁ డంచు నెంచుచు, ధన మిత్తురు బుధులఁ బిలిచి తత్పురివైశ్యుల్.

క. ధరణీసుగాంఘ్రి సేవా, నిరతులు శ్రీకృతభక్తినిపుణులు రిపుకుం

జరసముదయహర్యతులు, సురుచిరయశు లందుఁ గలుగుశూద్రజనంబుల్.

51

సీ. ఎలనొప్ప నీదండ ఎలె నింతి మా కన్న దండ గావలె నేని యుండు కొనుము

కనుఁగొనియెడ బంతు లొనర ని మ్మిపు డన్న గోరంటబంతులఁ గోరుకొనుఁడు

మారుబేరము లింక మా కెట్లమయి నన్న మరుమాట మేలగు మాయెడలను

నునుమోవిచివురునకును వెల యెంతన్నఁ బ్రియ మంచు దీనికిఁ బెనఁగఁదగునె

తే. యనుచు దముఁ జేరి నెఱదంటతెనముమీఁక, బలుకునలకొడైకాండ్రకుబ్రతివచనము
 లొసఁగుచునుబువ్వులమ్ముచునుండుకందు, నందముగ నెప్పుడునుగొందఁజీందుముఖులు
 సీ. అలకంబు లలరించి తిలకంబు లొగి ఫాలఫలకంబులను ముగ్దుగులుక దిద్ది
 యందంబు లగుమంచిగందంబు లెక్కు డానందంబుతో గుబ్బలందు నలఁది
 సింగారముగ మేల్చిబంగారుతోడవులు పొంగారువేడ్కచే బొసఁగఁ దాల్చి
 బలువై నవిలువచేఁ జలువై నసన్నంపునలువలు రింగులు వారఁ గట్టి

తే. యంగభవకేళిఁ గోరి దాయంగ వచ్చు, వల్లవులమానసంబులు పల్లవింపఁ
 బొందుమీఁక విహరించుచుండు రెపుడు, వారకామిను లందు నవారితముగ. 53

శా. శుంభద్విక్రమరూఢిచే బలుమఱుకొ శోభం బ్రకాశించున
 జ్ఞంభద్వేషణుచేతివజ్రమునమకొ శంకించి చంచత్కృపా
 రంభుం దావిభుచెంతఁ జేరినమహేంద్రశ్రేణు లన్కైవడికొ
 గుంభీంద్రంబులు గల్గియుండు నెపుడుకొ గోటానకొట్లపవరిన్. 54

చ. గుఱుతుగ నప్పురిం గలుగు ఘోటకసంఘముతోడ నెంతయుకొ
 బరువిడ నోడి వేగ హరిణంబులు వాయునిశాధినాథ శం
 కరులను జేరి యైన నధికం బగువైరము దీర్పలేక యా
 కరణిన యుండెఁ దధ్య మిది కాదన వానికి నట్టు లేటికిన్. 55

తే రాజహంసప్రభలచేత రాత్రి పగలు, కుముదకమలాళి హెచ్చుచుఁ గొమరుజూప
 రాజహంసప్రతతులచే రమ్య మైన, సరసు లలరారు నవ్చోట సరసు లలర. 56

సీ. అసదృశఫలపల్లవాహారలాలసశుకపికాదివిహంగశోభితములు
 చంచత్ప్రసూననిష్యందన్తరందాభినందితనుందరేందిందిరములు
 సతతవిలాససంచార నారీజనరమణీయగీతవిరాజితములు
 సకలశ్రమాపనోదకభూరివిస్తారమానితచ్ఛాయాసమన్వితములు

తే. ఎకుశ సహకారచంపకాశ్వత్థపూగ, నారికేళకపిత్థజంబీరపనస
 కేతకీబిల్వముఖ్యభూజాతయుతము, లున్నతములొప్పునప్పురియుపవనములు. 57

సీ. లలి బృహస్పతు లందు నలరు విప్రోత్తము ల్నెఱి కల్పకము లందుఁ దరువులెల్లఁ
 గామధేనువు లందుఁ గల గోగణములెల్లఁ బొసఁగ నచ్చర లందుఁ బువ్వుఁబోండ్లు
 వలనొప్ప నుచ్చైశ్శ్రీవంబు లందు హయంబు లైరావణము లందు వారణములు
 గంధర్వవరు లందు గాయకానీకంబు లల వై జయంతు లందుల గృహంబు

తే. లభవనామజపంబై యం దమ్మతనేన, గాఁగ సురలోకసుఖ మందె కల్గియుండు
 రాజజంభారి భక్తాణారాయవిభుఁడు, కరుణఁ బాలించు తెత్సింధుకటకమునను. 58

- సీ. ఆడఁడు స్వప్నంబులందైన నెప్పుడు పాటిఁ దప్పి యసత్యభాషణములు
 చూడఁ డొక్కడనైన సురుచిరసౌందర్యవశవధూజనముఖపద్మములను
 వీడఁ డెంతటి యవివేకచిత్తుల నైన శరణు వేడినభీతజనవితతుల
 నోడఁ డత్యుగ్రరణోర్వీస్థులనైనఁ జలితుఁ డై శాత్రవసంఘములకు
 తే. నతఁడు రాజేంద్రమాత్రుఁడేమఱిదలంప, నర్థి దారిద్ర్యతిమిరార్కుఁడమితయశుఁడు
 భవ్య శివదేవరాయ భూపాలసుతుఁడు, భూరివిభవుండు భక్త్యాణభూధవుండు. 59
- తే. ధర్మగుణకాండములె చాలఁ దనకుఁ దోడు, గాఁగ నరులను తక్షించు గణన లేక
 ధర్మగుణకాండములె చాలఁ దనకుఁ దోడు, గాఁగ నరులను శిక్షించు గణన లేక.
- సీ. అలచందురునియందు గలకందుఁ గని ముందు పలుచందమాల నింద లలి నొనర్చి
 ఘనలీలలను కూలిగళమూలమున నీలమును బోలురుచిజాలమును హసించి
 తగ నీరి పై భూరి తరహారి యగుచీరఁ గని సారెకునుఁ గేరి వినుతిమిటి
 పికవాణి యగువాణి పృథువేణి గలపోణిమిని జాణతనమున మించనాడి
 తే. కుందమందారవిశదారవిందచంద, నేందుమణిహారతారకాహారవార
 ములఁ దిరస్కృతి యొనరించుఁ జలముమిగుల, వరుసతోడుత నమ్మహీవరునికీర్తి. 61
- సీ. కోరినయప్పుడే కురియును వర్షంబు భూమి ఫలించు నద్భుతముగాఁగ
 మొదవులు పాలిచ్చు మాఁడువేళలయందు విడువక కాచును వృక్షతతులు
 నెరి నపమృత్యువు నెఱుఁగ రెవ్వారైనఁ జోరరుగ్బాధలు సోఁకు టరిది
 జలతృణోపేత మై విలసిల్లు ధారుణి నిత్యోత్సవము లొప్పు నిఖిలదిశల
 తే. జనులు కలనైనఁ గలహంబుఁ గనుట లేదు, జాతిభేదంబు దప్పక జరుగుచుండు
 జలరుహాప్తాన్వయాంఘోధిచంద్రుఁ డగుచు, దనరుభక్త్యాణవిభుఁ డేలు ధరణియందు.
- తే. సతతపుణ్యవ్రతలు గుణోన్నతలు పతికి, హిత లశేషజగజ్జననుతలు భాగ్య
 వతులు రూపున మాఱురతులు మమతు, లతులసౌజన్యయుత లిర్వు రతనిసతులు. 63
- ఆ. వారిలోన నగ్రవనజాక్షి చల్లాంబ, మజ్జియఁ బిన్నపాలఁతి మల్లికాంబ
 సవతు లెరుసు లేక సతతంబు మెలఁగుచు, సవతు లేక యుండు సమృద్ధమున. 64
- సీ. కమనీయమేఖిలాఘటితభూరినితంబ పోషితాశేషసద్భుధకుటుంబ
 సుందరాస్యప్రభానిండితశశిబింబ మధురోష్ఠవిహసితమహితబింబ
 చిక్కురకోమలకాంతిజితమత్తరోలంబ కేవలతరకరుణావలంబ
 యానావధానప్రహర్షితకాదంబ నిఖిలపాపాఘావనీధ్రశంబ
 తే. గురుజనానందకరలసద్గుణకదంబ, సేవకాభీష్టఫలదప్రసిద్ధసాంబ
 శివ చరణ భక్తివాసనాంచిత కవంబ, సతత సత్యవ్రతాలంబ చల్లమాంబ. 65

- శా. ఆ చల్లాంబవిలాసవైఖరులు భాషాధీశ భోగీశులున్
వాచాప్రాధిని బల్కుఁ జాల రల గీర్వాణాజ్ఞపత్రక్షులం
దాచెల్వం బొకయింతయుం గలుగ డిట్టెనట్టి యాతేమతో
భూచక్రంబునఁ గల్గు నిందుముఖులం బోల్పంగ నీ జ్ఞాదులే? 66
- చ. కలికిపదద్వయంబునకుఁ గ్రమ్మన నోడినప్రిడఁ గచ్చపా
వలి తలఁ జూపఁ జాలక జవంబున బోతగు నీటిలోఁ బడెం
దలరఁగ నెఱ్ఱతామరలు దట్టపుకాంతికి నోడి తత్పదం
బులఁ బడి యెప్పుడున్ వదలిపోక భజించు నహర్నిశంబులున్. 67
- తే. సకియజంఘాయుగంబుతో సాటిరాఁగఁ దలఁచియెదిరించియోడి డెందమునబలియు
భీతిచేఁ గానె పొట్టలు పిగులుచుండుఁ, గలమగర్భంబు లెల్లనుఁ గ్రమముతోడ.
క. కరిగమనతొడలతోడుత, సరివోలఁ దలంచి చూచి చక్కఁగ నవఁటున్
పెరిగి జిగితఱుగుఁగా కటు, తర మగునే పిల్లపిల్లతరములఁ దమకున్. 69
- క. కలికిపిఱుందుల కెన గాఁ, బులినము లిసుమంత లెటులఁ బోలెడు నొకవోఁ
దుల తుల యనుచుండెడు వే,దులఁ దుల యన నేల వానితో సరి యగునే. 70
- తే. అతివనడలకు నోడి రాయంచతుటుము, లరయ నిలువెల్ల వెల్లనై యాత్మలోనఁ
దద్విరోధంబు సాధింపఁ దలఁచికాక, కమలజుని మోవఁ దమ కేమికారణంబు. 71
- చ. చిరతరవిక్రమస్ఫురణచే సముదంచితకుంభికుంభముల్
పఱియలు జేసి తత్ప్రిశితభక్షణ సేయుమృగేంద్రకోటు లా
గురుకుచనూత్తమధ్యమునకుం దగ నోడి యదృశ్య మయ్యెఁ గా
కరయ గుహంతరాళముల నట్టు వసింపఁగ నేల వానికిన్. 72
- తే. లలనవళులెప్పుడును దారు నిలిచియుండు, నిలుకడయొకింతయును లేకచలనమొందు
చుండు నంచును బలుమాఱు నుల్లసమున, భంగత యొనర్చు జలధితరంగములకు. 73
- చ. పొలఁతుకయారుతీ రలరుఁ బొందుగ నాభి గుహ న్వసించుస
ల్లలితపయోధరద్వయమిశ్శద్ధనలేపన దివ్యసౌరభం
బలమలయా ద్రిశృంగసముదంచితచంచలమందచంద నా
నిల మనుచుం బయల్యెడలి నిల్చిననీలభుజంగమో యనన్. 74
- చ. చలమునఁ జంద్రుఁ డేచఁగను జక్కన లాచెలిగుబ్బచన్ను లై
పొలుపుగ నుద్భవించి మదిఁ బూనినసాధ్వస మెల్లఁ దీటి త

ద్విలసిత నామధేయమున వేమఱుఁ జెల్వగునట్టిచంద్రున

మిళితము లై వసించుఁ జెలిమిన్ మనెనో యర నొప్పు నెప్పుడున్. 75

క. విరిచెండ్లు నిచ్చుపండ్లును, గర మొప్పుగు పసిడిగిండ్లు కరికుంభములున్

సరిగా వా వరవర్ణిని, గురుకుచయుగళంబుతోడ గోతంతునన్. 76

క. గళమునకు నోడి శంఖము, గళగళ మని పలుకుచుండెఁ గలకంతంబుల్

పలుచందంబుల నయ్యు, గ్గులిసుస్వరమునకు నోడి మలినము లయ్యెన్. 77

సీ. వనజాక్షికెఘ్నావి కెనఁ బోల్పఁ దగు నని పల్క దళాల్ గావె పల్లవములు

శుకవాణియధరంబునకు సాటి యశానంచుఁ గీర్తింప తొల్గావె కెఱు లెల్ల

నెలనాగపెదవితోఁ దుల యంచుఁ బొగడంగ విలువ దేరునుగావె విద్రుమంబు

లింఱివాతెఱతోడ నీ డనంగను గంధరహితంబు ననుఁ గాదె రక్తకంబు

తే. నరయ నెందులతోఁ బ్రతియనఁగవచ్చుఁ, బలుచ నై తేనె లొలుకుచు విలువదెగక
సతతఘనసారసారభోన్నతులఁ దనరు, కంబుకంధర రదనాంశుకంబునకును. 78

క. తలతల మనువజ్రంబులఁ, దలతల మను నిందువదనదంతమరీచుల్

కలకల మనియెడు రాచిలు, కలకలమనసుల్ గలంచుఁ గలికిమృదూక్తుల్. 79

ఉ. తామరసాక్షి వీనుగవ తా నవసంఖ్యల నెంచఁజాలుఁ ద

త్కామినితక్కుఁ జెక్కు లలకామునిచేతి మెఱుంగుటద్దముల్

సామజయాసనాసికము సంపఁగి మొగ్గుల నెఱులాడు నా

కోమలిలోచనంబులు చకోరగణంబుల నేలు నెంతయున్. 80

క. వనితారత్నంబునకుం, గనుబామ లందమున మీఱుఁ గందర్పునిచేఁ

దనరెడి సింగిణివిండ్లో, యనుచున్ జనుదెల్లఁ జూచి యభినుతి నేయన్. 81

మ. నెరి నబ్జాహ్వయ మిర్వురందు నలర న్నిరేజితారేఖ లా

తరుణీరత్నము ముద్దునెఘ్నెగముచందం బంద వాదించుచో

సరసీజానళి యోడెఁ గా దని యొరుల్ చర్చింప సర్వోర్వికిం

గర మాహ్లాదము చేయుచంద్రుఁ గని స్రుక్కన్ వాని కట్టేటికిన్. 82

క. నీలంబుల మృదుతరశ్చై, వాలంబులఁ జారుచమరవాలంబుల స

ద్రోలంబమేచకాంబుద, జాలంబుల నేలఁ జాలు సఖిచికుఠంబుల్. 83

సీ. జలజాక్షినునుమరుల్ శైవ లలతికలు రాజాస్యవళులు తరంగతతులు

కలకంఠిలోచనంబులు గండుమీనులు సుమగంధవిమలహాసములు నురువు

లతావకంతము దక్షిణావర్తశంఖంబు భామచన్దుబ్బలు పర్వతములు
కామినీమణిజంఘికలు మకరంబులు చానపిఱుంగులు సైకతములు

తే. గంధగజయానచరణముల్ కచ్చపములు, రమణిహారంబు లెల్లను రమ్యమణులు
తరుణి ఘననాభి సుడి యనఁ దనరుచుండుఁ, గావున విలాసజలరాశి యావెలంది.

వ. ఇవ్విధంబున ననన్యసామాన్యయావనసౌందర్యసద్గుణకదంబ యగుచల్లమాంబయు
నఖిలగుణంబుల నప్పరమపతివ్రతారత్నంబున కెనయం దగుమల్లికాదేవియుందనకుఁ
బ్రయపత్నులుగా నభీష్టభోగంబు లనుభవించుచుండి యారాజపురందరుం డొక్క
నాఁ డాత్మగతంబున నిట్లని వితర్కించె నంత. 85

చ. సిరిగలనాఁడె మానవుఁ డశేషజగద్వితంబు గాఁగ సు
స్థిరతర మైనకీర్తులను జెందుట మే లగు నట్టుగానిచో
సిరియును లేమియుం దలఁపఁ జీకటి వెన్నెలవాసిగాక యె
వ్వరికిని లేతప్రాయమును వార్ధికముకొ గురిగాడె మేదినిన్. 86

ఆ. ధనము గల్దియుండె ధర్మంబు సేయక, యున్న నదియుఁ బరుల కొదవుఁగాడె
తేట లెల్లఁ గూడి తేనియఁ గూర్చిన, నొరుల కబ్బినట్లు లెఱుంగుకొనిన. 87

తే. చెలఁగు చాశీతిలక్షలజీవరాసు, లందు జనియించి నరకంబు లనుభవించి
యంతమీఁదట మనుజుఁ డై యవతరించి, తేటపడఁగ సమస్తంబుఁ జెలిసియుండు.

ఉ. అట్టిమనుష్యదేహ మటు లబ్బినయప్పుడె భక్తిమీఱఁగా
గట్టులరేనియట్లుని జగద్విభు సీశ్వరు నిందుశేఖరుం
గట్టిగఁ బూజసేయుచును గౌతుకలీలలఁ గీర్తికాంతఁ జే
పట్టి తుదిం దితం బయినభవ్యపదంబును జెంద మే లగున్. 89

క. అడిగినవస్తువు లొరులకుఁ, గడువేడుక నొసఁగి ముజ్జగంబులకుం దా
నొడయఁ డగునట్టిశంభునిఁ, దడయక హర్షింపఁ జేతుఁ దధ్యముమీఱన్. 90

క. ఈవిధమున ప్రతీకార్యముఁ, గావింపఁ దలంచుచోటఁ గావలయుఁ దగ
న్బావనతర గురుదీక్షను, ధీమరు లగువారలకు నధికతరభక్తిన్. 91

క. పొసఁగ గురుచరణయుగళము, వెసఁగాంచినయపుడె తొలఁగు వెఱచియఘంబుల్
విసవిసఁ బవనుఁడు జనమున, విసరిన విడి పాఱుజలదవిసరముభంగిన్. 92

మ. వనజాతప్రభవాండమండితజగద్వ్యాకీర్ణుఁ డై యొప్పుభ
ర్గునిఁ గాంచన్ గురు నాశ్రయింపవలయుం గుంభాంతరాపూర్ణద
ధ్యనిశోద్యన్నవసీత మారయఁగఁ దధ్యం బొప్పు నెల్లప్పుడుకొ
ఘనమందారము నాశ్రయించుకరణికొ గౌతూహలప్రక్రియన్. 93

- నీ. బహుజన్తజనితమా పాపాబ్ధికిని నావ చర్చింప సద్గురుచరణసేవ
కమనీయపుణ్యలోకప్రాప్తికిని ద్రోవ చర్చింప సద్గురుచరణసేవ
చిరతరైశ్వర్యలక్ష్మీప్రదం బగుక్రేణ చర్చింప సద్గురుచరణసేవ
దుష్కర్తృకుంహతులకు నౌషధసేవ చర్చింప సద్గురుచరణసేవ
- తే. ఎనజసంభవముఖ్యగీర్వాణబృంద, ములకుఁ గానంగ రానిశంభునిపదాబ్జ
దర్శనం బాత్తఁ గోతినధన్యమతుల, కిరవలరులేవ సద్గురుచరణసేవ. 94
- క. అని తెలంచి యాక్షణంబున, దినకరకుంజలధి శీతదీధితి యగున
జ్జనపాలవరుఁడు కౌతుక, మునఁ దనరారుచును వేగమునఁ బయనంబై. 95
- నీ. గములు గూడుక కురంగములచందమున వేగమునఁ బారెడుతురంగములతోడ
నరులకచ్చెరువుగాఁ దరలి యాడెడుపెద్దగిరులఁ బోలెడుగంధకరులతోడ
నుతులు సేయఁగఁ జాలుగతులఁ జెల్వలరారు నతులశతాంగసంహతులతోడ
గుటిలారివరులఁ గోమటులఁ జేసెడిమహార్భటులు గల్గినవీరభటులతోడ
- తే. హితులతో మాన్య లగుపురోహితులతోడ, బుధులతోడను వంధిమాగధులతోడ
మఱియుఁ దక్కినపరివార మరుదుమీఱఁ, గొలువఁజనియె నిలాభర్త గురునికడకు.
- క. అటు లరిగి కనియె శరపతి, పటుశైవకధారహాస్యభాసురహృదయుఁ
ఘటితాఖింజనకాముఁ, నిటలాక్షపదాబ్జభక్తినిధి శాచార్యున్. 97
- క. కనుఁగొని వినయంబునఁ బద, వనజంబుల కెఱఁగి తేచి వసుధాధిపుఁడొ
య్యైన ముకుళితకరతలుఁడై, వినుతింపఁగఁ జూచి గురుఁడు వెస నిట్లనియెన్. 98
- మ. క్షీతినాఘోత్తమ! నీకు నీసతులకున్ సేమందె? నీమంబుతో
సతతంబుం బ్రజ సేలుచుండునువె? నీసైన్యంబు లెల్లం బలో
న్నతి నొప్పారుటఁజేసి శత్రువరులన్ మర్దించి యిష్టార్థముల్
కుఠుకం బొప్పఁగ ధారుణీసురులకుం గొంచింప కీఁ జూతువే? 99
- క. పరమర్తభేదనుండును, జిరమతిమంతుండు హితుఁడు శిష్టవ్రతుఁడున్
వరకులజుండునుఁ గరుణా, నిరతుండును నైనమంత్రి నీయెడఁ గలఁడే? 100
- క. దేవాధీశ్వరునకు మును, జీవుఁడు దా మంత్రి యగుటచే ఘనుఁడయ్యెం
గావున విభవముఁ గోరిన, భూవిభునకు మంత్రివరుఁడు భూషణ మరయన్. 101
- ఉ. స్నానము సేయునీమమును శంభుపదార్చనఁ జేయుమర్త్యుఁడున్
శానలఁ గల్గుసస్యమును వారిరుహాహితుఁ డుండురాత్రియున్
మానిని గల్గుసౌఖ్యమును మంత్రివరేణ్యుఁడు గల్గ నొప్పున
హ్లానవిశాఘరాజ్యమును మానుగఁ దేటవహించు నెంతయున్. 102

వ. అట్లుగుటంజేసి నేర్పరి యగుమంత్ర గుర్రాజు రిపులం జయించి యక్షిణ రాజ్య ముఖంబు లనుభవించుం గావున సప్తాంగబలంబులకన్నఁ బెద్ద యగుమంత్రాంగబలంబు పరిగ్రహించితివే యని మఱియు భవదాగమనప్రయోజనంబును సవిస్తరంబు గాఁ దెల్పు మనిన నద్ధరావల్లభుం డిట్లనియె. 103

క. జననుత! మీ రాజ్య యొసంగి నగరీతి నొనర్చినాఁడఁ గృతపుణ్య! భవ ద్దనకరుణను నే నిచటికిఁ, జనుదెంచుట మీ పదాంబుజంబులం గొల్వన్. 104

స్తీ. గురునాథ! జంగంబు గోరిన వస్తువు నెదియైన ముదంబు నివ్వటిల్ల నొసంగి జంగంబులం దసమానకీర్తులఁ జెంది గిరీశుఁ డానందమొందు నట్లు గావించెద నని తగ నూహించి వ్రతము గైకొనఁ గోరి వచ్చినాఁడ మీర లిందుల కిచ్చ మెచ్చి యాదరమున నీక్షింప నిప్పుడే దీక్ష యొసంగి

తే. భూతి నొక్కింత నొసటిపైబొట్టుబెట్టి, పాదతీర్థంబు మూర్ధంబుపైనిఁ జల్లి [డు. యాజ్ఞదయ సేయుమనుటయునతనిఁజూచి, యద్భుతంబొందియాచార్యుఁడనియెనపు

ఉ. ఓసరనాథ! భూరినుగుణోన్నత! నీవిపు డాత్మలోపలం బూనినకార్య మాపవనభుగ్వరకంకణుఁ డైన నిష్ఠతోఁ డా నొనరింపఁజాలఁ డన ధారుణిలో జను లెట్లు నేర్తు ర ట్లైనప్రయోజనంబునకు నర్హ మె నీ కిటు లూహ సేయుటల్. 106

ఉ. ఇప్పటిభ క్తిమార్గము నరేశ్వర! చి త్తమునందు నెప్పుడుం దప్పక నిల్పఁజాలుదువె? తద్విధ మెంతయు దుర్లభంబు నీ కెప్పగిదిం జొసంగు! వసుధేశ్వరు లెక్కడ! చెప్పఁ జోద్యమై యొప్పువ్రతంబు లెక్కడ? మనోభవరూఢ! యెఱుంగఁ బల్కుమా. 107

క. ఇచ్చెద రనువోటికిఁ గడు, వచ్చెద రార్యులు చెలంగి వారికిఁ గృపతో నిచ్చల్ గలుగుపదార్థము, లొచ్చెం బించుకయు లేక యొసంగన్ వలయున్. 108

ఉ. ఆరయఁ బుత్రినైన సతి నైనఁ దనూభవునైనఁ గాంచనా గాతములైనఁ జెల్వ మగుకాయ మొకించుకఁ గోసి యైన యా ధారుణి నైన నిట్టిశపథం బొనరించినచోట నేటుగాఁ గోరిక యెంతలే దనక గొబ్బున నీవలయున్ బుధాళికిన్. 109

చ. ఘను లరుదెంచి యీఁ దరము గానిపదార్థము లాసతోడఁ గో రినయెడ నీయఁజాలక ధరి త్రిపయి న్నగుబాటుఁ జెఱుకం

తెను విను భూసరా! మునుపటింబలె నూరక మేరతో వసిం
చినదియె మేలునుమ్ము శశిశేఖరు నెమ్మదిఁ బూజసేయుచున్.

110

క. అదియునుగా కొకయెడ గుటి, వదలి వెనక శిష్యువరుఁడు వ్రతభంగముచే
బొదలినయప్పు దొకించుకఁ, గొడువంటుఁ జూమి! తలంప గురునాథునకున్.

111

ఉ. నావుడు రాజశేఖరుఁడు న వ్యలరక గురుఁ జూచి పల్కె నో
దేవ! భవత్ప్రసాదమున దీరత మీఱఁగఁ దద్వ్రతంబు పృ
థ్వీవరులెల్ల నెన్నఁగను వేడ్క నొనర్చెద సంశయంబు మీ
భావమునందు నిల్వక కృపామతి నానతియీవె శీఘ్రతన్.

112

మ. అరవిందోదరతుల్య పుణ్యయుతకార్యారంభసంతంభవి
స్ఫురితాకీర్ణదృఢాంతరంగ మితరంబుల్ గోరుటల్ నేర్చునే?
చిరగీర్వాణతరంగిణీవిమలవీచీజాలలీలానిరం
తరసంతోషిత రాజహంస మిరవొందం జేరునే వాఁగులన్?

113

వ. అదియునుంగాక.

114

సీ. సతి నమ్మి మును హరిశ్చంద్రభూనాథుండు సత్యంబు నిలుపఁడే జగమెఱుంగఁ
దనతండ్రియానతిఁ దప్పక హృదించి రాజ్యంబు వదలఁడే రాఘవుండు?
శిబిచక్రవర్తి వాసిగఁ దొల్లి జేగకుఁ గొనకొని జేహంబు గోసీయీఁడె?
ఘనత మీఱఁ బరోపకారార్థము దధిచి తా నన్తు లొసఁగఁడే తనువు విడిచి?

తే. వారలెల్లను బృథ్వి నున్నారె యిపుడు?, సలలితం బగుప్రఖ్యాతి వెలసెఁగాక
వినుముగురునాథ! యికబెక్కులనగఁనెందు, కటులసత్కిర్తి నిలిపెదనవనియందు.

చ. జలనిధు లింకినకొ ధరణిఁ జంద్రుఁడు గ్రంకిన వేద జంకినకొ
జలజలమంచుఁ జుక్కలు కృశం బయి డుల్లిన భూమి ప్రంగినం
గులగిరులెల్లఁ బెల్లగిలి కూలిన దిక్కరు లోలి మ్రొగినం
బొలుపుగ నీవ్రతంబు పరిపూర్తి యొనర్తు శివుండు మెచ్చఁగన్.

116

వ. మహాత్మా! మీయనుగ్రహంబువలన మన్నానసంబు సంతోషించుచున్నయది మీ
రిందులకు సంశయింపక శీఘ్రం బానతియవలయు నని ప్రార్థించిన.

117

తే. అన్నివిధముల నీచుది నెన్ని చూచి, గట్టిగా గుటి నిలుపఁగలట్టులైన
భూమిపాలక! మాచేతిభూతి యంది, భూతనాథుని మెప్పింపు ఖ్యాతిమీఱ.

118

క. కరుణారసపూరితహృ, తృప్తనిజఁ డైయపుడు గురుఁడు జనపతిసటకొ
సుగున భూతి యొకించుక, తిరముగ నిడి యాజ్ఞ యొసఁగ దినకతకులుఁడున్.

119

క. శరణార్థి యగుచు శిరమున, గురుపదతీర్థంబుఁ జల్లుకొని సద్భక్తిం
బరివర్ణించుచు నొయ్యన, మరలెం బురి కధికసంభ్రమం బలరాతన్. 120

ఉ. అంతఁ గొఱంత లేక బల మంతయుఁ జెంత ననంతవాజులన్
దంతుల నెక్కి యెంతయు నితాంతజనంబున నంతకంతకుం
బంతముమీఱ నింతలుగ బంతులుసాగి యొకంత రాఁగ భూ
కాంతుఁడు సొచ్చె నప్పురముకాంతలు నేసలఁ జల్లుచుండఁగన్. 121

చ. ఆలికులవేణు లెల్ల మణిహర్ష్యతలంబుల నిల్చి చెబ్బుగాఁ
గలుపలు నాణిము తైములు గాఢముగాఁ బయిఁ జల్ల నప్పుడ
జలజహితాన్వయం దలరెఁ జారుతరంబుగఁ దాఠకాగణం
బులు బలుదిక్కులం గొలువఁ బొల్పుగుచల్లనిచంద్రుఁడో యనన్. 122

తే. రమణఁ డశుకొత్త మేదిసీరమణునమను, బసిఁడిపల్లెరములను దీపముల నుంచి
రమణు లతనునికంతహారమణు లనఁగ, నిచ్చ నలరుచు నారతు లిచ్చి రపుడు. 123

తే. ఇందుకాంతావళులభావ మెల్లఁ గఱఁగ, రా జుదయపర్వతమునుఁ జేరంగ నెఱిఁగె
నిందుఁ గాంతావళులభావ మెల్లఁ గరఁగ, రాజుదయపర్వతమును జేరంగ నెఱిఁగె.

వ. ఈచందంబునఁ బాఠసుందరీసందోహం బమందం బగునానందంబు డెందంబులం
గ్రందుకొన నందంద పయిం దొఱంగించెడు కుందాది సుమబృందంబుల గందం
బులు పొందుగా హృదయారవిందంబునకు విం దొనర్ప వందిమాగధులు ముందరసం
దడిగొని వినుతింప దివ్యదుందుభినాదంబులు చెలంగఁ గండర్పసుందరుం డగున
వ్వసుంధరాపురందరుండు మందహాసం బొదవ నిజమందితంబుం బ్రవేశించి తనయిం
దుముఖులుం దానును సుఖంబున వసించె నంత. 125

మ. సరసీజోద్భవరుక్త కారకుఁడు ఘ్రస్రస్త్రీమణిం ప్రేమతోఁ
గత మింపొంద నలంకరించుటకు వేగం గాఁచి తా నీటిలోఁ
బరఁగన్ ముంచినయట్టి మేల్చి యగుబల్బంగారపుంబూదె య
న్కరణీన్ భానుఁడు బల్చిమాంబునిధిజక్కుం గ్రుంకె నొక్కువ్వుడిన్. 126

తే. రాజు కువలయ మలరింప రాఁ దలంచు, తెంచి సమయాధికారి గట్టించినట్టి
భవ్యకష్టారతోరణపం క్తి యనఁగ, సాంస్యరాగము విలసిల్లె సాంప్రముగను. 127

మ. గురుపత్నిన్ పరియించుద్రోహి తనుఁ గన్గోరాదటంచున్ సుధా
కరురాకల్ మది నెంచి పద్మిని సువక్త్రంబుం కడు న్వంచె న
ట్లతయం బుణ్యవధూమణుల్ ధరిణి నత్యంతోగ్రదోషాత్తునిన్
సతవి నన్గొన నొల్లకుందురుకదా చర్చింప నెంతేనియున్. 128

- సీ. విటులపై మడనుండు వెడలుచో దిక్కులఁ గ్రమ్మపికాళిసంఘ మ్మనంగ
మిగుల నిశాకాంత మేలునుం గిడుకొన్న లాలితనీలచేలం బనంగ
బద్దబాంధవునితోఁ బాసి వర్తించువాసరలక్ష్మీ ఘనదుర్యశం బనంగ
నజుఁడు విష్ణుపదంబు నమరఁ బూజించినఁ బరఁగునిందీవర ప్రతతి యనఁగ
- తే. నవనిఁ దము నెందుఁ జొరనీక దవితె నంచుఁ, దపనుఁడపరాభిఁబడెనింక దాఁగ నేల
యనుచు గిరిగుహలంగుండి యొనరవెడలు, కలుషతతి యనఁబర్యే దిక్కులఁదమంబు.
- తే. పేర్చి రేఁటేఁడు కుముదినిఁ బెండ్లియాడ, రమణఁ బటతెంచు ననితిమిరమణి చదలు
మంగలంబున వేఁచినమంగళార్థ, లాజలవరుసఁ దార లల్లనఁ జేలంగె. 130
- తే. దృఢతమాభూతబాధితదిగ్విఘాటఁ, బ్రోవఁ దత్కాలఘనయోగిపూన్కిఁ దెచ్చి
నట్టిబల్లివ్విటీ యన నబ్జవైరి, యురుతరశ్రీలఁ దా నంత నుదయ మయ్యె. 131
- సీ. అజుఁడు చకోరామరావనార్థము నిల్పఁ గొమరారునమృతంపుఁగుండ యనఁగఁ
బతిరాకకును నిశాసతి హారతిం బట్టు బాగైనరజతంపుఁబాత్ర యనఁగ
ఘనపాంథవృత్తవనములు గలఁచంగఁ దవిలి యేతెంచుచాదంతి యనఁగఁ
దొగకన్నె ముద మంది నగుఁగాక యనుచుఁ బ్రాజ్ఞగమమాపెడుదర్పణంబనంగ
- తే. విశదకాంతుల నంతంత వృద్ధిపొంది, శీతకరబింబ మింపొందఁ జేలఁగి చిశల
సాంద్రతరముగఁ జంద్రికాసమితి దనరెఁ, గోరికలమీటి కేరం జకోరకములు.
- చ. అయ్యెడ. 133
- సీ. పట్టెనసిగలపైఁ బట్టుబొందులు జాట్టి వలిపెగుడ్డలఁ బొంక మలరఁ గట్టి
సొగసుగా నుదుటఁ గస్తూరిశేఖలు దీర్చి కడఁగి ముత్యాలచాకట్టు గట్టి
కరములఁ బచ్చలకడియంబు లొగిఁ దాల్చి కంఠమాలికలు చొక్కమున నించి
చలువదుప్పటులు పైవలెవాటు గావించి కర మొప్పుచందనగంధ ముఁది
- తే. మల్లెపూదండ లింపు శోభిల్లఁ బూని, పండుటాకులు కపురంపుబాగ లూని
పరఁగఁ జేపట్టి యొయ్యారిభామ లెసఁగ, విటులు విహరింపసాగి రవ్వేశయందు.
- చ. చెలు వగు పెన్నెరుల్ దళుకుఁజెక్కులు నిద్దపుముద్దుమోములుం
గులుకుమిటారిచన్దవలు గొప్పపిఱుందులు వాలుఁజూపులు
స్థిలకిలనవ్వులున్ మిగుల నే టగుగాటపునూటిమాటలుం
గలిగి విటావళిం దిరముగా వలపింతురు వేడ్త లత్తటిన్. 135
- చ. చిలుకలతేఱునున్ జెఱుకుసింగిణివిల్లును దేఱినారీయున్
బలుజిగురాకుశాలును వనప్రియసైన్యము పువ్వుదూపులున్

జేలఁగెడుమీనుటెక్కమునుఁ జెన్నొదవ న్యేడలెన్ విటాల్లిపై
మలయమరుద్వసంతఘనమంత్రులఁ గూడి రతీశుఁ డయ్యెడన్.

136

క. పుండ్రేక్షుచాపమునఁ గడు, వేండ్రపుఁబువుటమ్ముఁ దొడిగి విరహిజనులఁ బె
క్కండ్ర నపుడేసె మత్తఘుఁ, డెండ్రాయని యొరుఁడు దమ్ము నెదురుటలేమిన్.

చ. బలములఁ బొఁజుదీర్చి నిజబాణపరంపర లెల్ల నేర్చి దో
ర్బలమరుచాఱఁ బేర్చి కడుచాగుగ నింగిజిఁ జేర్చి లీలతోఁ
బలుమఱు నేసి యార్చి వరబంధరవేణులఁ దార్చి నాథులం
గలయఁగఁ గూర్చె నోర్చి యలకాయజువైఖరి నేర్తురే ! యొరుల్.

138

ఉ. కొమ్మ లనంగనొప్పపువుఁగొమ్మలఁ జేరి వినూత్నదివ్యగం
ధమ్ములఁ గేరి మోవి నమితమ్ముగు తేనియఁ గ్రోలి సోలి యా
ముమ్మర మైనకోడిచను మొగ్గలమీఁదను వ్రాలి చాల సా
ఖ్యమ్ములఁ దేలె లీలఁ బురుషావళి యన్ మధుపంబు లయ్యెడన్.

139

ఆ. అంతఁ గడఁక నంతకొంతకుఁ డంగజాఁ, దరయఁ దనదుభక్తవరునిపురము
జనుల నేఁచు టెఱిఁగి సతగ వే జూచు కై,వడిని వేగుఁజుక్క వొడిచె దివిని.

140

లయగ్రాహి.

కుక్కుటము లెంతయును బెక్కు లగుదిక్కులను నిక్కి మద మెక్కి భువిపిక్కుటిల
మ్రొసెన్, జుక్కలును సోముఁడును గ్రక్కునఁదొలంగి రలజక్కు పలుగేరె మరుఁ
డుక్కుచెడి పాఁటన్, జక్కుఁగ విహంగములు జిక్కువడియున్నతమటెక్కు లల
రించుకొని చొక్కముగఁ బలెన్, గిక్కిఱిసి తేఱిగము లక్కమలరాజిపయిఁ
బొక్కుచుఁ జరించె దొగ లొక్కట మునింగెన్.

141

చ. అతులతరార్చు లెల్ల నలరారఁగ నెంతయుఁ గ్రోధచిత్తుఁడై
నతజనఘోరకిల్బిషవనంబులఁ గాల్పఁగ నాత్మ నెంచి శి
ఘ్రుత నరుదెంచినట్టి యలగంధవహాపుఁడొ యవ్విధంబునన్
ధృతి నుదయించె జంభరిపుద్గిరిపై హరిదశ్యుఁ డంతటన్.

142

క. పుతజనము లపుడు కడున, బుభరపుంగోరికల నంతిపురములలోఁ గ
ప్పరపున్ధూమము లిడి గో, పురములపైఁ గనకకుంభములు నిల్పి తగన్.

143

సీ. తీరుగా నాణిము త్తియపుఁబందిరు లిడి కలువలు నించి మేల్కట్లు గట్టి
గోడల నెల్ల రంగుగఁ జిత్తరువు వ్రాసి వేడులు దేవతా వేత్తములును

వింతగా నలరించి వృషభకేతనముల గీములయందెల్లఁ బ్రేమనునిచి
 వీధులు జక్కఁగావించి చందనమునుఁ గస్తూరియునుగూడఁ గలిపి చల్లి
 తే. యఖిలజనములు పురినెల్ల నమరఁజేసి, తప్పటికిమున్నె యొప్పులకుప్పలయిన
 తనవధూరత్నములుఁ దాను ధరణివిభుఁడు, వేగమేల్కొంచి తత్కాలవిధులఁదీర్చి
 ఉ. తానము లాడి నీమమున భౌతపటంబులు గట్టి యంత సం
 స్థానమునందు భర్తమణిసంఘటితం బగువేదిమీఁదటన్
 భానుకులాగ్రగణ్యుఁ డగుపార్థివశేఖరుఁ డాత్మలోన నిం
 పూనినవేడ్కతోడ శివపూజ యొనర్పఁగ సాగె నుబ్బుచున్. 145

సీ. ఆవాహనంబు వృషాధిపవాహున కాసనం బమలసింహాననునకు
 నర్ఘ్యం బనేకలోకాధారమూర్తికిఁ బాద్యంబు సుగుణసంపాద్యునకును
 నిజభక్తి నాచమనీయ మీశ్వరునకు స్నానంబు వేడ్కతో స్థానినకును
 వస్త్రం బశేషగీర్వాణసన్నుతునకు బ్రహ్మనూత్రము పరబ్రహ్మమునకు
 తే. గంధ మిభదైత్యదాననిర్గంధునకును, బుష్ప మశ్రాంతమునిజనపోషణునకు
 ధూప మాననకాంతివిధూపమునకు, దీప ముష్ణాంశుకోటిప్రదీపునకును. 146

కా. నైవేద్యం బహిరారాజకంకణునకుం దాంబూల మేపారఁ ద
 ద్వేవేశార్చితపాదపంకజానకున్ ధీయుక్తి నీరాజనం
 బావేదాత్తునకున్ సుమాంజలి రతీంద్రరాతికిన్ విస్ఫుర
 ద్రాగ్రస్థానునకుం బ్రదక్షిణనమస్కారంబు లర్పించుచున్. 147

సీ. మందారకుందారవిందనీలోత్పలబంధూకవకుళసాగంధికములఁ
 బ్రియమొప్పుఁ దులసికాబిల్వాదిమృదులతరోల్లసద్భహువిధపల్లవముల
 ఘనసారచందనాగురుచారుగుగ్గులుకస్తూరికాదికవస్తువులను
 దధిఘృతగోక్షీరమధురసనారికేళాంబువు లనెడుపంచామృతములఁ
 తే. బాలుపు మీఁతెడుకాంచనపుష్పములను, నాగవల్లీదళక్రముకభాగములను
 సులితాపూపనూపాన్నఫలతేతులను, జనవరుఁ డొనర్చె నవ్వేళ శంభుపూజ. 148

ఐ. మఱియు గీత వాద్యనృత్తాది బహువిధానందంబుల నంబికారమణు నారాధించి యి
 ట్లని వినుతింపం దొడంగె. 149

సీ. కలఘానగవాస ! కరిచర్తమృదువాస ! శరదిందునిభవాస ! శరణుశరణు !
 ఇనకోటిఘనదీప ! కనకాద్రిపటుచాప ! సనకాదినుతరూప ! శరణుశరణు !
 వరయోగిజనలోల ! దురితాభ్రవాతూల ! సురరాజవరపాల ! శరణుశరణు
 విణవంగరిపుభంగ ! రమణీయాధవళాంగ ! చతురాగమతురంగ ! శరణుశరణు

తే సతిలతాంభోధితూణీర! శరణుశరణు!, శాశ్వతైశ్వర్యసంయుక్త! శరణుశరణు!
సాధులోకసురోర్విజ! శరణుశరణు!, శరణు! విశ్వేశ! భూతేశ! శరణుశరణు!. 150

సీ. పొంకంబు గలమంచిజింక నంకంబుగాఁ గొంకక ప్రేమతోఁ జంక నిటికి
డిట్టతనంబుతో గట్టిగా సామేన గట్టులనొరముద్దుపట్టి నునిచి
వింతఁగా నీకను బూబంతిగా జాబిల్లి సంతయుసంతసం బెసఁగ నిలిపి
మేలై నయేనికతోలు శాలుగఁ బూని, లీలతో మువ్వెనవాలుఁ దాల్చి

తే. పొసఁగ భసితంబుఁ బూసి యాఁబోతు నెక్కి, గాలిమేఁతరిసొమ్ములఁ గడుధరించి
లచ్చిమగఁడును నలువయు మెచ్చిపోగడ, జగము లేలెడునినుఁగొల్తు నిగమవినుత.

శా. నీరేజోద్భవముఖ్యు లాసురమునుల్ నిన్బ్రస్తుతుల్ నేయఁగాఁ
దా రొక్కింతయు నేర రంచును బుధుల్ తధ్యంబుగాఁ బల్కుచో
సోరాజార్థకిరీట! మర్త్యుఁ డీక నెట్లోపుట బ్రశంసింపఁగా
గౌరీమానసపద్మపట్టరణ! శ్రీకంతా! జగద్రక్షకా.

152

తే. శివశివా యని సన్నతి నేయనేర, వినయ మొప్పారఁ బూజఁ గావింపనేర
మూఢుఁడను నన్నుఁ గృపఁజూడు మదముతోడఁ, బావ్యతీలోల సంతతభక్తపాల.

క. జయజయ పుతదైత్యాంతక!, జయజయ శృంగారలీల! సదమలకిలా!

జయజయ నాకాధిపనుత!, జయజయ లోకాధినాథ! జయ పరమేశా!

154

వ. ఇట్లనేకప్రకారంబులఁ బ్రస్తుతించి తదనంతరంబ.

155

క. తరుణారుణాంశునిభభౌ, సురనవరత్నచయఖచితశోభితదివ్యా

భరణోజ్జ్వలాంగుఁ డయి యత్యురుతరచిత్రాంబరముల నొగి ధరియించెన్. 156

తే. ఆరయ రుద్రక్షమాలిక లలుత మెఱయ, ఫాలమున భూతిరేఖయు శ్రీల దనరఁ
జసిఁడిపావలు దొడిగి వైభవముచెలఁగఁ, గప్రపువిడెంబు నేయుచుఁ గౌతుకమున.

సీ. దివి పిక్కటిలఁ బెక్కుతెఱఁగుల నెడలేక భేరీమృదంగముల్ భోరుచెలఁగఁ

గంతునిచేతిచేమంతిబంతు లనంగ వంతుకెక్కినకళానంతు లాడఁ

దుంబురునారదాదులఁ దిరస్కృతి నేయుగాయకుల్ గీతముల్ కడఁగి పాడ

వందిమాగధులు చెల్వంది ప్రస్తుతిసేయఁ జేరి భూదేవు లాశీర్వదింప

తే. రమణఁ బరిచారికలు ముందఱను బిలుందఁ, బసిఁడిబెత్తులచేఁ బరాబరు లొనర్ప

రాజసంబున సంతోషపురంబు వెడలి, ఘనత సుర్వీకుఁ డాసానమునకుఁ జనియె. 159

సీ. చాలుచాలునఁ జాలునీలంపుఁబగడంపుఁగంబము ల్లితి లేనికాంతిఁ దనఠ
గారుత్త తపుమణు ల్దియించినట్టిమేల్తేడగోడలు సొంపుమీటి యలఠ
నిందుకాంతములఁ బొల్పొంద నొనర్చిన సోపానములు వింతకోభ లెసఁగ
వెలలేనినజ్రంపువేదిక ల్చెలువాట గోమేధికపుగవాటులు చెలంగ

తే. నతులవైడూత్యపుష్యరాగాదినీల, తత్నవస్తువు లెంతయు రమణ మెఱుఁగుఁ
గ్రొత్తము తెఱపుబెత్తులు గొమఱుమిగులు, కొలుపుకూటంబునందునఁ గూర్చితోడ.

క. కురుమగధచోళ మాధవ, కరహాటమరాటలాటకర్పాటకఘూ
రరయవనముఖ్యధరణీ, వరు లెల్లం గొలువ భూరివైభవలీలక.

160

సీ. వేదశాస్త్రపురాణవివిధతహస్యము ల్వరుసతోఁ గవిబుధావళులు దెలుప
సంగీతనృత్తాదిసరసవిద్యాప్రాధి కడువేడ్క నర్థిసంఘములు నెఱప
తైవవైష్ణవజైనచార్వాకబౌద్ధశాక్తేయులు తన్నతక్రియలు సెప్ప
కరవాలహూతోమరభిండివాలాదిశస్త్రపాఠకులు ప్రశస్తిఁ జూప

తే. తమణు లిరుగడ వింజామరములు వీనఁ, గడఁగి డెబ్బదిరం డగుఘననియోగ
ములఁ దవిలి రత్నపీఠాగ్రమునఁజెలువుగఁ, గొలువుఁగూర్చుండె మేదినీతలవిభుండు.

క. అతులితవిభవంబున నీ, గతిఁ గొలువున నుండి యచటఁ గలజనములకుం
గుతుకం బొప్పఁగ ధరణీ, పతి దా నపు డిట్టు లనుచుఁ బలికెం బ్రేమక.

162

చ. వినుఁ డిదె యాదిగాఁగఁ బృథివిం గలజంగమకోట్లకెల్లనుం
గొనకొని సత్పదార్థములఁ గోరినయంతనె పూన్కితోడ లే
దనక తయంబుమీఱ ననయంబును నిత్తు నృపాధిరాజవా
హనునకుఁ బ్రీతిగాఁగ జగమంతయు మెచ్చఁగ నుత్సవంబునక.

163

ఆ. ప్రజలకెల్లఁ దెలియఁ బ్రతిన గావించెద, నడుగకున్నవారి కరయ నొట్టుఁ
జేరి యాసతోడఁ గోరినవారల, కీయలేనివాని కిదియ యొట్టు.

164

క. అని పలికి సకలదిశలం, బనిపడి చాటింపఁ బనిచి బాగుగ మొగసా
లను గంట వ్రేలఁ గట్టిం, చెను జనములకెల్లఁ గడువిచిత్రము మీఱక.

165

వ. ఇట్లు శపథంబు గావించి దిశలంజాటించినఁ దద్వృత్తాంతం బంతయు విని క్రమం
బున.

166

సీ. కక్షపాలలు పైఁడికట్టబె త్తంబులు శంఖసంఖ్యల మించుశంఖములును
పిడిగంటలును గేకిపింఛంపుఁగుంచెలు చత్రముల్ బులితోళ్లు చామరములు

యోగదండంబులు యోగపట్టెడలును గండపెండేరము లుండలములు
తనువులభూతిపూతలు కావివస్త్రము లేలై నరుద్రాక్షమాలికలును
తే. శ్వేతతేజనములు రుద్రవీణీయలును, బాత్ర మగునట్టిరజతంపుఁ బాత్రికలును
గేలుఁదామరఁ బలువై నశూలములును, మొలకబంగరుగిలుకుపావలును గలిగి. 167

సీ. అతులితవిమలపంచాక్షరీమంత్తంబు మించి కోరికఁ బరియించువారు
తలుచుగా శైవకధారహస్యార్థము ల్పైఁ తి శిష్యవరుల కేర్పఱచువారు
సారెసారెకు “నమ శ్శర్వాయ రుద్రాయ పశుపతయే” యని పల్కువారు
నడుగడ్డునకుఁ గాహళాదిరవంబులు చెలఁగించుచును వేడ్క నలరువారు
తే చిత్రగతులను గానంబుఁ జేయువారు, సతవితో గద్యపద్యము ల్చదువువారు
నగుచుఁ గోటానకో ట్లొకమొగిని నడువ, సాగి రానేల యీనినచండమునను. 168

సీ మల్లయ్య వీరయ్య మఱి విరూపాక్షయ్య జడముడిబసయ్య శంకరయ్య
పిడిఘంటచిక్కయ్య భీమయ్య సోమయ్య శివయ్య హరిణాంకశేఖరయ్య
మరులయ్య సంగయ్య మార్కొండలింగయ్య పర్వతనాథయ్య పశుపతయ్య
శరభయ్య రుద్రయ్య కఠపాత్రసిద్ధయ్య శితికంతయోగయ్య శ్రీగిరయ్య
తే. విశ్వనాథయ్య వీరమాహేశ్వరయ్య, యాదిగాఁ బేరు గల్గి మహాత్ములయిన
జంగమస్వాము లారాజసముఖమునకు, సరగఁ జనుదెంచి రత్యంతసంత్రమమున.

ఎ. ఇవ్విధంబునఁ బఱతెంచి నృపాలుం గాంచి. 170

శా. ఏరా! భూవర! మాకుఁ గాంచనతురంగేభాంబరాందోళికా
భూరిస్యందనమందిరోపవనసదూభషామణిశ్రేణులున్
జేరెం గావునఁ బల్లెలున్ బశువులున్ లెక్కింప కర్థంబు మా
కీరా! కోరిక దీఱ మీఱ కింక నీ వెంతేనియున్ ధీరతన్. 171

క. పాలు పెరుఁ గిడురసమునుఁ, జాల ఫలరసములు దేనె శర్కర ఘృతమున్
మే లగుకజ్జంబులు నీ, వేళకుఁ దెప్పించరోరి వేగమే మాకున్. 172

మ. అనుచుం గోరినజంగమయ్యలకు నత్యానందచేతస్కుండై
మనుజాధీశ్వరుఁ డర్ఘ్యపాద్యవిధులన్ మన్నించుచుం గాంచనా
సనము ల్వేట్టి బహుప్రకారములఁ బూజి లేసి యశ్రాంతమున్
ధనధాన్యాంబరముఖ్యవస్తువులచేత న్భీతి గావించుచున్. 173

క. అడిగినవస్తు నొకింతయుఁ, దడయక యాక్షణమునందె తాత్పర్యముతోఁ
గడుజడి నొసఁగుచు భూపతి, పుడమిన్ బ్రతివాసతంబు బ్రోది యునర్హన్. 174

క జంగంబు లెల్ల నచట భు, జంగమరాజాంగదుని వెసం గొల్పుచు నో
జంగములై పసియించిరి, బంగరపుమతంబులందు భాసురలీలకా. 175

ప. ఈక్రమంబున నద్ధరాధీశుం డతులితధర్మమార్గప్రచారందై ప్రతిజినజంగమారాధ
న సేయుచుండె నని శూతుం డెఱింగించిన నైమిశారణ్యామహామును లలు విశాఢికథా
వృత్తాంతం బె ట్లని యడుగుటయును. 176

ఉ. హరితుషారహారశరదభ్రనిశాకరతారకాబ్జడిం
డీవసురాళపారదపటీరవియ త్తటినీసితాభ్రమం
దారసురేంద్రనాగకలధౌతసుధారససన్నిభోజ్జ్వలా
కార లసద్విహార సుమకాండవిదార! యుదార! శంకరా! 177

స్రగ్వణి.

చారుకారుణ్యవిస్తార! తారేశ కో, టీర! దైత్యేభకంఠీతవేంద్రాదిబృం
దారకానీకమందార! సత్యవ్రతా, చాత! గోరాజసంచార! గౌరీశ్వరా! 178

తురగవర్ధనము.

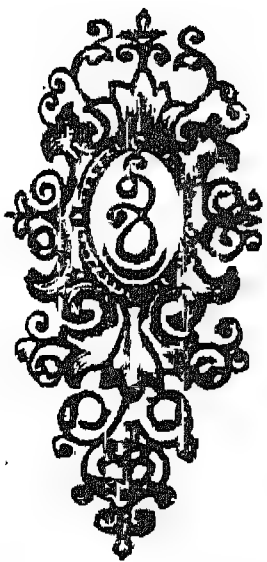
ధరణిధరవరశరణ చిరశుభదాయకా హరిసాయకా
తరణిశశిశుచినయన దురితవిదారణా! లయకాతణా!
పరమపురుష హరిహాయనుత! పురభంజనా! మునిరంజనా!
హర! గరళగళ! విమతదనుజభయంకరా! జయ శంకరా! 179

గద్య. ఇది శ్రీమ త్కుమ్మరేశ్వర వరప్రసాద లబ్ధ కవితా సామ్రాజ్య ధురంధర
ఘనయశోబంధుర కాండిన్యగోత్ర పవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్రి
బుధజనవిధేయ తిమ్మయనామధేయ ప్రణీతం బైనరాజశేఖరవిలాసం బనుకావ్యం
జునందు ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

రాజశేఖరవిలాసము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజతాఖిలాగమ

పారగ! సురరాజమాళిభానురతరక్తో

టీరా! మణిరుచిరచరణ!

క్రూరాహితమదవిభంగ! కుక్కుటలింగా!

1

ప. అవధరింపుము నై మిశారణ్యమహర్షులకు నిఖిలపురాణవ్యాఖ్యానవిఖ్యాతుం డగు సూతుం డిట్లనియె. అట్లు నిరంతరజంగమారాధనదీక్షితుండై యాత్రమావల్లభుండు వర్తించుచున్న సమయమున నొక్కనాఁడు.

2

సీ. ఘన మైనతనుకాంతిఁ గనుఁగొన్నచో శరద్ధనమైనఁదాఁకకే కదలి పాఱఁ బొడ వైనజడలదీపులు సాంధ్రతతబాలజలజాప్తరుచులతోఁ జెలిమిసేయ నిండుచందురుఁ బోలునిటలభాగంబున రమ్యభస్మత్రిపుండ్రంబు మెఱయఁ బవమానవశమునఁ బల్కుచేతివిపంచిగళరవంబునకు రాగంబు గూర్చు

గీ. మండితం బైనదండకమండలుపులు, నలరుపటికంపుసరులు మృగాజినంబు గల్గి యరుదెంచె నమృహికాంతుకడకు, భూరిలీలాప్రచారండు నారగుండు.

3

ఉ. వచ్చు టెఱింగి మానిజనవర్య నెదుర్కొన నేగి మ్రొక్కి తో డెచ్చి యనర్ఘ్యరత్నరుచిదీపితపీఠమునందు నుంచి తా హెచ్చుగ నర్ఘ్యపాద్యవిధు లిచ్చి కడు నివసించి భక్తితో నచ్చతురాస్యసూతికి ధరాధిపుఁ డిట్లని పల్కె- నేర్పునన్.

4

చ. మునివర! సర్వలోకములముఖ్యుఁడ వీశ్వరభక్తిమార్గసం జనితయశఃప్రకాశుఁడవు సంతతపుణ్యుఁడ వీవు మద్భ్రహం బున కిపు డిట్లు రాఁ గనుట భూరిశుభంబుల కెల్లఁ దానకం బనుదినభోగభాగ్యవిభవాతిశయంబుల కెల్ల మూలమున్.

5

క. అనఘ! మిముఁబోటిపుణ్యులఁ, గనుఁగొనుభాగ్యంబు మాకుఁ గల్గుటయెల్లన్ ఘన మగునిధిఁ గాంచినపేదనుఁ బోలుటగాదె తలఁపఁ దాపసముఖ్యా!

6

సీ. అనవుడుఁ గలహాభోజనుఁడు సర్వంసహాపరున కిట్లని పల్కె పలనుమీఱ

రాజాధిరాజ! యారమణియరతిరాజ! రాజశేఖరకదాంభోజమధుప!

యాచకామరభూజ! హరిదశ్వనిభతేజ! కాంచనాచలధైర్యకలితశౌర్య!

పండితజనగేయ! భల్లాణరాయ! నీసరివారులేరు ముజ్జగములందు

తే. నడుగున య్యలకెల్ల లేదనక యీయఁ, జాలినా వెద్దియైన నీచరితమునకు

సంతసం బయ్యె నీపుణ్యమింతయంత, యనుచు వర్ణింపఁ దలమె యయ్యజానకై న.

క. కొట్టితివి రిపులఁ జోరులఁ, బట్టితివి మహేశ్వరాంఘ్రిపంకేరుహముల్

పుట్టితివి వంశమణివై, కట్టితి వర్ధులకు నొసఁగుఘనమగు బిరుదున్.

8

క. విచ్చితి నినుఁ గనుఁగొనుటకు, మెచ్చితి నీసుగుణములకు మే ల్భళి! యిటు లీ

విచ్చినయర్చనలకుఁ గడు, హెచ్చుగఁ బరితోష మయ్యె నిచ్చో మదికిన్.

9

తే. పార్థివోత్తమ! నిశ్చలభక్తితోడ, నిందురేఖావతంసు గిరీశు నీశుఁ

గోరి సతతంబుఁ బూజించుధీరమతుల, కనఁగ నిహపరసౌఖ్యంబు లందఁ గలుగు.

నీ. ఫణిహారునకుఁ బ్రదక్షిణము గావించుట దేవానిదేవునిఁ దెలిసికొనుట

చంద్రశేఖరుపదాబ్జంబు లర్చించుట తవిలి శంభునిచరిత్రములు వినుట

పురదైత్యహరుని నేర్పునఁ బ్రస్తుతించుట భర్గునిదివ్యరూపంబుఁ గనుట

ధరఁ జాగి పావ్యతీభవునకు మ్రొక్కుట నెఱి నీశుఁ దనయందు నిల్పికొనుట

గీ. వలయుఁజావ్వె నృపాల! పావనతమీఱ, నిరవుగా నీశ్వరుని నాశ్రయించువారి

కంఘ్రిధీహస్తకర్ణజిహ్వగ్రనేత్ర, శీర్షహృదయంబు లలరు విశేషముగను.

11

నీ వినవయ్య! శితికంఠుఁ డనెడునిక్షేపంబు గురుకృపాంజనముచేఁ గోరి కాంచి

హృదయపీఠికయందుఁ బదిలంబుఁ గావించి యదె జగత్కారణం బని తలంచి

గరిమమీఱఁగఁ దదేకధ్యానమున నుండి కడఁగి షడ్వర్గతస్కరులఁ దఱిమి

చారుశంభుకథాసుధారసం బానుచు నవిరళభక్తివేభవముఁ జెంది

తే. వామదేవార్చనంబె జీవనము గాఁగ, నొనర ముక్తిపథాటికి నుంకు వొసఁగి

యలర నిహపరసౌఖ్యంబు లందవలయు, మహితసుజ్ఞానమతి యైనమానవుండు.

12

మ. పురవిధ్వంసిపదాఠవిందయుగళీపూజావిధానోల్లస

ద్యతమార్తాండమహోగ్రచారుకిరణ వ్రాతంబుచేఁ గాక యో

నతనాథోత్తమ! యెంచిమాడ భువి నన్యాయక్రియాయుక్తి దు

స్తరవిస్తారనితాంతఘోరకలుషధ్వాంతౌఘము ల్వాయునే.

13

తే. విను మిలాధీశ! కడు నవివేకులయిన, నరు లెఱుంగరుగాక శంకరునివంటి

భక్తలోకాభిరక్షణప్రాధి నలరు, దైవ మెందైనఁ గలఁడె చిత్తమున నరయ.

14

క. చదువులు పెక్కులు నేర్చియు, మది దుర్జనుఁ డెట్లు లభవుమహిమ యెఱుంగున్
ఎదలక విద్యలు నేర్చియుఁ, బదపడి కాసరము ముక్తిపద్ధతిఁ గనునే? 15

మ. బలభిన్నాశిమణిప్రభావిసరశుంభద్దివ్యపాదద్వయున్
బలవద్వైరినిశాచరాంబుదజగత్ప్రాణున్ ఘటింద్రాంగదున్
నలినాప్తేందుకృశానులోచను సువర్ణగ్రావకోదండునిం
గలుపారిన్ ఘనునిం గడుం దెలియ శక్యం బానె యెవ్వారికిన్? 16

మ. నురదైతేయులు వారిధిం దరుచువోఁ జోద్యంబుగా నయ్యెడం
గతశం బుద్భవ మై జగంబుల నడిం గాల్పంగఁ దా నవ్విషం
బరయం గుత్తుకయందుఁ బూని దయతో నంతర్బహిర్లోకముల్
పరిరక్షించినయట్టిశంభునిప్రతాపం బెన్న సామాన్యమే? 17

క. నెఱి ద్వాదశవర్షాయుః, పరిమాణ మృకండుతనయు బ్రతికించి యమున్
గరువం బణఁచినశంభుని, చరితం బహివరున కైనఁ జనునే పొగడన్? 18

క. సర్వేశుఁడు దా నని కడు, గర్వంబునఁ బలుకుచున్నకమలజుశిరముం
గీర్వాణు లెన్నఁ ద్రుంచిన, శయ్యనివిక్రమ మెఱుంగ శక్యమె చెపుమా? 19

మ. హరిజంభారివిరించిముఖ్యు లగుదేవానీకముం గూర్చి శం
కరునిం బిల్వక దక్షుఁ డధ్వరముఁ దాఁ గావించుచున్నంత న
గృతశ్రీవుఁడు వానిఁ బట్టి శిరమున్ ఖండించి గీర్వాణు లం
దఱినిం గొట్టినయట్టితద్విజయ మేతన్నాత్రమే భూవరా! 20

తతశ. నురల కేరికిఁ గెల్వరా కతిచోద్యలీలఁ జెలంగు న
స్వరము లొక్కట శరముఖంబునఁ బూని యేసి జగంబు లా
దరముమీఱఁగఁ బ్రోచినట్టిసుధామయూఖకిరీటునిం
దరమె సన్నుతిసేయ నింతయు ధాతకైన నరేశ్వరా! 21

స్త్రీ. మహిమమీఱఁగ సర్వమంత్రరాట్టనఁ బొల్చుగాయత్రి కెవ్వఁడు నాయకుండు
కనుఁదమ్మిఁ బూజింపఁ గైటభారాతికిఁ దిరముఁగాఁ జక్ర మేదేవుఁ డిచ్చె
బ్రహ్మాద్యఖిలజంతుపరిపాలుఁ డౌటచేఁ బశుపతినామ మేప్రభున కలరు
శ్రుతి 'యేక ఏవ రుద్రో న ద్వితీయ' యం చనిశంబు నేవాని నభినుతించు

తే. నట్టిగిరిజేశుఁ డఖిలేశుఁ డఘవినాశుఁ, డార్తతక్షాధురీణుఁ డగాధమూర్తి
గరళగళుఁ డొక్కఁడై కాక కలుఁడై మఱియు, డైవమెందైవఁబరికింపగరణి నాథ!

ఉ. చీమ మహీరుహగ్రములఁ జేరి ఫలంబులసార మెంతయుం
 బ్రేమ భుజించురీతిఁ గడుఁబెద్దయొడలో గలయుష్మి మేక్రియం
 దా మెసంగంగ నేర్చు? విదితంబుగ నిశ్చలుఁ డైనభక్తున
 ట్లామినువాఁకతాల్పువిధ మబ్జభవుండు నెఱుంగ నేర్చునే?

23

ఉ. తొల్లి గుణాధ్యుఁ డైనచిరితొండఁడు వేడ్కను శైలరాట్సుతా
 వల్లభుఁ గొల్చి యాత్త జూని వంచనలేక వధించి భక్తిరం
 జిల్లఁగఁ బాక మర్పణముచేసి నిరంతరకీర్తిమంతుఁడై
 యెల్ల జగజ్జనం బెఱుఁగ నీశ్వరసత్కృపఁ జెందఁడే తగక?

24

క. కావున నీ వత్తెఱఁగున, భావజమదహరునిచరణపద్మంబులు న
 ద్భావమునఁ గొల్చు మిఁక నా, దేవుఁడు గరుణించి యొసఁగు దివ్యపదంబుకా.

ప. అనుటయు మునింద్రునకు నరేంద్రుం డిట్లనియె.

26

నీ. తాపస్వీతమ! ధరాధరకన్యకాధీశుఁ డనిశంబు చాంచలికునివిధమున
 జగదుద్భవస్థితిసంహారకరుఁడును సకలభూతాంతరస్థాయీ యగుదుఁ
 గ ర్తయు భోక్తయు గణుతింపఁ దానయై వర్తిండుఁగా కెట్లు నేర్తు రొరులు?
 కావున నద్దేవుకరుణాకటాక్షవీక్షణముచే వ్రత మెట్లు జరుగఁగలదో?

తే. కాక మముబోంట్ల కిది పూనఁగాఁదలంబె?, యనుచువిన యంబుమీఱమేలై నయట్టి
 కట్టము లొసంగుటయు మాని కొతుకంబు, మదిని తైవార వికసితవదనుఁ డగుచు.

క. వీణి యసుతిఁ గూర్చి జగ, త్ప్రణాశనధరునిమహిమఁ బాడఁగ విని భ
 ల్లాణుఁడు మదిఁ జొక్కుచు గీ, ర్వాణమునీంద్రుని నుతించె రభసముతోడకా.

ప. ఇవ్విధంబున నారదుం డవ్వసుంధరావల్లభుం డొసంగుపూజలఁ గైకొని యనేకా
 శీర్ష్యచనంబు లొసంగి యతనిచేత నాజ్ఞ వడసి తద్వృత్తాంతం బీశ్వరుని కెఱింగిం
 చువాఁడైచనుచుఁ దనమనంబున.

29

నీ. చిలువలదొర మంచివిలువమించినసొమ్ము సొగసైనసిగపువ్వు తొగలఁజేఁడు
 పాలుపుగుల్కినయాలబోతు చొక్కపుజక్కి పరఁగునేనిగతోలుపట్టుకాలు
 తెలిపక్కిబలురౌతుతలపునక్కు పశ్శేంబు బాగైనయవ్విసం బోగిరంబు
 వణఁకుగుబ్బలిపట్టి వలపులయిల్లాలు మొగములాటిటిమేటి ముద్దుకొడుకు

తే. సరవిఁ జక్కులయొకిమీడు సంగడీఁడు, పసిఁడిమల విల్లు వెన్నుండు పొసఁగునమ్ము
 వడలిదొనపాము నార్చియుఁబుడమి తేరు, గాఁగఁ జెలువొందుముక్తంట్టిఁగాంతుమదిని.

వ. అని మహేశ్వరధ్యానంబు సేయుచు.

31

చ. చని కనియెన్నిలింపమునిసంతతభవ్యయశోవిశాలమున్
సనకసనందనప్రముఖసాధుగణస్తుతిమూలము న్సుపా
వనతరసానుదేశపరివర్తితకిన్నరకంబుకంధరీ
జనమృదుగానమోదితభుజంగమజాలము శ్వేతశైలమున్.

32

సీ ప్రకటితసహకారపల్లవోద్యత్యాదనామోదపరభృతోద్ధామరసము
ఘననితంబస్థలోక్తాథలీలాలోలగీర్వాణకామినీగీతరవము
చారుమారుతపూరితోరుతరాశేషకీచకానీకప్రకీర్ణరసము
సదమలవరఘరీసందోహసంయథమానితఘూర్ణాయనూనరవము

తే. సతతగంగాతరంగసంగతబలాక, చక్రసారసహంసాదిశకునిరవము
నొక్కటఁ జెలంగుమిగులఁ గర్ణోత్సవముగ, నురుచిరంబైనయత్తహేధరమునందు.

చ. గుఱుతుగ పద్మరాగమయకూటతటంబులఁ గ్రీడసేయుస
త్కరినికఠంబులాప్రకటకొంతులఁ జెందివసింపఁ దుష్టేద
ల్పరగున వానినూత్నమదసౌరభలీలలఁ జేరి నిర్ణయం
బెఱుఁగకయుండుఁ ద్రిమృదుమనెంతయు నబ్బురపాటుతోడుతన్.

34

ఉ. చందురుకాలచప్పరపుఁజాయలఁ గిన్నరదంపతుల్గిడుం
బొందుగ నాశ్రమంబులను బుష్పశిలీముఖకేళిఁ దేలితా
రుందురు రేలునుం బవలు నుక్షతురంగశిరస్సుధాంశురు
గబ్బిందముల న్నలుల్లఱఁగి పెంపలతంబయిఁ జిల్క నగ్గిరిన్.

35

సీ. కొదమసింగములతోఁ గదిసి మేలములాడుఁ గేరుచు నున్న తవారణములు
వాడిమెకంబులఁ గూడి వేడుకతోడఁ గ్రీడించుఁ బ్రోడలై లేడిగములు
పేర్చితో బావురుబిల్లుల మెల్లన సయ్యాట లాడు మూషకచయంబు
గాఢవం బలరాశఁ గాఠెనుబోతులఁ జేరి లీలల నుండు వారుషములు

తే. చిలువలునుముంగిసలుచాలఁ జెలిమిసేయుఁ, దగరులెప్పుడుతోడేళ్ళఁ దగిలియుండుఁ
బగ లొకింతయు నెఱుఁగకప్పర్వతమునఁ, దుహివకర శేఖరునిమహామహిమఁ జేసి.

మ. కమనీయామలతోయసంయుతములొ కాసారరాజంబులం

దము మీఱ నివ్విలసిల్లుచుండుఁ బొగడొందం దత్ప్రదేశంబులం
గుముదేందీవరపద్మహల్లకలసత్కూర్తాండజగ్రహాన
క్రమహావ్యాశమశీరహంసబకకోకస్తోమధామంబులై.

37

చ ఘన మగుపోకమ్రాఁకులును గాంతినిఁ జె న్నగుపొన్నగున్నలుం
బనసలు నారికేళములు పాటలము ల్వకుశామ్రసాలచం
దనములు పారిజాతములు దాడిమము ల్సురపొన్నలాదిగాఁ
దనరుననేకభూజములు తచ్చిఖరీశసమీపభూములన్.

38

వ. మఱియును.

39

చ. సకలితపత్రిము ల్ప్రకటజాలకచంచువులు న్వసింప నిం
చుకళుక నామ మబ్బటనె సొంపున మాకు సమంబె? తాళకిం
శుకము లటంచు నెంతయును జూడఁగ నోర్వక తమ్ముఁ బల్కఱున్
శుకములు పల్క నం దతులశోభలఁ గేరుపలాశజాలముల్.

40

చ. సకలసుమంబులం దులుముశంభున కె గొనరించి వానిపూ
జకు వెలి యైనగేదఁగిని సప్తతి నుండు నటంచు పుల్ల చం
పకములు పూన్కితోడ మధుపమ్ములఁ బాటగఁ దోలుఁ జేరనీ
యక యటుగానిచో మధుకరావళి నేసిన బేమి వానికిన్?

41

తే. మిండుకొని గండుతు మైదపిండు నిండి, యుండ గన్నులపండువే బొండుమల్లె
సొద లలరు నందు హరితత్పములు ఘటించి, నెఱినిడినము త్రియంపుఁబందిరులనంగ.

చ. సురుచిరపల్ల వప్రకటచూతృతాస్థితకోకిలావళి
ల్వరుసఁ జెలంగు మాధవుఁడు వావిరి నన్వనలక్ష్మీ కెంతయున్
గులుతుగఁ బ్రేమతోడుతను గూర్చి యెసంగినశోణనీరజ
స్ఫురదసితోత్పలౌఘములఁ బొల్పగుమాలికలో యనం గడున్.

43

రగడ. మఱియుఁజివురించు నెలమాఁచు లనురావులను, బారిపారినివిలసిల్లుపూవులను దావులను
సొలయుచును జారుతరసూనముల లీనములఁ, దలరునిందిందిరవితానముల గానముల
నారూఢఫలరసాహారముల బీరములఁ, గేరి పాలుపారుమదకీరముల వారములఁ
బగలు రేయిలతాగ్రభాగముల భోగములఁ, బొగరెక్కికూయుపికపూగములరాగముల
మాటికినిబొదరిండ్లమాటులనునీటులను, గూటములఁ బెనఁగుసుతకోటులనుబోటులను
దానకము లై నమందారముల తీరముల, మానైనపుప్పొడిదుమారముల పూరముల
మరిగి విద్యాధరకుమారికలచేరికల, సరసగతి నలరారుశారికల కోరికల
విరివిమీఁగ నెపుడు వేదములనాదముల, మొరయునునిజనులసమ్మోదములవాదముల
నయ మొప్పుసంతతానందముల డెందములఁ, బ్రియలీలఁదగువధూబృందములచందముల

బలమైనపూఁదేనెవానలను గోనలను, జెలఁగి తడియునిలింపనేనలను జానలను
దఱుచైనఘనసారతరువులను బొరువులను, దిరమైనవలచదురుతెరువులను విరువులను
సెఱిఁబూమసంపెంగనీడలను వాడలను, సరవిఁ దిరిగెడుచెలులజాడలను గ్రీడలను
దొలఁగ కతిమంద వాతూలములలోలముల, నలరియా డెడుమహావ్యాళములజాలములఁ
దొడరి మార్గము లెల్లఁ దుండముల కాండములఁ, దడిపి విలసిల్లు వేదండములతండముల
బరఁగుగిరిచెంగటనుబాత్రమునగోత్రమున, మరలకవసంతమతిమాత్రముననూత్రమున.

క. వెండియుఁ బ్రచండమండల, మండితమార్తాండకరసమంచితమై యు
ద్దండజగదండభయదా, ఖండగతి న్నీష్టఋతువు కడునొప్పారెన్.

45

న మఱియు మింటనంటిన యుష్మహీధరంబు జంటన శక్రచాపంబులం బన్ని చెన్నుగఁ
గాదుగ్రమ్మచున్న పెనుమబ్బులును, మబ్బుల నిబ్బరంబుగాక యబ్బరంబుగా గొ
బ్బున మెఱసి మరలి చనుక్రొక్కారుమెఱుంగులును, మెఱుంగులరంగు గుబ్బునం
గనుంగొని యంతతంగంబునఁ బ్రియాంగనల మేనుల మెఱుంగులఁ దలంచి యల్లన
నుల్లంబులు యుల్లన నొల్లంబోయి మల్లడిగొని తల్లడిల్లెడు పాంధవ్యూహంబుల గే
హినులకు మోహం బలరఁ బ్రియులరాక యెఱింగించుతెఱంగున ఘోషించు ఘన
తరస్తనితంబులును, స్తనితశ్రుతిజనిత కుతూహలాహ్లాంబు లగుబర్హంబులు వి
ప్పితప్పక నర్తనంబులు సేయునీలకంఠంబులును, నీలకంఠధ్వానంబులు హీనం
బులుగాక సోఁకిన లీనంబులైయాండు భీకరదర్శికరానీకంబులును, దర్శికరానీకం
బుల నొక్కొక్కతఱి నాలోకించి మూఁకలై పాఱుభేకంబులును, భేకంబులశోకం
బులఁ బాపి లోకంబు లేకంబు సేయుకరణి నదీప్రాదంబులు నిండి యఖండంబులైపా
ఱునట్లుగాఁ గురియునవారితవారిధారాపరంపరలును, వారిధారాపరంపరలనలన
నుండి మెండుగఁ దండంబులై పుడమిముద్దెనుకు సమయనాయకుం డొసంగిననూ
త్సహాతరత్నంబు లనంబడుకరకలును, కరకలసరకుగొనక యిఱికి జలబిందువు లం
దంబుగాఁ గ్రోలి సోలినచాతకవ్రాతంబులును, చాతకవ్రాతంబులకౌతుకం బలరె
నని దిశల నెఱింగించువిధంబునం బఱచు కేతకీగంధబంధురగంధవాహంబులును,
గంధవాహంబులకుఁ జలింపక పెంపున గుంపు లై మృగయావిహాతలంపటంబునఁ
గ్రుమ్మరు కిరాతులును, కిరాత యువతీ చఠణపంకజ సంకలిత కుంకుమాంకిత
పంకంబు లగుతెరువులును, తెరువులం బరువులై విరువులుగఁబూసి మురువు లలరుక
దంబతరువులును, తరువుల నితరులు చేసి మొల్లంబుగఁ బిల్లల నిడి యుల్లసిల్లు ఖగం
బులును, ఖగపోతంబులకు మేఁత లిడుదాత లనం దగి నానాకీటకకోటులం బాటిల్లు

పచ్చికపట్టులును, పచ్చికపట్టుల దట్టంబు లై మరకతప్రదేశంబుల భాసిల్లు పన్న
రాగంబుల చెలువున నలరు నింద్రగోపంబులును గలిగి వితరణహస్తంబునుం బో
లె నిరంతరవారిధాగాకరందై, మహాశైలగేహంబునుం బోలె సమంచితనీలకంఠశ
బ్దంబై, దివ్యజ్ఞానమూర్తియుం బోలె వికసితసుమనోయుక్తం బై, యుత్కర్షం
బునఁ గర్షకహస్తదం బగువర్షాగమంబు నొప్పు నొక్కభాగంబున. 46

చ. కొలకులఁ బద్మముల్ తొవలు కోమలకాంతిఁ జెలంగ సస్యము
ల్ఫలపతితంబు లై పొదల భవ్యవిపాండురలీలమీఱు చు
క్కలదొర తేలు వెన్నెలలు గాయఁగ వేల్పులత్రోవ చాల ని
ర్మలత వహింప నందుల శరత్సమయం బలరారు నొక్కడక. 47

సీ. ఉత్తరానిలములమొత్తంబు లలరారె సాంప్రతుషాతవర్షంబు గురియ
లీల మీఱ రసాలసాలము ల్పనలెత్తె నదులెల్ల నింకి కాల్పడలుగాఁగఁ
జలికి నోడినభంగి శాంతరూపము దాల్చె చండభానుఁడ వేగ జరుగుచుండఁ
గొమ్మలగుబ్బచన్ద్రొండలదండల నెల్లవారును మని రుల్లసిల్లఁ

తే. దెలువలకు నంగజానికేళిఁ దృప్తి యులరఁ, జేయవలె నని తెలఁచి నిల్పెడువిధమున
యామినులు దీర్ఘములమీఱ నన్నగమున, నలరు హేమంతఋతువొక్కతలమునందు.

ఎ. మఱియు నమందనుందరకుందబృందనిష్ఠందన్నరందపానానందిత హృదయార
విందేందిందిరసందోహం బగుశిశితసమయంబును నొక్కభాగంబునఁ గలిగి, యి
ట్లు పద్మతువులుం దప్పక యెప్పుడును వర్తింప నలవిగాక మనోహరం బై చెలంగు
నమహీధరాగ్రభాగంబున. 49

సీ. మరకతహరినీలమాక్తికాంబుజరాగవజ్రవైడూర్యప్రవాళపుష్ప
రాగగోమేధికరత్నసంస్థాపితమహితకాంచనదివ్యమందిరముల
శక్రాదిదిక్పతుల్సరవితో నేవింపఁ బ్రమథగణంబులు బలసి కొలువ
వీరభద్ర కుమార విఘ్నరాజ విరించి జలజనేత్రాదులు చనువు నెఱపఁ

తే. గళ్యపాగ స్త్యమాండవ్యగౌతమాత్రి, వాఖిల్యభరద్వాజవామదేవ
గాలవసిష్ఠిమైత్రేయకణ్వాముఖ్యు, లై నమనిసంఘములు భక్తి నభినుతింప. 50

ఎ. మఱియును.

51

సీ. గొనికొని 'స శివ ఏకో దేవ' యంచును సరవితోఁ బల్కెడుశారికలును
దత్తరీతిని 'శివా త్వరతరం నాస్తి' యం చాడెడుమదమరాళావళియును

‘హర వామదేవ మహాదేవ’యని భక్తిఁ గీర్తింపునురాజకీరములును
‘భర్త శంకర పత్రప్రహ్లా త్రినేత్ర’యం చారయఁ గేరుమయూరతతులు

తే. ‘నభవభూతేశ హరివిరించ్యర్చితాంఘ్రి, పంకరుహయుగ్త’యని కేరుపరభృతములు
గలిగి యభినవశృంగారగరిమఁ దనరి, మహితగతి నొప్పుశశిమాళిమందిరంబు. 52

క. అద్దివ్యధామ మెంతయు, నుద్దామతఁ జొచ్చి యంగు నొకచెంగటఁ దా
నుద్దీపితమణిమయ మగు, గద్దీయపై సౌఖ్యలీలఁ గదిసినవానికా. 53

సీ. ఘనతత్పరజితకాంచనభూషణవ్రాత సతతవిశాలయశస్సమేత
నిజభక్తలోకమానితకల్పభూజాత భూరికారుణ్యవిస్ఫురితచరిత
మహిషదానవగర్వమర్దనవిఖ్యాత ముదితాప్సరోజనముదితగీత
కమనీయతరదివ్యకరధృతశుకపోత వితతకటాక్షపోషితవిధాత
తే. బుధజనవ్రాత కేవలభువనమాత, యగుమహాసితనగజాత నమితపూత
నభిషవానందబంధురస్వాంతుఁ డగుచుఁ, గనియె సురమాని కన్నులకటవుదీర. 54

సీ. సర్వగీర్వాణప్రచయసమర్చితదివ్యచరణారవింద యేహరిణనేత్ర
హారహీరపటీరతారకాహిమచారుక్తిర్తివిస్తార యేకీకవాణి
సతతమానితదాసజనగృహంగణనవ్యకల్పభూజాత యేకంబుకంతి
సమరారిసందోహసంహారకరలసద్విక్రమోల్లాస యేవిధునిభాస్య
తే. చిరతరైశ్వర్యయుక్త యేచిగురుఁబోణి, విమలసౌందర్యమూర్తి యేద్విరదయాన
భూరికారుణ్యచిత్త యేపుష్పగంధి, యట్టిశర్వాణి నతిభక్తి నభినుతింతు. 55

మ. సురరాజార్చితపాదపద్మయుగళీ! సూరి స్తవానందినీ!
శరదీందుప్రతిమాననుందరముఖీ! చంచత్కురంగేక్షణీ!
పథదైతేయభయంకరీ! శివకరీ! బ్రహ్మాండభాండోదరీ!
దురితవ్రాతలసంతతంగజహరీ! దుర్గా! జగత్పావనీ!. 56

తోటకవృత్తము జయ శాంకరిభూరియశస్సురితా!, జయ సర్వవరప్రదసాధునతా!
జయ సంతతపావని! శర్వరతా!, జయచంద్రధరప్రియ! శైలసుతా!. 57

చ. అని వినుతించుచున్నఁ గని యంబిక యిట్లను నోమునీంద్ర! నీ
వెనయఁగ నెందు నుండి యిట కిప్పుడు రాక జగంబులందు స
జ్జను లగువారివార్తలు నిజంబుగ వేగ నెఱుంగఁబల్కవే
యనవుడు నారదుండు వినయంబునఁ జెప్పఁ దొడంగఁ బొంగుచుకా. 58

మ. విను శర్వాణి! యశేషలోకములు నే పీక్షించితంగాని ధా
 త్రిని మర్త్య ల్కడుశంభుభక్తినియతిం దీపించుచు నిత్యసం
 జనితానందము నొంది తందు నొకయాశ్చర్యంబుఁ గన్గొంటి నో
 జననీ! సత్కృపఁ జిత్తగింపు మది విస్పృహంబుఁగాఁ దెల్పెదన్.

59

నీ. ఘనత మీఱఁగ సింధుకటకం బనఁగనొప్పు పురవర మొక్కటి ధరణీయందు
 నప్పట్టణం బేలు నమితకృపాస్వాంతుఁ డ్కవంశజుఁడు భర్తాద్రిధీరుఁ
 డనుదినశైవ్రతాచారశీలుండు భల్లాణుఁ డనురాజు భక్తిమిగుల
 నడుగనిజంగాన కలరఁగా నొట్టగు నడిగిన లే దన్న నదియె తనకు

తే. నని దిశలనెల్లఁ జూటించి యద్భుతముగఁ, దనదుమొగసాల నందంబుఁ దనత గంట
 ప్రేలఁ గట్టించె నెంతయు వేడ్కతోడ, నెద్దివేడిన నట్థల కిచ్చుచుండు.

60

గీ. మఱువఁ దెపుడైన శివనామమంత్రజపము, వెఱవఁ దెందైన నర్థులు వేఁడుటకును
 బఱవఁ డరిసంఘములకు సంగతమునందు, గిరిశపదభక్తినిరతుండు నరవరుండు.

61

క. కోప మనికైన లేద, కోపమనితప్రతాపుఁ డొగి నీతనికిం

గోప మని తలఁచి శాస్త్రవ,భూపతు లరుగుదురు తమదుపురవరములకున్.

62

గీ. అద్ధరాధీశునగరిసమృద్ధి యతని, భక్తిమార్గంబు భాసురయుక్తిఁ దెలిసి
 మీకు నెఱిఁగింప వచ్చితిఁ బ్రకటముగ, సమదపికవాణి! శర్వాణి! జలజపాణి!

ఉ నావుడు శైలపుత్రి మునినాథునిపల్లుల కాత్మలోన నెం
 తో వెఱఁగంది సంతసముతో నపు డాతని వీడు కొల్పి భ
 క్తావళిఁ బ్రోచుతత్పరత నందముమీఱఁ బయోరుహాక్షి యా
 భావజగర్వభంజనునిపాలికి శీఘ్రమ యేగి యిట్లనున్.

64

నీ. జయజయ ఫణిహార! సర్వలోకాధార! జయ జయ నగచాప! శశికలాప!
 జయ భక్తసురభూజ! సంతతోజ్జ్వలతేజ! జయ మహోన్నతవేష! సాధుపోష!
 జయ మానిజనపాల! సామగానవిలోల! జయ చక్రధరబాణ! శరధితూణ!
 జయ చారుదరహాస! సామజాజినవాస! జయ విధుస్తుతిపాత్ర! సత్పవిత్ర!

తే. జయ జయ మరపముఖ్యనిర్జరకదంబ, భర్తమకుటాగ్రసుఖుటితప్రకటనూత్న
 చిత్రరత్నప్రభావిభాసితసుదివ్య, చరణపద్మద్వయోల్లాస! జయ మహేశ! 65

65

వనమయూరవృత్తము. సామజహరా! హర! తుషారకరభూషా!

కామితఫలప్రద! జగద్విదితవేషా!

తామరససంభవనుతా! గగనకేశా!

నీమహిమ లే బాగడనేర్తు నె గిరీశా!

66

క. జగములు వడిఁ బుట్టింపను, దగ సంతక్షింప నణఁప దైవమ వని ని
నొగడునుగాదె ముదంబున, నిగమంబులు దేవదేవ! నీలగ్రీవా!

67

క. అరయ నొకవార్త విని మీ, కెఱిఁగింపఁగ వచ్చితి నిపు డెంతయు వేడ్కం
బరిపాటిఁ జిత్తగింపుము, పరమేశా! నగనివేశ! భవ్యవిలాసా!

68

క. హెచ్చుగ గొల్చినవారికి, మెచ్చుగ నర్థాంగ మయిన మిగులం గృహతో
నిచ్చుఁను మైనదేవుండ, ఎచ్చుగ నినుఁ బాగడఁ దరమె యవ్విధికై నక.

69

సీ. దంట యై యొక్కఁడు నేత్రమున ని న్బాజించె వింట నొక్కఁడు గొట్టె వెఱపులేక
యింట గావలియుంచె నిరవుగా ని న్నొక్కఁ డొంటిగా దం డెత్తె నొక్కఁడు గినిసి
కంటకం బలర తోఁకటఁ గ్రుమ్మె నొక్కఁడు కుంటెన నిన్నంపెఁ గోర్కినొక్కఁడు
గొంటితనమున తాల్గొని తొప్పె నొక్కఁడు ని న్నొంటిగ వెలిఁజేసె నొక్కఁడుపూని
తే. మఱియు నిటమీఁద, నద్భుతకరముగాఁగ, నొక్కభక్తుండుధాత్రిపై నిక్కముగను
నిన్నుఁగొల్చుచు నున్నాఁడుచెన్నుమీఱ, నతనిమహిమను నెఱిఁగింతునభవ! వినుము.

క. నెఱిసింధుకటక మనియెడు, పురి యేలున్యపాలుఁ డమితపుణ్యుఁడు తగ నీ
శ్వరభక్తుఁడు భల్లాణుం, డరయఁగ సతతంబు జంగమాధ్వనపరుఁడై.

71

చ. అడుగకయున్న జంగమున కారయ నొట్టగుఁ గోర్కె మీఱఁగా
నడిగిన నియ్యకున్నయెడ నట్లె యగుం దన కందుఁ బల్కి తా
నెడతెగ కెద్దియైన వడి నిచ్చుచు గర్వముతోడ నున్నవాఁ
డుడుపతిసత్కిరీట! కమహోదరపూజిత! భక్తవత్సలా!.

72

గీ. అతనిపట్టణమునకు నీ వరుగుదెంచి, సరవిఁ దద్భక్తిమార్గంబు లరసి చూచి
తమ్ము వేవేగ నని గిరిరాజపుత్రి, పల్కుటయు మోదముననుండె భర్తఁ డపుడు.

73

క. అద్భుతము నొంద నేటికి, మద్భక్తులజాడ లెఱుఁగ మదవతి! సరసీ
జోద్భవహరిజంభాసుర, జిద్భోగీంద్రులకుఁ దరమె? చిరతరయుక్తిక.

74

క. నాకన్న నధికు లెన్నగ, లోకానీకంబు లెల్ల లోఁగొనఁగల రో
కోక స్తని! మద్దానులు, చేకొని యెటులాడుచున్నఁ జెల్లుం జామ్మా!

75

ఉ. నిక్కముఁ దెల్పెద నివనుము నీరజనేత్ర! విధాతకేనియుం
జిక్క- నొకింత భక్తునికిఁ జిక్కినపద్ధతి నట్లు లాటచే

మిక్కిలిభక్తి నకా గొలిచి మీటి నరుండు విధూతపాపుడై
పెక్కువిధంబుల న్నహించి బేర్చి వహించు నుదగ్రలీలలకా.

76

తే. అశ్వమేధాదియాగంబు లైన ధేను, భూహిరణ్యేభహ యతులాపురుషశకట
ముఖ్యదానంబు లైన నోమాహనాంగి!, సతవి మద్భక్తి కింతైన సరియె? చెవుమ!.

క. అలిగినచో విధినైనం, దలఁ ద్రుంతు నిజంబు మీఱ దయచేసిననోఁ
దలఁ దాల్తు నెపుడు వేడుక, లలర గురుద్రోహినైన నంబుజనేత్రా!

78

క. కంటికి తెప్పవలె న్నా, ల్లంటిరా! మద్భక్తవరునిఁ గాచుకొఱకు వె
న్వేంటం దిరుగుదు నెప్పుడు, వింటే! చర్చింప నిఁకను వేయేమిటికికా.

79

ఉ. కావున నీగువాక్యమును గా దన కిప్పుడ యేగుదెంచి త
ద్యావరుభక్తి చూచుటకుఁ దోడ్పొని శీఘ్రముగాఁగ వత్తు ని
చ్చో వరవర్ణి ను ల్గాలాప శోభనలీల వసింపు మింపుతో
నీ వని పల్కి యుద్రిసుత నెమ్మది సమ్మతించేసి యంతటకా.

80

తే. హరిసురేశాబ్జసంభవాద్యమరవరుల, వేడ్క మీఱంగ నప్పుడే వీడుకొలిపి
కొలుపు చాలించి వేవేగ నిలకు డిగ్గి, తనర భల్లాణువీటికిఁ జనుచునుండె.

81

క. చనిచని కనె శివుఁ డొకచో, ఘనతరకల్లోలమాలికాపరిభాసి
న్వినుతయశోరాశిం ద్రిభు, వనదురితవినాశిఁ బృథులవణవారాశికా.

82

నీ. వేలాతలోదంచదేలాలతాగ్రాతి హేలావిలోలాళిజాలకంబు
శుంభత్క్రియారంభకుంభీనసగ్రహకుంభీరసంరంభజృంభితంబు
రంగన్త హోత్తుంగభంగావశీతటశృంగారితాంభోమతంగకులము
భూరిప్రకారసంచారధారాధరవారచారుతరప్రతీరభూమి

తే. కలితబలయుతఘనతిమింగిలవిలాస, చలనసతతస్ఫుటీకృతర్పుషజబూక
భేకకర్ణటకమరకుంభీరశుక్తి, శంఖవరత్నసంఘ మాసాగరంబు.

83

చ. సకలజగంబుల న్ననుచుసామికి నీకు విసం బాసంగెనే
ప్రకటితలీల నంచు నలపాల్కడలి న్నిరసించి తాఁ బురాం
తకునకుఁ కాన్త లియ్యగ ముదంబునఁ బట్టునుధాసముత్తరం
బాకొ యన నొప్పుఘేనతతి యొప్పుగ నజ్జలరాశి నెంతయుకా.

[రథమ్ముల్

నియగ్రహి. ఇమ్ము లగుఘూర్ణితరవమ్ములు మృదంగనినదమ్ములుగ నండజచయమ్ముల
ప్రమ్ముకొని గీతపురవమ్ములుగ సారకుఁ బ్లవమ్ములధ్వనుల్ ఘనవమ్ములుగ మ్రోయుకా

సేమి యలరాశ నటనమ్ము లొనరించు నలకొమ్మలొ యనంగఁ జెలువమ్ముగ నకూపా
రమ్మునఁ జెలంగునిరతమ్మును విలాసగతిఁ ద్రిమరును వీచిక లొకుమ్ముడినిఁ జూడన్.

చ. సలలితనూత్నరత్నమయనైకతము ల్విలసిల్లు నచ్చఱుం
గలితబలాకజాలము లఖండగతి న్వసీయింపఁ జాల ని
మ్ముల మణిమేఖలాఘటితముం బరిశుద్ధనవీనచేలముం
గలజలజాక్షి చొక్కపునిగాతపుగొప్పపిఱుందులొ యనన్.

86

ఉ. జాలరుపువ్వుఁబోణులు వెసం దమబి త్తరివారుఁగన్నులం
బోలిక చేసియో యనఁగఁ బూనికె పాలికెగండుమీల బ
ల్లాలమునందుఁ గ్రుత్తు రధికం బగుకోరికమీఱఁ బట్టి తా
రేలలు పాడుకొంచు మది కింపుగ నవ్వనరాశిచెంతలన్.

87

శా. ఆరత్నాకరతీరభూములు సముద్యల్లాంగలీతాశజం
వీరామ్రక్రముకప్రవాళకదళీబిల్వామ్లకాకేతకీ
నారంగప్రముఖాఖిలాగమవితానచ్ఛాయలం దెల్లఁ బ
ల్లారుం గోర్కెల విశ్రమించుచును లీన్ శూలి దా నంతటన్.

88

సీ. రమణీయమా క్తికరచితసాధంబులు మేలైనహరినీలజాలకములు
విమలచంద్రోపలవేదికాస్థలములు గురుతరాంజుజరాగమడ్యములును
గురుచిరవైడూర్యసోపానవితతులు పాటింప వజ్రకవాటములును
బటుపుష్కరాగసంఘటితార్గళంబులు భూరిగాయత్తతద్వారములును
తే. శుంభనున్నతవిక్రమ స్తంభములును, గలితసంతతశృంగారగరిమతోడఁ
బొలుపుమీఱుడుభల్లాణపురవరంబుఁ, దగఁ బ్రవేశించె నగ్గజదైత్యహరుఁడు.

89

క. అప్పురవీధిం జనువోఁ, గప్పురము జవాది యగరు కస్తురియును బెన్
గుప్పలుగ నుంచి యమ్మెడు, గొప్పపసారములు గాంచె గురుఁ డొకచోటన్.

90

చ. నిరుపమరత్నపుంజరమణీయతలేందుశిలావితర్దిపై
నరయ సమస్తవస్తువులు నమ్మెడువై శ్యునిఁ జూచె శూలి తా
నురుమణిశృంగసంగరజితోర్విధరాంచితమధ్యనీమయం
దిరవుగ నుండునట్టియలకేశ్వరుఁ బోలినవాని నొక్కడన్.

91

క హాటకమయచిత్రంబర, కోటులు మేఘులుగ నుంచి గుఱుతుగ నెపుడు
న్బాటించి యమ్ముచుండెడు, చోటులుగ నె నొకట నిందుజూటఁడు వీటన్.

92

క. పొంగారువేడ్కతోడ భు, జంగమరాజాంగదుండు వెసఁ గనుఁగొనియెన్
రంగత్తుకంగఘనమా, తంగశతాంగములగములఁ దగ నొకచోటన్.

93

క. చనుఁగొనె నొక్కచోట నవకాంచనరత్న సమంచదూర్చికా
ఘనతరమేఖలాకటకకంకణకంతవిభూషణాదిమం
డననిచయంబు నెంతయు దృఢంబుగ నిల్పి క్రయించుచోటులం
దునఁ దుదిలేనివేడుకలతో నలరారి పురారి సారెకున్.

94

చ. ఒనరఁగ విప్రకాంతలసమున్నతదేహదుమల్ తటిద్రుమల్
ఘనతరవేదనాదములు గర్జితము ల్పటుహోమధూనుముల్
తనరఁగ నీలనీరదకదంబము లంచు గృహహిభు క్తతు
ల్పనివడి వే నటింపఁ గనె బ్రాహ్మణవీధిఁ గపర్ది యొక్కెడన్.

95

వ. మఱియును గరితురగరథారోహణాస్త్రశస్త్రవిద్యాభ్యాసపరాయణజనభాసురంబు
లగు క్షత్రియనివాసంబులును, ధనకనకాంబరప్రముఖసమస్తవస్తునుందరంబు
లగు వైశ్యమందిరంబులును, గోమహిషోష్ఠ్రిచాగాద్యఖిలపశుసమూహంబులగు
శూద్రగేహంబులును, గంధపుష్పాక్షతధూపదీపఫలరసాపూపోపహారసమేతంబు
లగు దేవతానికేతనంబులును, కలితమణిగణకిరణవిస్ఫారంబులగు కాంచనప్రాకా
రంబులును, ఝషకమతకర్కటగ్రాహమహోదగభికిరభేకానీకకుముదకహ్లాతసాతస
ప్రచయవిశాలంబులగు పరిఘాజాలంబులును, సమంచితనూత్ననవరత్నమాలికలగు
కపోతపాలికలును, ముక్తాఫలచూర్ణరంగద్రంగవల్లికాసంగతంబులగు వితర్దికాప్రాం
గణంబులును, లీలావిలాససంచారిసుందరీసందోహసౌధశిఖరంబులును, నిరంతరపల్ల
వితకోరకితపుష్పితఫలితలలితక్రియాప్రమోదితశుకపికమధుకరనికరప్రకటారవభాస
మానంబులగు నుద్యానవనంబులును, గ్రమక్రమంబునఁ జూచుచుఁ బ్రచ్ఛన్న
వేషియనం జని మఱియు

96

చ. రతిపతిపువ్వుఁదోట యొనరంగ భుజంగుల కొడ్డుమీట సం
తతమదనజ్వరంబునకు దట్టపుమంగులమూట సౌఖ్యసం
హతులకు బల్కరాట మిరవై తగునప్పురినొక్కచోట శో
భితగతిఁ జెంది వేశ్యతతిపేట బుధు ల్పతిసేయ నేటగున్.

97

నీ. చిత్తజాతుఁడు విటశ్రేణి కాసులు గొల్పఁ బూని నిల్పినపైఁడిబొమ్మ లనఁగఁ
జెలువొప్పు రతికాంతచే విలాసప్రాధిఁ బరఁగుచేమంతిపూబంతు లనఁగఁ

బొలుపుగాఁ బరిపూర్ణపూర్ణిమారాత్రుల నలరారుశీతాంశుకళ లనంగ
జగము లామోదింపఁ జతురాన్యుఁ డొనరింపఁ దనరారుమించుటద్దము లనంగ

తే. బాగుమీఱినపగడంపుఁదీఁగె లనఁగ, నొఱపు గలిగినతొలుకరిమెఱుపు లనఁగ
రూపలావణ్యయాననరూఢి నలరి, యందముగ వారభామిను లుందు రందు.

సీ. అశులు తామరలు చెల్వారుమారునివిండ్లు కలువతేకులు మంచిగంధఫలులు
కుందము ల్కెంపునింపొందునద్దంబులు శ్రీలు శిరీషము ల్చిగురుటాకు
లలశంఖములు జక్కవలు నీలసర్పము ల్వీచులు సింగము ల్వెలయుగొలఁకు
లిసుకతిన్నియులు బా గెసఁగుదింపెనవిరు ల్కరికరాలు కలమగర్భములును

తే. గచ్ఛపంబులు నొనఁగూర్చి కమలభవుఁడు, మిగుల నేరుపు దనర నిర్తింపఁబోలు
భూరిశృంగారగరిమచే బేరు గలిగి, యలరునమ్మించఁబోణులయవయవములు. 99

ఆ. ఆతులగతులఁ బతుల నత్యుపరతులసం, గతులచేఁ బ్రమోదయుతులఁ జేసి
నుతులఁ దనరురూపవతు లగునవ్వార, సతులప్రతులు గలరే క్షీతులయందు? 100

ఉ. ఆసపానయోషిదధరామృతపాననవోపగూహనో
ల్లాసముల న్నమంచితవిలాసముల న్నృదుగంధసారపు
న్వాసనల న్బ్రహ్మసముల వావిరి నగ్గజరాజయానల
న్భాసురలీలఁ గూడుకొని పల్లవసంఘము లుందు రందఱున్. 101

క. ద్యూతంబుల మృదుతరసం, గీతంబులచేత మతీయుఁ గేరుచు విట సం
ఘాతంబులు నసియింతురు, చేతంబులు లేక కొల్చుచెల్వన నెపుడున్. 102

చ. మదనకిరాతతీవ్రతరమార్గణపంక్తుల కాత్మ నెంతయుం
గదిసినభీతిఁ బల్లవమృగంబులు వారవధూప్రదేశము
ల్కుదురుఁగఁ జేరి గుబ్బచనుఁగొండలచాటున దాఁగ రాఁగఁ ద
త్సదనములందు బెబ్బులులచాడ్చున వేశ్యలతల్లు లుం డ్రొగిన్. 103

వ. అని వేశ్యవాటంబు వాటంబుగాఁ బ్రవేశించి శశిజూటుం డందుల బోటులనెల్ల నొ
క్కచోటికి రావించి. 104

సీ. బన్నసరంబులు పచ్చలకడియంబు లాణిముత్తెపుఁబేరు లందియలును
గమ్ములు బవిరెలు గంటలమొలనూళ్ళు రంగైనభుజకీర్తు లుంగరములు
మొగపులతీఁగెలు బొగడలు బావిలీ ల్మీలంపుముంగలు లేవళములు
చెవులపువ్వులు మంచిచేర్చుక్కబొట్టులు సొగసొప్పుబంగారుమొగలితేకు

తే. లాదిగాఁ గల్గుదివ్యభూషావళియును, వన్నెచీరెలు అవికలు వలసినంత
విత్తమును వేగ నొసఁగె నవ్వెలఁదలకును, గట్టుగమితేని గారాబుపట్టిమగఁడు.

చ. అటుల నొసంగి యొక్క గనకాంబుజహస్తవిశాలనేత్రకుం
బటుతరకామశాస్త్రచయపాఠగుఁడై విలసిల్లునట్టి స
ద్విటు నొకనొక్కని న్నిగుల వేడుకతో నొనఁగూర్చె వారిఁ బ్ర
స్ఫుటరతికేళిసౌఖ్యములఁ బూని వసింపఁగఁ జేసె వాసిగన్. 106

తే. కూర్చిఁ బల్లవకోటి నక్కొమ్మలకును, దనర నొనఁగూర్చినట్టిమాధవునిలీలఁ
గూర్చిఁ బల్లవకోటి నక్కొమ్మలకును, దనర నొనఁగూర్చె నయ్యమాధవుఁడువెసను.

మ. త్తకోకిల. మానితంబుగ లోకము ల్నిజమాయచేఁ బలుమాటును
న్బాని మోహము నొందఁజేసి వినోదవైఖరిఁ గేరు త
దృశ్యమొకటిసమానతేజఁడు బాగుమీఱఁగ నయ్యెడం
దానును నివృటజంగమాకృతిఁ దాల్చె నెంతయువేడుకన్. 108

చ. నెఱపులతేటిగుంపుల గణింపఁగ జాల్మునుసోగపెండ్రుక
త్నాటిఁ గొనగోళ్ళ దువ్వికొని నేర్పలర నిగవైచి యాపయిం
దఱుచుగ మేల్చిబంగరపుఁదాయెతులు నిర్విదండలుం గరం
బఱుదుగఁ జాట్టి పూనెఁ జెలువార శిరోంశుక మింపుమీఱఁగన్. 109

చ. నునుపగు నిల్వటద్దముఁ గనుంగొని సన్నపుభూతిరేఖ యొ
య్యన సొగసొప్ప నెన్నుదుటియందునఁ దీరిచి చూచునప్పురీ
జనులకు సొంపుగా బొమలసందున జంత్రపుఁజుక్కబొట్టు నే
ర్పున నిడె నచ్చపేశ్వరుఁడు పొల్పుగుమిక్కిలికంటవై ఖరిన్. 110

క. గండస్థలదీధితులకు, మెండుగ విందొసఁగుగతి నమితతరశోభా
మండితవరకాంచనమణి, కుండలయుగళంబుఁ దాల్చెఁ గొమరుదలిర్పన్. 111

తే. కనకభూషణహరినీలకాంతితతుల, తోడ జోడుగఁ గూడుక క్రీడసేయు
కరణిఁ దనరెడురుచులఁజొక్తముగ మెఱయు, బవిరిగడ్డంబుసొగసులేర్పడఁగ దువ్వె.

ఎ. మఱియును. 113

నీ. మణిమయోజ్జ్వలవిభూషణము లొప్పుగఁ దాల్చి గట్టిగాఁ గటి బట్ట దట్టిఁ జాట్టి
జలుగుజంగరుకాలు వలెవాటుఁ గావించి మేదురంబుగ భూతి మేన నుడి

సజ్జలింగము నూత్రజన్నిదంబులు బూని రుద్రాక్షమాలిః ప్రాధి నించి
గండపెండెరమును గంటలు జంగులు గిలుకుపాపలును జెల్వడతఁ దొడిగి

తే. చెలఁగి నెలవంకకత్తియుఁ జేకటారి, గుఱుతుఁగ నఱుతఁ గడుమెల్లవిరిసరులును
వెలయఁగెంజేతశూలంబు గలిగి గరిత, కంఠం డలొందె మోహనాకారలీల. 114

తే. మొదల సాదరమొనరించి పిదపఁ దన్నుఁ, దవిలి ప్రార్థింప నయ్యవతారమునను
నాల్పు నలకేతకీగర్భదళములనఁగ, మారవైరికి వాలోరుగోరు లలరె. 115

ఉ. చెక్కులదక్కులకొ మిగులఁ జెల్వగుమోవినిఁ బంటినొక్కులం
జొక్కులఁజెక్కులం బెళుకుఁజూపులఁ జెన్నగుచిన్నినవ్వలం
జక్కఁగ విక్కుమక్కువలఁ జక్కెర లొక్కటఁ జిల్కుపల్కులం
గ్రక్కున నెల్లవారలకుఁ గామవికారవిహార మేర్పడెకొ. 116

సీ. ఒకభృత్యుఁ డురుయుక్తి జికిలినిద్దపుటద్ద మొగిఁ బూనినీడ బాగొనరఁ జూప
నొకసేవకుఁడు క్రేవ నకలంకమతిఁ జెల్వు మెఱయ నేరుపునఁ జామరము వీన
నొకదాసుఁ డభిలాష మొదవఁగఁ గపురంపుఁదమలంబు వేనూలు తవిలి యొసఁగ
నొకకింకరుఁడు పొంక మొప్పఁ జెంతలనుండి భూషణానీకము ల్పొంగుపలుప

తే. మఱియు నొకభక్తుఁ డత్యంతమధురగీత, రవముఁ గావింప నెంతయు రభసమునను
జారుసౌందర్యరేఖాప్రశస్తుఁ డగుచుఁ, దనరి జంగంబు బురవీధిఁ జనుచునుండె.

వ. అట్టియెడ. 118

ఉ. నీరజగంధు లిందుమణినిర్మితనిర్మలభర్తహర్త్యవి
స్తారతరాగ్రభాగములఁ దా రలరం జరియింపుచుండి సిం
గారము మీఱునవ్విటశిఖామణిచెల్వముఁ గాంచి యెంతయు
స్తారవికారసంచలితమానస లై తమకించి రందఱుకొ. 119

క. మఱియును జౌరవధూమణు, లఱుగుగ నమ్మిండజంగమయ్యయొయారం
చిరవుగఁ గనుఁగొనుటకుఁ ద, త్రతమునఁ బఱతెంచి రధికతత్పరమతులై. 120

ఉ. ప్రేమఁ బడంతి యోర్తు మకరీమ మపత్రము నందమొప్పు ను
ద్దామగతిం గుచాగ్రములఁ దా నిడికొందు వసించి యవ్విట
గ్రామణిఁ జూడఁ బయ్యెదఁ దిరంబుగఁ జేర్పక వచ్చెఁ గాన్క లా
స్వామికి రత్నకీలితనువర్ణపుబంతులు దెచ్చెనో యనకొ. 121

ఉ. ఒల్లెచెఱంగుపై సడలి యుర్విపయి న్నటియింప లీల ధ
మిల్లము జాటి మల్లికలు మెల్లన నెల్లెడలందు డుల్లఁగాఁ
బల్లవపాణి యోర్తు కచభారచల్లలితావలగ్నయై

యల్లన నేగుదెంచెఁ గునుమాయుధసన్నిభుఁ జూడ వేడుకన్.

122

క. నెఱిన్మోడ్డాణము గళమునఁ, దిఠముగ ధరియించి మెఱుఁగుఁదీఁగెఁ గడున్ భా
సురగతి నడుమున నిడి యొక, హరిసుధ్య మహేళుఁ జూడ నరుదెంచె వడిన్. 123

క. బాలుని బాలకుఁ బిలుచుచు, లీలం గరయుగము సాఁచి లేమ యొకతె య
ట్లాలింగనఁ గన వేగం, బాలింగన మొసంగ వచ్చు నటు లరుదెంచెన్.

124

సీ. కమనీయసౌవర్ణ కర్ణపత్త్రద్యుతు త్తళునులేఁజెక్కుటద్దములమీఁదఁ
జారుముక్తాహారభూరిశోభావళు ల్పృకటవత్సోజకుంభములమీఁదఁ
బటు వై నమేఖలాఘటితరత్నప్రభల్ ఘనతరజఘనభాగంబుమీఁద
సురపనీలాభవిస్ఫురిత వేణీరుచు ల్సలలితపృథుకటిస్థలముమీఁదఁ

తే. జిలుఁగుఁజెం గావిపావడసిరులు మిగుల, చెల్వగలచల్వవలువపైఁ బల్విధములఁ
గలిసి వర్తింప నొకశీతకరనిభాస్య, సరవి నరుదెంచె నమ్మహేశ్వరునిఁ జూడ. 125

మ. ప్రమథాధీశునిఁ జూడ నొక్కచెలి శుంభత్ప్రక్రియ స్వచ్ఛుచో
నమర న్నవ్వుమొగంబుపైఁ గురులు చెల్వారెం గడు నీవడి స
త్కమలేందీవరవజ్ర పుష్పనవమాఖ్యప్రోల్లసద్రూపికా.
సుమమధ్యంబుల సంచరించుమధుపస్తోమంబులో యన్గతిన్.

126

ఉ. గొబ్బన గిబ్బగబ్బిచనుగుబ్బలు జొబ్బిల నబ్బరంబుగా
నిబ్బరమొప్ప చందనము నేర్పునఁ బూసి వెలంది యోర్తు మే
నుబ్బఁగ దివ్యసౌరభము లొక్కట దిక్కులఁ జిక్కి యెల్లెడం
బ్రబ్బ బొజంగుజంగముఁ దిరంబుగఁ గన్గొనఁ జేరెఁ గేరుచున్.

127

సీ. ఘనలీలఁ దనరారునునుసోగవెండుక తేల్చె నసురరాజనీలములుగ
సదమలతరవిరాజన్నఖాంకురములు ప్రకటితమాక్తికప్రకరములుగ
సతతశోభాసమంచితదంతపంక్తులు వన్నె కెక్కినమంచివజ్రములుగ
భూరిప్రభాపరిస్ఫురదధరోష్ఠంబు రమణీయతతపద్మ రాగముగను

తే. రతివధూమణిచే నూత్నరత్నఖచిత, మగుచుఁ జెలువొందుచొక్కపుజిగిపనిండి
బొమ్మ యన నొక్క ముద్దులగుమ్మ వేడ్క, నవ్విరూపాక్షుఁ గన్గొన నరుగుదెంచె.

శా. చంచల్లీల నొకర్తు నీలజలదచ్చనోడురాడ్చింబమో
యెంచ న్నించినచంచరీకతతిచే నింపొందురాజీవమో
యంచు నోబ్బల్పగఁ జాలి మోముపయి జెల్వొకుంతలశ్రేణి న
ర్తించ న్నీలగళుం గనుంగొనుట కేతెంచె న్నిరుల్తించఁగన్. 129

చ. సకియ యొకర్తు నూపురలసన్నణికంకణకింకిణీధ్వను
ల్పక్రటగతిం జెలంగఁ బరిభాసితనవ్యనువర్ణభూషణ
ప్రకరము లుత్తసిల్ల నలపల్లవశేఖరుఁ జాడవచ్చె ద
ర్పకకరము క్తమై సరవిఁ బర్వెడుచొక్కపుడేగయో యనన్. 130

సుగంధి. ఈగతి ద్విరేఫవేణులెల్ల సంతసంబుతో
వేగ నేగుదెంచి యంత వింతకాంతి నెంతయు
న్బాగుమీఱినట్టినట్టిమేటిపైఁడిగట్టువిల్తునిన్
యోగినాథుఁ జూచి రాగయోగ మొప్పు నొక్కటన్. 131

ఉ. అంగన లెల్ల వేడుక ననంగశతప్రతిమానభంగ ది
వ్యాంగుని నబ్బుజంగునిఁ బ్రియంబున నీక్రియఁ జూచి జాళువా
బంగరుపశ్చేరంబులను బాగుగ రత్నము లుంచి హాళతు
ల్పంగతితో నొసంగి సరసంబుగ నేసలు చల్లి రంతటన్. 132

ఉ. అద్దిర వీనిచెల్వము! జయంత ధ నేశకుమార మారుల
నైద్దయుఁ గెల్వఁజాలు ధరణి నిలసిల్లెడుమేనితేజ మా
ప్రాద్దునకు న్నమం బనఁగఁబోలు నయారె విలాసలీల నో
ముద్దియలార రండు కడుముద్దులు గుల్కెడునమ్మ! సారెకున్. 133

సీ. పొడలెడుకొదమటు మైదగుంపు నదలించుఁ బరికింప వీనిపెన్నెరులకాంతి
తొగలరాఱునితోడఁ బుల యా ననఁగివచ్చు మొనసి వేష్కను వీనిముద్దుమోము
వెలిదమ్మితేకులఁ బలుమాటునితసించు రమణిరో! వీనినేత్రములచెల్వ
తళతళ మెఱయునిద్దపుటద్దముల నేలు లీలతో వీనికపోలయుగము

తే. వెలయుతిలపుష్పమును గేరు వీనినాస, వింత యగునింగిణీవిండ్లు వీనిబొమలు
కొల్లలుగ మొల్లమొగ్గలఁ గోడిగించు, నెంతయును బంతమున వీనిదంతపంక్తి.

క. నెలఁతా! పున్నమతేవె, న్నెల తా సరియగునె పోల్ప నెఱి నీతనిచె
ల్వలరెడనగవ్వనకు న్నును, బలుకులకు న్నరియె చిలుక కలుకులు ధాత్రిన్? 135

గీ. కంబుసన్నిభ మైనగళంబువాఁడు, ఇమ్ముమీఱు విశాలవక్షస్తువాఁడు [డు
తమణఁబొడవగుబాహు దండములవాఁడు, తొడరిసింగంబుఁగెల్పు నెన్నడుమువాఁ

ఉ. తమ్ములఁ గేరుపాదలసితమ్ములవాఁడు నవీనబంధుజీ
వమ్ము నదల్చుమోవిచెలువమ్మును గల్గినవాఁడు పేర్కిఁ జొ
క్కమ్మునఁ గమ్మువిల్పతమకమ్ము నణంచెడువాఁడు లీలతో
నమ్మకచెల్ల! వీఁడు మది నమ్మక పోవఁ డి దేమిచోద్యమో?

137

నీ. ఎమ్మెమీఱఁగ వీరికెమ్మోవి యానుట భావింప నమృతంబుసేవ గాదె?
పాలుపొంద వీనితోఁ బొందొనర్చుట వేడ్క నలకల్పభూజాశ్రయంబు గాదె?
లీల వీనిని గౌఁగిలించుట నిర్జరగవి యిచ్చునిష్టానుభవము గాదె?
వల నైనచెల్వముఁ బరిపూని కన్గొంటఁ దలఁపఁగ ననిమిషత్వంబు గాదె?
తే. కుసుమశరకేళి వీనితోఁ గూడియుంటఁ, బ్రకటితం బగుసామ్రాజ్యపదవి గాదె?
యిమ్ముగా స్వర్గలోకసౌఖ్యమ్మువేఱె, కోరవలయునె వీఁడు చేకొనియె నేని?. 138

ఉ. కొమ్మరొ! మోము ముద్దుగొని కోరికఁ జెక్కులు గోట మీటి చె
ల్వమ్ముగ నెంతయున్ గళరవమ్ములు మీఱఁగఁ బూని తేనియల్
గ్రమ్మెడుమోవి యాని యధికంబుగ వీనియురమ్ము సారెకుం
గ్రమ్మఁగరాదె గబ్బిచనుగుబ్బల నుబ్బుచు గొబ్బుగొబ్బునన్?

139

క. కుతుకమునఁ బ్రతిదినము నీ, చతురునిమెయిజంట నుండుసతిభాగ్యము సం
స్తుతి నేయఁదరమె తిరముగఁ, జతురాస్యన కైన వానిచానకునై నన్. 140

ఉ. ఈనెఱజాణఁ డీచెలువుఁ డీదరహాసవిభాసితాననుం
డీనళినీకళ త్రనిభుఁ డీప్రభుఁ డీననయావనాంగుఁ డే
మానినినైన నెంతయును మన్తధబాణవికంపితాత్మఁ గాఁ
దా నొనరింపకున్నె? పనితొమణులార! విలాససంపదన్.

141

శా. వీనిం జూచినపూవుఁబోఁడి మదనావిర్భావలోలాత్తయై
మేనం బుల్కలు గ్రమ్మ మేటిజగిచన్దెట్టల్ గగుర్పుట్టఁగా
నూనాస్త్రాలయమెల్లఁ జెప్పుగిలఁ చాఁ జొక్కుంగదే కొమ్మ! యిం
పూనం జంద్రునిఁ గన్నచంద్రశిలయుంబోలెం బ్రమోదంబునన్.

142

ఉ. కంజదశాక్షి! యీననువుకానిఁ గనుంగొనినంతనుండియున్
రంజలి మానసంబు పరిరంభణలాలసమయ్యెఁ జయ్యనన్

మంజులపుష్పబాణములు మన్తభుఁ డేయఁదొణంగఁ బైపయిం
బింజయుఁ బింజయుం దవులఁ బేర్చి కడున్ దృఢలీల నొక్కటన్. 143

క. అతివా! శతధృతి యీతనిఁ, బతిఁగా నూహింపకున్న పాపమున నె కా
మతిఁ దలకోఁతలఁ బడియెన్, సతతము భువనంబులెల్లఁ జర్చింపంగన్. 144

వ. అని మాటియు నిట్లని వితర్కించిరి. 145

సీ. పణఁతీ యీతండు వాక్పతియై! యిట్లనఁగ నల్పాగములుఁ బుక్కిట ముగ్ధ యేది?
తరుణి యితండు మాధవుఁడో! యిట్లన శంఖచక్రముల్ తొమ్మనఁ జూన యేది?
ధవళాక్షి యితఁడు వాసవుఁడో! యిట్లన వేయఁగన్నులుఁ గులిశంబుఁగలుగుపేది?
శుకవాణి యితఁడు దర్పకుఁడో! యిట్లనఁగ గ్రొవ్విరితూపులును దియ్యవిల్లు నేది?
తే యితఁడు భల్లాణునిజభక్తి మతినిఁ దెలియఁ, జల్లమాంబనిజంబెల్ల సరవి నరయఁ
బూనిచనుచున్నశివుఁడు గాఁబోలునిదియే, తధ్యమగునిందుముఖులార! తలఁచిచూడ.

క. తొలిసోములఫల మిపు డీ, చెలువునిఁ గనుఁగొంట యిందుచే భాగ్యం బో
ఁజెలులార! కల్గె నిట్టులఁ, దలఁపఁగ నద్భుతము గాదె ధారుణియందున్?. 147

క. అని యివ్వధమునఁ బురసతు, లెనలేనిముదంబుతోడ నీక్షించుచుఁ దన్
గొనియాడ నంత శివుఁ డా, జనపతి మొగసాలదరికిఁ జనియెన్ లీలన్. 148

వ. అని సూతుం డెఱింగించిన విని నైమిశారణ్యమహామును లటమిఁదివృత్తాంతం బె
ట్లని యడుగుటయు. 149

శా. గౌరీచారుపయోధరద్వయమిశత్కస్తూరికాకర్ణమ
స్ఫూరోద గ్రభుజాంతరాశ విధిజంభద్విష్ణుభామర్త్యకో
టీరస్థాపితనూత్నరత్నరుచిధాటీప్రోల్లసత్పాద! మం
దారక్షీరపటీరహారహిమగుక్తారాభమందస్తి తా!. 150

క. తరుణారుణాబ్జసుందర, చరణా! దురితాబ్ధితరణ! సంతతకరుణా!
ధరణీధరశరణా! శశి, భరణా! కరిహరణ! నిఖిలభయసంహరణా! 151

తతల. భువనపోషణ! సత్యభాషణ! భోగిరాజవిభూషణా!
దివిజపాలన! ద్విడ్విభాలన! దివ్యతాండవభేలనా!
పవిధరార్చిత! మానిపూజిత! భానుకోటివిరాజితా!
శివగిరీశ్వర! భూతిదాయక! సింధుజాధిపసాయకా!. 152

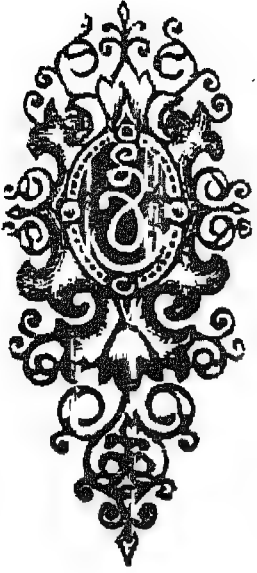
మాలిని. మనసిజశతరూపా! మర్దితాశేషపాపా!
 దనుజరిపుకలాపా! దర్పితోద్యత్ప్రతాపా!
 ధనపతివరమిత్రా! దాససంస్తోత్రపాత్రా!
 ఘనతరనిజశౌర్యా! కాంచనాహార్యధైర్యా!

153

గద్య ఇది శ్రీమత్కుక్కుటేశ్వర ఐర ప్రసాద లబ్ధ కవితా సామ్రాజ్య ధురంధర ఘన
 యశోబంధుర కాండిన్యగోత్ర పవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్య పుత్ర బుధ
 జన వీధేయ తిమ్మయ నామధేయ ప్రణీతం బైన రాజశేఖర
 విలాసం బనుకావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.
రాజశేఖరవిలాసము.

తృతీయాశ్వాసము.

మత్కామితజనసుర

భూమీరుహ! భుజగవరవిభూషణ! సుగుణ

స్తోమ! హిమాచలకన్యా

కోమలముఖపద్మభృంగ! కుక్కుటలింగా.

1

ఎ. అవధరింపుము నై మిశాతణ్యమహర్షులకు నిఖిలపురాణవ్యాఖ్యానవిఖ్యాతుం డగు నూతుం డిట్లునియె నట్లు జగన్తోహనాకారుం డగు నవ్విటజంగమేశ్వరుండు తన మందీరవ్వారంబునకు శుచ్చు టెఱింగి భల్లాణుండు.

2

చ. ఎదురుగ నేగి యాగురుజనేశ్వరుఁ గాంచి నమస్కరించి స మ్మదమునఁ దోడితెచ్చి సుషమం బగుపీఠిక నుంచి శోభన ప్రదముగ నర్ఘ్యపాద్యములు భాసురలీల నొసంగి వేగఁ ద త్పదసలిలంబు మూర్ధమున భక్తినిఁ జల్లుక నిల్చి యుండినఁ.

3

క. నెఱిఁ గక్షపాలయం ద, త్యురుకాంతులఁ దనరుభూతి యొక్కింత కరాం బురుహమునఁ బట్టి యోగీ,శ్వరుఁ డాన్యపునుదుట నిడిన సరవి నతండుఁ.

4

ఉ. పావనమయ్యె మద్గృహము పక్వము లయ్యెఁ దపోవిశేషము ల్వావిరి వృద్ధిఁబొందెఁ జెలువం బగుకీర్తియుఁ బూని యర్థి వై నీవు మహానుభావుఁడవు నేఁ డరుదెంచుటఁ జేసి వేడ్క నో భావజరూప! పూర్వకృతభాగ్యవశంబున మాకు నియ్యెడఁ.

5

క. గురులింగ మిమ్ముఁ గన్గొని, పరితోషము నొంది మది శుభస్థితిఁ దనరెం బరమేశ్వరుఁ డిప్పుడు స, త్కరుణం బ్రత్యక్షమైనకై విడిమిఱఁ.

6

సీ. ఎందుండి యిచటికి నేగుదెంచితి రిట్లు మునిచంద్ర! సౌందర్యమూర్తి దనర నీమోవిపలుగంటు లీచెక్కుగవచీరు లీచిన్నివెన్నెల నెన్నునగవు లీముద్దునునుబల్కు లీబిత్తరపుఁజూపు లీవలిపపుఁజెక్కు లీయొయార మరయంగ మీకె భాసురలీలఁ దగునయ్య మఱి యెందునైన నీమహిమగలదె?

తే. నాఁగ నాశంభుఁ డప్పు డానంద మొదవఁ, జేతులారజేసి నవ్వియుఁ జేలువుమెఱయ
నట్టివిటచిహ్ను లేర్పడ నఖిలజనులు, వినఁగ నెఱజాణ యగుచు నిట్లనియెఁ బ్రీతి.

సీ. జననిగర్భంబున జనియించినట్టితత్ఫలమెల్లఁ దెల్పెద నలర వినుఁడు
జారుఁ డై సతతంబు వారకాంతలతోడఁ గామకేళులయందుఁ ప్రేమఁ గూడి
కొమరొప్ప నింతుల గుబ్బచన్నులమీఁద గరిమఁ జే యిడుకొని విరులశయ్యఁ
బవళించి సుఖలీలఁ దవిలి యుండినఁగాక కోరికల్లె ను గుడియఁబట్టి

తే. కలలఁ దరుణులఁ గామించి కలితుఁ డగుచుఁ, బెరిగి పంచేంద్రియంబులు బిగ్గఁబట్టి
తియ్యవిల్లానిబారికి నొయ్య నొరిగి, తిరుగుచుండిన ఫలమేమి సిరుల కరయ? 8

క. మానినులఁ దవిలియున్నను, మానుగ నిహపతము లొదవు మనుజులకెల్లఁ
గానల భూములఁ దిరుగుచుఁ, దానములు జపంబు లేల తగ నొనరింపఁ? 9

సీ. సరవి ముత్తోవ ద్రిమ్మరిఁ దలనిడుకొన్న కరిదైత్యమధమండు కామి గాఁడె?
కొమరొప్ప మోహించి కూతు నిల్లాలిఁగఁ గైకొన్నపరమేష్ఠి కామి గాఁడె?
కూర్చిఁ బదాత్మేలగొల్ల పూఁబోణులఁ గలసినవెన్నుండు కామి గాఁడె?
గౌతమమునిపత్నిఁ గడఁగి వరించిన గట్టులపగవాఁడు కామి గాఁడె?

తే. కోరియాచార్యభామినిఁ గూడినట్టి, కైరవాపుండు మిక్కిలి కామి గాఁడె?
కామి గాకున్న యట్టియస్థలితుఁ డెవఁడు, కామి గాఁడేని నిర్వాణకామి యగునె?

గీ. అదియునుం గాక కామశాస్త్రాలియందుఁ, గామి గానచ్చు నని పల్కుకతన నిట్లు
తనర విటజంగమాకృతిఁ దాల్చి యేను, నలర వెలయాండ్రభక్తుల నడిగికొనుచు. 11

క. భోగింతు నెల్లవేళల, బాగొప్పెడుకామశాస్త్రపద్ధతి వెలయుఁ
శ్రీగల్గుట కరయఁగ ఫల, మిగతి సుఖియింపనలదె యింపలరారఁ? 12

చ. రమణికుచద్వయం బొగి నురమ్మన నానుక మోము మోముపైఁ
బ్రమదము మీఱఁ జేర్చుకొని పల్కటుకోర్కులఁ బుష్పశయ్యపై
నమరఁగఁ బవ్వళించి యనయంబును మన్తధసౌఖ్యలీలలఁ
గ్రమమున నోలెలాడుటయే గాదె మజన్తఫలంబు ధారుణిఁ. 13

క. అని నెలవులఁ బాఱఁగఁ జ, య్యన నవ్వయఁ బల్కు జంగమాధిపు నొరయం
జనదనుచు నృపుఁడు లింగా, ర్చన సేయఁగఁ బిలువ నతఁడు క్రమ్మఁ బలికెఁ.

సీ. జననాథ! మారాకచంద మంతయు నీకు విను మెఱిఁగింతు సవిస్తరముగ
నన్నంబుపై నించుకై నఁ గోరికలేదు పలనైనవెలఁది గావలయుఁజమ్ము
వేశ్యలేనిదినాలు వేయైనఁగాని భోజన మొనరింపను సైఁపకుండుఁ
గావున వేవేగఁ గన్నులపండున యగు దాని నొక్కతెఁ దగినభక్తి

తే. తోడఁ జెప్పింపు వేడుకతోడ నిపుడు, గారవంబుగ నీ విచ్చుకట్టు మిదియె
యనుడు నృపశేఖరుఁడు నేర్పుదనర నతనిఁ, గాంచి యిట్లను సద్వచోగరిమమిఱు.

చ. విను గురునాథ! నిక్క మగువిన్నప మొక్కటి చి త్తగించి యి
ట్లనుచితము ల్వచింపఁగ మహాత్ములకుఁ దగదయ్య మిమ్ము ని
ప్పని విని యెవ్వరైన నగుబాటానరించెదరయ్య మీరెఱుం
గని దిపు డెద్ది యిమ్మహినిఁ గార్యము లేదు గదయ్య తెల్పఁగఁ.

16

చ. అడుగు మఱెద్దియేనియఱు రయంబ యొసంగెదఁ గాక మీకు ని
ప్పుడు నొకకన్నియం దెలిసి పొందుగఁ బెండ్లియొనర్చి రత్నపుం
దొడవులు జీరలుం బనులతో ధనధాన్యములుఁ గృహంబులుఁ
గడువడి భృత్యవర్గమును గైకొను మిచ్చెదఁ గోర్కెమిఱఁగఁ.

17

క. డొరూరుఁ దప్పకుండఁగ, మేరలు సేయింతు నిపుడు మీశిష్యులకు
వ్యాఠంబు లొసఁగునట్ల ను, దారత వర్షాశనములు తగ నొనరింతుఁ.

18

తే. పెండ్లికట్నంబులును గడుఁ బేర్చితోడ, రాగికప్పెరలును మీకుఁ బ్రాకటముగ
నియ్యఁ జేసెదఁ బ్రజలచే నెల్ల తఱిసి, నూనశరరూప! యట్లు గాదేని వినుము. 19

కా. గ్రామంబు ల్కరు లందలంబులు శతాంగంబు ల్తురంగంబులు
నూభిమిం బేరగువస్తుసంఘములు సంపూర్ణంబుగా నిప్పుడే
ప్రేమశ్రీఁగ నిత్తుఁ జేకొను మిటు లె క్కల యారాజ్యమం
దోమార్తాండనిభప్రకాశ! కొనుమి యుర్వ్యర్థభాగం బొగిఁ.

20

క. ఈరీతి సౌఖ్యలీలల, చే రూఢిగ నుండు టొప్పు చిరతరమహిమం
గోరిక మీఱఁగఁ గై కొను, మారాధ్యజనావతంస! యని పల్కుటయుఁ.

21

క. అపలుకులు విని గురుఁ డతి, కోపోద్రేకమున నృపతికుంజరుఁ గని యో
భూపాలక! నీతేగం, బీపట్టునఁ దెలిసెఁ దఱుచు లిం కేమిటికిఁ.

22

తే. ధరణి భల్లాణుఁ డెంతయు దాత యనుచుఁ, జెప్పఁగావిని యేతెంచునప్పుడొక్క
కాసొసంగిన వెలయాలు గలుగు నిటుల, లోభ మేటికిఁ గునుమశరాభ! నీకు. 23

సీ. భేకంబుఁ గనిచాల భీతిఁ బర్యేడుబంటు దురమున రిపులఁ బోఁ దఱుమఁగలఁడె?
మడిగట్టు వడి దాఁటఁ దడఁబడుతెట్టువ మించి వారా శిలంఘించఁగలఁడె?
యిసుమంతపసపుకొ మ్మొసఁగఁజాలనివై శ్యుఁ డెనసి యంగడిఁజూఱిడఁగలఁడె?
యిలుబాసి వెడలంగ నలయుసోమరి వేగమున వారణాసికిఁ జనఁగఁ గలఁడె?

తే. సతవి మానంతుఁ డెక్కినఁ దరల లేని, వాఠణంబు భారంబు మోవంగఁ గలదె?
కావున నొకింత నూత్నమా కామితంబె, యాయఁగా నోపవిఁకనిచ్చుటేది చెపుమ,

గీ. ఎండకన్నును నీడక న్నెఱుంగుండి, తనర నటచేతియర్థంబుఁ గనఁగ లేని
యలఘుతరరాజ్యగర్వాంధు లైనయట్టి, నరవరుల కేల వ్రతములు ధరణీయందు. 25

చ. గడియకుఁ బెక్కు మార్గములు కల్లులు పల్కుచు సాధుకోటి త
న్నొడయఁ డటంచు మ్రొక్కునపు దూరక యుండుచు వింతచేష్టలన్
గడువడిఁ దా నొకొక్కయెడఁ గండ్లాటఁజేయుచు రాజ్యసౌఖ్యముల్
గడుకొమలాహిరీమసక గ్రమ్మిన మత్తులుగారె భూపతుల్? 26

ఉ. బొంకులకెల్లఁ దానకము పుట్టినయి ల్లగుఁ గల్త మెళికిం
గొంకొక సర్వదుర్గతులకుం దగుమూలము రాజసంబు నీ
వింక నతిప్రయాసమున నిట్లగురాజసవృత్తి నుండియు
న్బింకముతో వ్రతంబున కపేక్ష యొనర్తురె పార్థివోత్తమా? 27

గీ. నీకు నీవేళ నొకకాసు లేకయున్న, నిదిగొ మాచేతికాసైన నిచ్చి వేగ
వెలపాలంతినిఁ దెప్పింపు మలర నిదియు, వినఁగ గాదేని శపథంబువిడువుమిపుడు. 28

ఉ. వాహనము ల్రథంబులును వాఠణము ల్తాదవు ల్ధనంబులున్
గేహములు న్బరంబులును గేవలరత్నవిభూషణంబులున్
సాహసవృత్తితో నొసఁగి చాలఁ బ్రియంబునఁ గూర్చి యిప్పు డు
ద్వాహమునేయుకంపె నొకవారవధూటి నొసంగరాదొకో? 29

చ. అనుడు దినేశవంశకలశాంబుధిచంద్రుఁడు యోగిచంద్రునిం
గనుఁగొని యోమహాత్త! తగుకార్య మెఱింగినరీతి విన్నవిం
చినపనిగాని భోధమునుఁ జెంది వచించుట గాదు మీర లిం
దున కలుగంగఁ బాడియె? బుధుల్ తమసేయరె తప్పు గల్గినన్? 30

క. కావున మీమది కింపుగ, వేవేగ వలంతి యైనవేడుకక త్రై
రావించెదఁ గైకొను మా, భావజనిభ! యనిన నతఁడు ప్రమదముతోడన్. 31

క. అటులేని చెలియవిను మొక్కుటి భూతలనాథ! వారకాంతవిధము ప్ర
స్ఫుటగతిఁ జెప్పెద జంగమ, విటుఁ డని యొన్నక కడు న్వివేకముమెఱయన్. 32

సీ. సంపూర్ణపూర్ణమాచంద్రబింబద్యుతిఁ బెద్దయు నిరసించుముద్దుమాము
విరిదమ్మరేకుల నెఱిఁ బరిహాసంబుఁ గావించునిడువాలుఁగన్నదోయి
బింబికాఫలకాంతిఁ బేర్చిమీఱ జయింపఁ దివిరెడు సాబ గై నతియ్యమోవి
మేలిబంగరుబొంగరాలలీలల నేలఁ జాలినకతినంపుఁజన్నఁగవయుఁ

తే. గొదమమమ్మెదకదుపుల గదుముమరులు, కరికరంబుల కెన యనఁ బరఁగుతొడలు
గొప్పపిఱుఁగులు నల్పమై యొప్పుకాను, పృథ్వీనాథ! గభీరనాభియును గల్గి. 33

తతల. మొలకనవ్వులు వాలుఁజూపులు ముద్దుగుల్కెడుపల్కులుఁ

దళుకుఁజెక్కులు హంసయానము తమ్మితూండ్ల జయింపఁగాఁ

గలభుజంబులు కంబుసన్నిభకంధరంబును గల్గి తా

వలచియు న్వలపింపనేర్చినవామలోచన కావలెన్.

34

క. పురుషుం డలసినమీఁదటఁ, బురుషాయితబంధగతులఁ బొదువుచు వరుసన్

సురతంబు నేయనేర్చిన, గురుకుచ గావలయు నలరఁ గువలయనాథా!

35

క. నఖదంతక్షతచుంబన, ముఖనిఖిలరతిప్రకారములఁ చానె కడున్

సుఖలీలఁ గలయునీరజ, ముఖయే కావలయుఁజుమ్ము భూపతితిలకా!

36

చ. కలకల నవ్వుకొంచుఁ దమకంబునఁ గంచెల పిక్కటిల్లఁగాఁ

గులుకుమిటారిగబ్బిచనుగుబ్బలు పైపయి నుబ్బఁ దేనియ

ల్చిలికెడుముద్దుపల్కులును జెన్నుగ మోహముమీఱఁ గేరున

చ్చిలుకలకొల్కి గావలయుఁ జిత్తజకేళికి భూభుజోత్తమా.

37

సీ. నిక్కుజక్కవదోయి నెక్కసక్కెములాడు చనుగుబ్బ లరమున నొనర వాని

భుజయుగం బలర మూఁపున లీలఁ గీలించి చెలువొప్పఁ జెక్కునఁ జెక్కుఁ జేర్చి

పలుమాటు గళరవంబులు మీఱి చెలగంగ నిమ్ముగా మరునిల్లు చెమ్మగిలఁగ

కొనగోటిపోటు లాయ్యన మర్తము ల్లాట వగలచే బెదరుమై వడఁకు దోఁపఁ

తే. జొక్కి బిగికాఁగిలింతలఁ బెక్కుక్రియలఁ, ప్రేమ దళుకొత్త పసియించి పిదపనుపరి

సురతమును బ్రోడయై నేయుసుందరాంగి, కావలయుఁజుమ్ముధారణీకాంత!యిపుడు.

న మఱియును.

39

సీ. ధనగర్వమునఁ బల్లవునిఁ దృణీకృతలీల గణనసేయనిపెల్లుకత్తె గాక

కలహించి వేడుకకాని నెంతయు నెగ్గులాడుచు నుండుగయ్యాళి గాక

నెమ్మది యెరునిపై నిలిపి మారునికేళి నలరఁ దేలింపనితులువ గాక

ప్రేమచేఁ బిలిచిన బేలయట్టులఁ బల్ల నొల్లనిమాయలబెల్లి గాక

తే. యొకనిచే విత్త మంది వేఱొకనితోడఁ, గలిసి వర్తించుబల్లోసకారి గాక

పూని యేస్త్రాద్దునిద్దురపోతుగాక, మదటయును గాక పరికింప మలిన గాక. 40

తే. విటునితోఁ గూడియున్నట్టివెలఁదిగాక, బానిసెయు రోగియును గాకపాపి గాక

బేలయును గాక తగ మగనాలు గాక, యున్నవొల్లంటిఁ దెప్పింపు ముర్వినాథ! 41

క. విను చిత్తిని శంఖిని హ, స్తిని పద్మిని యనెడునాల్గుతెఱఁగులసతులం

చునఁ బేరెన్నికయగుప, ద్ధిని గావలెఁ జుమ్ము మాకు మిహిరకులేశా!

42

క. శివపాదభక్తి నిరతయు, నవిరళసౌందర్యవతియు నతిపుణ్యగుణ

ప్రవిమలతరహృత్తమలయు, నవనీశ్వర! మాకు నిచ్చునది యిపు డెలమిన్. 43

సీ. ఘనసారమృగమదగంధసారానేకసంతతనవ్యవాసనలచేత

మాక్తికాంబుజరాగమరకతనీలాదిదివ్యమాణిక్యదీధితులచేత

దరుణేందుబింబసుందరదర్పణావళితరళితఘనధగద్ధగలచేత

సౌవర్ణపత్యంకసంవ్యాప్తమల్లికాద్యతులితకుసుమసంహతులచేత

తే. సగవిఁదెఱయిడ్డచందువాసిరులచేతఁ, బ్రకటితము లగుజాలవల్లికలచేత

సారదిఁ బేరైననిఖిలవస్తువులచేత, నలరుకేళిగృహంబు గావలయుఁ జొమ్ము. 44

వ. అనిన నృపాలుం డిట్లనియె.

45

తే. అట్టై కానిమ్ము దేవ మీ రానతిచ్చు, క్రమము మీఱంగ నిప్పుడే గడనసతిని

నలరఁ దెప్పింతుననిపల్కి యాక్షణంబు, కాతుకంబాత్త యెంతయుఁగడలుకొనఁగ.

క. తలవరులఁ బిలిచి ధరణీ, తలవరుఁ డవ్వీధముఁ జెప్పి తగినధనంబుల్

వలనొప్పఁగ నిచ్చి ముదం, బలరఁగ వెలపాలఁతిఁ దెం డటందుం బలికెన్. 47

న. అంత.

48

ఉ. పద్మము లెంతయు న్నొబగుఁ బాసి వెన న్తుకుళింప విస్ఫుర

త్పద్మములందు భూసురులు తత్సమయక్రియ లాచరింపఁగా

పద్మము మీఱువార లగుసామజయానలకెల్లఁ జాలహృ

త్పద్మము లుల్లసిల్ల రవి పశ్చిమవారిధిఁ గ్రుంకె నత్తటిన్. 49

సీ కరమొప్ప సాంధ్యరాగము మీఱిచెల్వారు నంధకారము పర్యే నఖిలదిశలఁ

జుక్క లాకసమునఁ జక్కనొక్కటకుండె ముదముతోఁదొగలఁటేఁడుదయమయ్యె

జనులకెల్లను శ్రీతి యొనర వెన్నెల యొప్పెలలిఁ జకోరములు కోర్కెలఁ జెలంగె

నలిని తాఁ దలవంచె నగియెను గుముదిని కోకంబు లెడబాసి కుండె మదిని

తే. మరుఁడువెడవింటవిరితూఁపులతయఁబూని, యేపుదనరారవిరహుల నేయఁదొడఁగె

సతులకుఁ బురుషులకుఁ బరస్పరవిలాస, తనము చిలికెడుపలుకు లింపెనుఁగ నపుడు.

సీ ముత్యాలతాటంకములు గొమ్ము పూఁబోఁడి! బన్నసరం బిదే సన్నతాంగి!

భుజకీర్తు లివె చూడు గజరాజగామిని! యొడ్డాణ మిదిగొ మహోత్పలాక్షి!

కరకంకణంబులు గైకొమ్ము హరిమధ్య! చేర్చుక్కబొ ట్టిదె చిన్నెలాఁడి!

మొగపులతీఁగ చెల్వఁగఁ బూను శుకవాణి! శేషశం బిదె రమ్మ నీలవేణి!

తే. రత్నహారంబు లివె యుడురాజవదన!, వన్నెనీరలు గొనుము సౌనర్ణవర్ణ!

గంధసారంబుఁ బూయు మోకంబుకంఠి, యనుచుఁ దుద లేనికోరిక లాత్త నలర.

ఉ. పల్లవులెల్ల మొల్లముగ బల్లిదు లై కడు మంచివస్తువు
 లొక్కల్లులుమీఱఁ బట్టుకొని కూరిమితోఁ బఱతెంచి వారసం
 పుల్ల సరోజనేత్రులకుఁ బొందలరాత నొసంగి వేడ్క రం
 జిల్లఁగఁ బెక్కుమక్కు వలఁ జెంది సుఖింతు రనేకలీలలన్. 52

క. తలవరు లయ్యెడ నర్థము, లలఘుగతిం గొనుచు సరగ నంచితకౌతూ
 హలమానసు లగుచు నే్వీ, శ్యలగృహముల కరిగి విలువసాగిరి వరుసన్. 53

సీ. రమ్మ పద్మావతీ! రావె చింతామణీ! రా జగన్తోహినీ! రాజరేఖ!
 రమ్మ చకోరాక్షి! రా పుష్పమంజరీ! రావె లీలావతీ! రత్నపుత్రి!
 రా సుందరాకాత! రమ్మ కైరవగంధి! రావె బింబాధరి! తమ్యభూష!
 రావె కోకిలవాణి! రా సరోరుహపాణి! రా మధువ్రతవేణి! రమ్మ తరుణి!
 తే. రావె నారీశిరోమణి! రమ్మ రమణి!, రమ్మ నవచంద్రికాహాస! రాజహంస!
 యనుచు వేవేగ నింటింటి కరిగి యిటులఁ, దలవరులు వారకాంతల నలరఁ బిలిచి. 54

క. ధనములు మణిభూషణములు, ఘనతరచిత్రాంబరములు గలపంబులునుం
 గొనుఁ డివె విటజంగమునకుఁ, బనివడి నిద్దురకు నిపుడు ప్రమదముమీఱన్. 55

తే. వనజముఖులాత! ధారణీవరునియాజ్ఞ, యిట్లు కాచిన మసలక యీక్షణంబ
 వలసినంతధనంబును వరుసఁ గొనుచు, వేగముగ రండు జంగమవిటునికడకు. 56

ప. అని పల్కుటయును. 57

సీ. నెఱజాణఁ డొకఁ డింట నిద్దుర కున్నాఁడు రాఁ గూడ దనె నొక్కరాజవదన
 కోడెకాఁ డొకఁడు దాఁ గోరినధన మిచ్చి నదలనీఁ డనె నొక్కవాలుఁగంటి
 మిగులఁ గూరిమి చేయువగకాని నెడబాయఁ దగదు రా ననె నొక్కచిగురుఁబోడి
 పల్లవుఁ డొకఁడు దర్పకకేళి కీవేళఁ గాచినాఁ డనె నొక్కకంబుకంతి

తే. ననుపుకాఁ డొకఁ డాసించి వినయలీలఁ, దవిలి యున్నాఁడనియెనొక్కధవళనేత్ర
 విటశిరోమణి యొకఁ డిటు వెడలనీక, దంట యై యున్నవాఁ డనె దంట యొకతె.

ఉ. మిండనిఁ బాసి రాఁదగదు మిన్నక పొం డనె నొక్కతేమ చె
 ల్వుం డిదె చూడుఁ డట్ల గదిలోనియతం డనె నొక్కరామ భూ
 మండలిఁ బేరు గల్గుసుషమం బగుమేలిపసిండిసామ్మ లీ
 తం డొసఁగన్ గడించి చన ధర్మము గాదనె నొక్కభామయున్. 59

తే. ఇట్లు చెలులెల్లఁ దమవిధం బెఱుఁగఁజెప్పి,రండుఁ గొందఱు ప్రోడలొనిందుముఖులు
 మందమధురోక్తు లలరార మానవేశ, కింకరుల కిటు పలికిరి శంకలేక. 60

- క. వినుఁ డెఱిఁగించెద నెంతయుఁ, బనివడి గణికాజనంబుపద్ధతులెల్లఁ
వినయం బలరారఁగ నో, ఘనులార! సవిస్తరంబుగా నిఁక మీకున్. 61
- గీ. విటుఁడు లేనిరేయి వేదనఁ జెందుచు, నిద్రత శంటి కెఱుఁగ నేర కుండి
కా సౌసంగునట్టికడజాతివాఁడైనఁ, గల్గ గోరు వారకాంత మదిని. 62
- నీ. కడుఁ గురూపిని నైనఁ గందర్పనిభుఁ డంచు నభినుతి యొనరింతు తలఘులీల
నంత్యజన్తునినైన నమలవంశజుఁ డంచుఁ బ్లాగు రెంతయుఁ బ్రాధి దనర
నతిమూఢమానసుం డగుమానవునినైన సరసుఁ డటంచురు సరభసమున
బ్రహ్మహంతకు నైనఁ బరమధార్మికుఁ డంచు గణుతింతు రెపుడును గ్రమముతోడ
తే. నెన్నఁ గల్గిననీతివిహీనునైనఁ, దవిలి సద్వృత్తనుం డండ్రు తమకు నొక్క
వీసమైనను గానైన వీడె మైనఁ, జేతి కొనఁగినచో నెలచిగురుఁబొండ్లు. 63
- ఉ. చిన్నెల పన్నెల న్వగలఁ జిత్రవిధంబుల ముద్దుమాటలన్
పెన్నెల నెన్నునవ్వులను వేమఱు బిత్తరివాలుఁజూపులన్
సన్నల సైగల న్నిగుల బాణతనంబున వారకామినుల్
చెన్నుగఁ బల్లవప్రతతిచేత ధనంబులు దోఁతు రెప్పుడున్. 64
- నీ. ఒకమాటు పయ్యెద నోరగాఁ దొలఁగించి సవరించు జిగిగుబ్బచన్ను లలర
నొకమాటు సోగవెండ్రుకల బల్కునుకొప్పు సడల జల్లున విప్పి ముడుచు మతల
నొకమాటు మణిమయప్రకటభూషణములు ఐదిలించి తిరుగంగఁ గుదురుపఱుచు
నొకమాటు నవ్యమా క్తికమణిహారము ల్లానగోటఁ జెక్కుల గ్రుచ్చి తివియుఁ
తే. జెలఁగి మఱియును శృంగారచేష్ట లలరఁ, గేరుచుండును బెక్కువిహారములను
సౌభగుమీఁటడువగకానిఁ జూచినపుడు, మరులు కొల్పును వెలయింతిమహితగతిని.
- చ. పొలుపుగ నిన్నుఁ బాసి యొకపూట మహాయుగ మంచు నెంచుచో
వలనుగ నీవు న న్నిటుల వంచన సేయఁగఁ బాడియే? యిటుల్
దలఁపఁగ నీతియే? యనుచుఁ దక్కుచుఁ జొక్కుచు నిక్కునంబుగా
వలచినయట్లు మాయలను వారనధూటి భ్రమించుఁ బల్లవున్. 65
- చ. ధనము లవేల పో యిపుడు దాసియు నైన గడించు నీక్రియన్
ఘనముగ మాకు నీచెలిమి గల్గుటయే కవివే లటంచుఁ బె
న్వినయపుమాట లాడుచును వే డుకకానిఁ గరంగఁజేసి యొ
య్యన విభవంబుఁ గొండ్లు గణికాంగన లెంతయు నేర్పు మీఱఁగన్. 66
- క. వలచినవానికిఁ బడఁతియు, వలచినచందమునఁ దోచి వదలదు గా కెం
చులనైన వెలపొలంతికి, వలపును గనకంబునకును వాసన గలదే? 67

వ. అదియునుం గాక.

69

నీ. పల్లవప్రాతంబు పాలిబల్రాకాసి ప్రకటితోద్యన్త ద్యపాననిరత
గురుతరా నేకదుర్గుణగణాలంకార సకలమాయావాదజననసీమ
భూరికోపవికారపూరితనిజచిత్త కఠినవాక్యక్రియాగ్రథితరసన
ధర ననీతులకెల్ల గుఱుతుమీఱినతావు దానధర్మ దయావిధానహీన
తే శాకినీభూతభేతాశసమదైత్య, భీకరాకార విలయగంభీరనినద
సుమశరారామమార్గభాసురసమగ్ర, లగ్నకంటకయంతపల్లి లంజెతల్లి

70

నీ. కుఱుచల్లె తఱుచుగా నెఱిసినవెండ్రుక లొప్పు మీఱఁగ దువ్వి కొప్పు ముడిచి
యిలఁ బ్రాతఁచెప్పుటట్టలఁ బోలి వ్రేలాడు కుచముల అవికచేఁ గుదియఁ బట్టి
తొడిగినకుబుసంబువడువున ముడత లేర్పడియెడునొడలిపైఁ బసపు రాచి
యెలుఁగుతోలును మీఱి యెంతయు మాసిన సెద్దపుట్టము చాలఁ బ్రీతిఁ గట్టి
తే. బొరుసునొసటను జంద్రంపుబొట్టు బెట్టి, యడుసుకన్నులఁ గజ్జలం బడర దిద్ది
బోసి నోటను దమలంబు పూని యిటుల, విటులఁ బలుమాఱు నగఁజేయువృద్ధవేశ్య.

తే. పద్మ మయినను దగుమహాపద్మమయిన, శంఖమయిన నొసంగినఁ జాలకుండి
ధనదు మెచ్చ దొకింతైనఁ దనకుఁ గల్గు, విత్త మంతయు నీకున్న వేశ్యజనని. 72

క. ఐసఁ ద్రాగినపులుఁగుక్రియ, నివిసువక తగఁ బ్రేలుకొంచు వేశ్యాంబ కడుం
బిసరేఁగి బూతులాడు, నృపఁ గల్గనియిగి యడఁగఁ బల్లవతతులఁ.

73

ఉ. ఆకులు పోకలు న్నణులు హారములు నృహుగంధసారము
లోకకలు రూకలు న్నదిని గోరినయట్టిసమస్తవస్తువు
ల్పాకటమొప్పు మాయ లొగిఁ బన్ని భ్రమించును నేర్పుమీఱఁగాఁ
జేకొనుఁ బో విటావళులచే గణికాంబ విచిత్రవైఖరిఁ.

74

గీ. మిండఁ దొక నాఁటిరేయి రాకుండునేనిఁ, గాసువీసంబు చేతికిఁ గల్గనందు
కించుకేనియు నిదురఁ బోనీదు కూతు, గడనపూఁబోడి యవ్వ పెన్కంచుమువ్వ.

ప. ఇట్లగుటంజేసి పల్లవవిరహిత యైనవేశ్య మీ రిచ్చుధనంబుఁ గొని జంగమవిటుని
కడకు రాకుండునే యని యథార్థంబుగఁ బల్కి న విని.

76

క. నమ్మక నృపభటు లతిశీ, ఘ్రమ్మనఁ గ్రమ్మకొని సకలగణికాజనగే
హమ్మలు నిమ్మగ దూఱి ము,దమ్మనఁ బరికించుకొనుచుఁ దగ నచ్చోట్లఁ.

77

క. ద్యూతమధుపానమృదుసం, గీతసుసాహిత్యనృత్యకేళులచేతం
ప్రీతిఁ జెలంగుభుజంగ, వ్రాతంబులఁ గనిరి చిత్రివైఖరిమొలయఁ.

78

- ఉ. ఈగతి నుండఁ జూచి ధరణీశ్వరుపాలికిఁ జారు లెంతయు
 స్వేగము చేరి తద్విధము విస్తయలీల నెఱుంగఁజెప్పిన
 న్బోగముచానఁ బేకిటుల బొంకులు బల్కుట మీ కొకింతయు
 న్బా గగునే యటంచు నరపాలుఁడు కోపముమీఱఁ జూచుచున్. 79
- క. ఉన్నంత పొరుగుపల్లెల, కు స్నేగినదూతలెల్ల గొబ్బిన నపుడే
 భిన్నత మీఱఁగ నటువలె, విన్నప మొనరింప ధరణివిభుఁ డవ్వేశన్. 80
- ఉ. ఎక్కడఁ జూచినం బురి నొకించుకయు న్నెడ లేక యెప్పుడున్
 లెక్కకు నెక్కుడై గడనలేమలు కాచుకయుండు రిప్పు డే
 దిక్కున నొక్క వాతనుదతీమణి కల్గకయుండు లెంతయున్
 మిక్కిలిచోద్య మంచు మది నిల్వక దిగ్గున లేచి యత్తటిన్. 81
- క. నల్లనిశాలు ముసుంగిడి, యెల్లజనంబులను డించి యింపొంద మహీ
 వల్లభుఁడు తా నె చనియె మ, హోల్లాసపువేశ్యనాటి కున్నతలీలన్. 82
- ఉ. ధీరుఁడు భూవరుం డిటులఁ దీవ్రగతిం జని తద్దృహంబులన్
 సోరణగండ్లపద్ధతులఁ జూడఁ దొడంగె విచిత్రలీల
 స్వేరుచుఁ గోరికన్ మదనకేళులఁ దేలుచు నుండువాతలన్
 భూరిసుగంధపుష్పమణిభూషణధారుల నిర్విచారులన్. 83
- వ. ఇట్లు చతురశీతిబంధనఖదంతక్షతపరితంభణాద్యనేక కామశాస్త్రప్రకారంబులం దవి
 లి క్రీడించుచున్నం గనుంగొని శివశివేతి మంత్రంబును బఠించుచు విఘ్నప్రయ
 త్నుం డై ధాత్రీవల్లభుండు తనమనంబున వితర్కించె. 84
- క. చారులు చెప్పినవిధ మిపు, డారయఁ దధ్యంబ యయ్యె నవ్విటునకు నిం
 కేరీతి నొసఁగఁ గల్గుదు, వాడవదూమణిని వ్రతము వడి నిల్పుటకున్. 85
- క. వెలపాలఁతి గల్గనందున, నిల యేలేడురాజు నంచు నెవ్వతె నైనం
 బలిమిం చెప్పించిన నిది, కలుషంబులకెల్ల మొదలు గాదె తలంపన్? 86
- చ. కడునడురేయి యయ్యె నని కల్లరిజంగము క్రోధచిత్తుఁ డై
 ఐడి నదలించి పల్కునొకొ? వంచనమీఱ వ్రతంబు మీఁదట
 నిద్దువఁగఁ బోలునో? భువిని విశ్రుతమా నపకీర్తి నొందఁగాఁ
 బడునొకొ? నీలకంధరునిభాస్వదనుగ్రహ మెట్టు లున్నదో? 87

తే. వేశ్య నొసఁగెద నని మున్ను విశ్వసింపఁ, బలికి యిపు డెట్లుబొంకుదుఁబాడిదప్పి
మహి నసత్యముకన్నఁ గల్గెను కలదె, నేటు నేయంగ మానవకోటులకును?. 88

తే. మును హరిశ్చంద్రముఖ్యు లౌమనుజపతులు, నిత్యసత్యవ్రతాచారనిపుణు లగుటఁ
గాదె చిరకీర్తి సకలజగంబులందుఁ, జెంది నిర్వాణాగజ్యాభిషిక్తు లైరి. 89

క. కరి హ. ము భట రథ శిబి కాంబర ధన మణిభూషణాదిబహువస్తువు లి
ద్ధర నెన్నఁగ సతతంబులె, తిరముగ సత్కీర్తిదక్క ధీరాత్ములను?. 90

క. మును దీక్షయొసఁగువేశను, ఘనుఁ డగుగురునాథుఁ డెంత కాదని యనినన్
విన నొల్లక శ్రుతభంగం, బొనరింపఁ దలంచు టిప్పు డుచితం బగునే?. 91

క. అదిగావున నవ్విటునకుఁ, గొడుకక పట్టంపుదేవి నొసఁగి ధరిత్రిన్
విదితం బగుశపథము కో, విదు లెన్నఁగ నిల్పికొనుట విహితం బనుచున్. 92

చ. అవనితలేంద్రుఁ డెంతయు తయంబ గృహంబున కేగి సంతత
ప్రవిమలశీలయైన తనభామిని నొయ్యనఁ జేరఁ బిల్చి యో
ధవళసరోజనేత్ర! విను ధర్మయతం బగునొక్కవాక్యమున్
దవిలినభక్తితోడ విదితంబుగ నీ కెఱుఁగంగఁ జెప్పెదన్. 93

చ. సతసముమీఱ నొక్క విటజంగము ధూర్జటిఁ బోలి నేఁడు దా
నురుతరలీల నెయ్యెడల నుండియొ వేగమె చేరి న నృభాం
తరమునఁ జూచి యెంతయు ముదంబున దీవెన లిచ్చి కేరుచున్
గుఱుతుగ నొక్కవారసతిఁ గోర్కె నొసంగు మటంచుఁ బల్కినన్. 94

క. ఇయ్యకొని భటులచేతికి, నెయ్యెంబున ధన మొసంగి నెఱి నొకపడుపుం
దొయ్యలిఁ జెచ్చని పనిచియు, నయ్యెడ వారలను నమ్మ కతిశీఘ్రమునన్. 95

నీ చని వేశ్యవాటి యెల్లను గ్రనుక్రమమున వెదుకంగ నంగు నవ్వెలఁదులెల్లఁ
బల్లనసహిత లై పరిపరివిధముల గుఱుతుగా మరుకేళిఁ గూడుచున్న
గనుఁగొని వ్రతభంగమునకు నెత్తుడిఁ జాల నెఱచి యెంతయును వివేకిని పని
నీకు నివ్వెదమెల్లఁ బ్రాకటం బలవారఁ డెలుప వచ్చితి నతితీవ్రభణితి

తే. నిందుముఖి యెన్నఁడు నెఱుంగ నిట్టిచోద్యమభవుబలుమాయకాఁబోలు! నై ననీదు
బుద్ధితోడుత నూహించి పొసంగ నొక్క, వాక్య మిట్లని పల్కుమా వలనుమీఱ.

క. అనుమనుజాధీశ్వరునిం, గని మృగుమధురోక్తు లలరఁ గాంతౌమణి యి
ట్లను హృదయాధీశ్వర మును, వినవే శితిగళునికథలు విబుధులవలనన్. 97

చ. చిత్రతరలీల భక్తతతిచిత్తము లారయఁ గోరి యీశ్వరుం

డరుదుగఁ బెక్కు-రూపుల నహర్నిశముం జరియించుఁ దొల్లియుం

దురితవిదూరుఁ డైనచిరితొండనినిశ్చలభక్తిఁ జూడఁ ద

ద్వరసుతుఁ గూరఁగా నడిగి వానికి నీడె మనోతథార్థముల్.

98

తే అవ్విభుఁడె మున్ను పొదిలె నివ్వువ్వసుతునిఁ, బూని చంపించుకొఱకునై పోయిదాని

నధికతరహర్ష మొప్పార నన్న మొనర, వేడుకొన్నట్టిబల్తాయలాఁడు గాఁడె! 99

క. అట్టిశివదేవునకు నీ, పట్టున నిన్నడుగు తెంతపని సుగుణుండవై

యెట్టైన నొసఁగి శపథము, గట్టిగ నిల్పుకొనవలయు ఘనతరలీలన్.

100

మ. నను నెంతేనియుఁ బెద్దఁ జేసి నలినీనాథాన్వయోత్తంస! యి

ట్లనఁగా ధర్మమె? నీవు నాపతివి తథ్యం బేను నీదాసి నిం

దనుమానింపక మీమదిం గలుగున ట్లత్యంతమోదంబుతో

నొనరింపందగుగాక పల్కఱును మీ రూహింప నింకేటికిన్.

101

క. పురుషుఁడు దైనం బతఁడే, కరణి నియోగించు నదియె కావించుట కా

కరయఁగ మఱి యెందైనం, దరుణుల కొక్కింతయును స్వతంత్రము గలదే! 102

క. సలలితముగ నిహపరసుఖ, ములు రూఢి నొసంగి సకలపుణ్యఫలంబు

ల్లరిగించువిభునికంటెను, తలిరుంబోడులకు వేఱ దైవముగలదే!

103

సీ. కాంతామణులకుఁ జొక్కఁపుఁబెన్నిధానంబు ప్రాకటం బలలాతఁ బ్రాణవిభుఁడు

కుసుమగంధులకును గొంగుబంగారంబు ప్రాకటం బలరాతఁ బ్రాణవిభుఁడు

కమలాక్షులకు నభీష్టము లిచ్చుదైవంబు ప్రాకటం బలరాతఁ బ్రాణవిభుఁడు

చిగురుబోడులకుఁ జెల్వగుకల్పభూజంబు ప్రాకటం బలరాతఁ బ్రాణవిభుఁడు

తే. చంద్రముఖులకు బహుజన్తజనితదురిత, పటలతిమిరాత్కచింబంబు ప్రాణవిభుఁడు

పాలతులకుఁ జాల వెల లేనిభూషణంబు, రాజశేఖర! పరికింపఁ బ్రాణవిభుఁడు.

క. వ్రతములును వానధర్మము, లతులితగురుదేవతార్చనాదులు విను మో

క్షీతినాథ! యించుకేనియుఁ, బతిభక్తికి సాటియగునె భామామణికిన్.

105

ఉ. కావున నెల్లరీతులను గర్తవు నీ వెటులానతిచ్చినం

బావనలీలఁ జేకొనక పల్కుట యెట్లది కా దటంచు ధా

త్రివరముఖ్య! నిక్తముగఁ చెల్పుము చింతిల నేటి కీక్రియన్

భావభవారి భక్తతతిపాలిట నెప్పుడుఁ గల్గి యుండఁగన్.

106

క. అన విని జననాథుఁడు వేదన నొందుచు నవ్వికాలధవశేషణ న
క్కునఁ జేర్చి ఁదలి క్రమఱ, ననియె న్నది తొట్టుపడఁగ నభినవలీలన్. 107

ఉ. ఓసతసీరుహాక్షి! విను మోకులపానని! యోవధూమణి!
నీసరి యేరి మానినులు నేటొనరింపఁగ ముజ్జగంబుల
న్వాసిగ నేఁడు నాపలుకువాక్యము మీఱఁగ వేశ్యకాంతఱై
భాసిలి జంగమేశ్వరునిభావజకేళిఁ గఱంగఁజేయుమా. 108

ఉ. వారక యీపురి న్నెచట వారవధూమణి గల్గ నందునన్
వారిజనేత్ర! ని న్నిటుల వంచనసేయక వేడ్కకత్తెగాఁ
గోరినవారజంగమునకుం దగ నీవలసెంగదా మదిన్
నేరము లెన్న కియ్యెడల నిల్పుము మద్వచనప్రకారముల్. 109

ఉ. నీవు పతివ్రతామణివి నీవలనం దగ మెచ్చి మేచక
గ్రీవుఁ డభీప్సితార్థములు ప్రేమ నొసంగెడు సంశయం బిఁకన్
భావమునందు నిల్పక కృపామతిఁ జూడుము నన్ను నియ్యెడన్
నావుడుఁ బువ్వుఁబోఁడి తననాథున కిమ్ముగ మ్రొక్కి యిట్లనున్. 110

క. వలనొప్ప నింతపనికై, పలుమఱుఁ బ్రార్థింప నేల పావనమతితో
నలబొజఁగుజంగమునకుం, జెలువుగ న న్నొసంగవలయు శీఘ్రమున నృపా! 111

క. ధరయెల్ల గుత్తఁగొని యొకదరి నిందుకతావు దీనత న్వేడుక్రియన్
బరికింపఁగ నిటుల'హృదీ,శ్వర! కొంచెపుఁబల్కు పల్క-వచ్చునె నీమన్. 112

ఉ. భూనుతలీల మున్ వ్రతముఁ బూనితి రెద్దియు నిత్తుమంచు జం
గానకు వారకాంత నిడఁగా నొనగూడనియంతమాత్ర నే
దీనతఁ బల్కఁబాడియె సుధీజనులెల్ల హసింప? నెందునే
నేనుఁగు నెక్కి చక్క నవనీశ్వర! శక్యమె దిడ్డి దూఱఁగన్. 113

చ. అను వినుతొంగిపల్కులు దినాధిపవంశపయోధిపూర్ణిమా
వనజవిరోధి యెంతయు నవారితమోహానిబద్ధచిత్తుఁడై
విని యొకయింత సొమ్మసిలి వేగమె తెప్పిరి యోనెలంత! యి
ట్లన గతి గంటిఁగాక తగదా మది నీక్రియ నూహసేయుటల్? 114

క. అడినమాట తగ నివ్విడ, నాడక కైకొన్నమాత్ర నకటా మదిలో
నోడక విటవరునకు నీఁ, బాడియె సువివేక ముడిగి పంకజగంధి! 115

- తే. పద్మదళనేత్ర! ని న్నెడబాసి యొక్క, నిమిషమేనియు నోర్వఁగ నేర్చు పెట్టు?
 పరమసాధ్యవి ని న్నిట్లు పల్కినట్టి, తప్పు తుమసేయుమా మది దయదలిర్ప. 116
- క. ఈయెడ నింతయు నానతి, ద్రోయక గైకొంటి వెప్పెతో మఱి యెందున్
 నీయట్టిసతులు గలరే, వేయాలులలోననైన విమలేందుముఖి! 117
- ఉ. చంచలనేత్ర! నామదికి సమ్మతిగా నిపు డొక్కమాట యూ
 హించి దయ న్వచింపుము మహిం జిరకీర్తులనేకభంగులన్
 నించు మటంచుఁ బల్కుటయు నీలమధువ్రతవేణి నేరుపు
 ల్లించఁగ నన్నరేఖని లలిం గని యిట్లనెఁ బ్రోడజాడలన్. 118
- తే. క్షీతిప! యిటుల విచారంబు సేయుచుండి, చిన్నమాటలు పలుకంగఁ జెల్లదిదియుఁ
 గాక మత్స్వంతప్యత్తియుఁ గనుఁగొనంగఁ, దలఁచితేనియువినుము డెందముననలర.
- సీ. జననాథ! విను హరిశ్చంద్రావనీంద్రుండు గాధేయుకొఱకు లోకంబు లెఱుఁగ
 ధారుణీభారమంతయు వేగఁ బోనాడి తనపొలంతిని బుత్తు నొనర నమ్మి
 మునుకొని యంత్యజన్తునివెంట మధుమాంసములు మోచుచునువానిఁ గొలుచుచున్న
 నంత నవ్విభునిసత్యవ్రతంబున కాత్తఁ గరుణించి నిజభక్తవరదుఁ డైన
- తే. కాశికావల్లభుఁడు జగత్కారణుండు, విశ్వనాథుండు చండికాధీశ్వరుండు
 ప్రేమ సాక్షాత్కరించి యభీష్ట మొసఁగి, కావఁడే వారి నత్యంతకాతుకమున! 120
- క. నీ నాడినవాక్యం బిపు, డేవిధమున నైన నిర్వహించినదానన్
 భావజడమనుఁడు కరుణం, బ్రోవఁగలం దాత్మ నలరి భూవరతిలకా! 121
- ఆ. భక్తి విడకయుండు భిల్లాణ! యివ్వేళ, మది దృఢంబుమీఱ మట్టుపఱచి
 సేయుకార్య మిఁకను జింతింపవలవదు, నాకు నైనఁ గడువినమ్రగతిని. 122
- సీ. అను ఘనజఘనఁ గన్గొని యను జనపతి విను వినుతాంగి! శోభనత దనర
 నీచిత్త మరయంగ నీచందమున నొత్తి చూచితి నిజమది చోద్య మలర
 నిరువురహృదయంబు లేకమై యుండినఁ గోర్కెలన్నియు నొనఁగూడఁగలవు
 మొనసి నిన్నీ వేషమున నొసంగినయప్పు డప్వితపరుఁడు క్రోధాత్తుఁ డగుచు
- తే. వారకామిని దేకిటు లూరిలోన, వరుని నెడబాసి యొంటిమై సరవి నున్న
 యట్టిమగనాలిఁ దెచ్చి తీవనుచు నొల్ల, కాజ్ఞ యొనరింపఁగలఁ డమితాగ్రహమున.
- క. కావున ని స్మిరూపము, తో విటశేఖరునికడకుఁ దోడ్కొనిచనఁ గా
 దీవేళ వేశ్యకామిని, వై వేగమె రమ్మటంచు ననిచినయంతన్. 124
- క. అంతిపురి కరిగి యయ్యలి, కుంతల వెలయింతి యగుటకుం జనుచున్నన్
 అంతం గని యెంతేనియు, గుంతసమున మల్లికాంబ గవతికి ననియెన్. 125

శా. కల్ల ల్లావు విరాళిఁ గొన్న విటజంగం బంగనం గోరుచో
 నుల్లం బెల్లను బల్లవింప నను నీ నొప్పింప కోచల్లమా
 భల్లాణక్షీతిపాలశేఖరునకుం బట్టంపుఁబూఁబోఁడి వై
 చెల్లంబో యిటునంటిచుల్కనిపను లేయంగ నీ కర్తా మే? 126

క. ఓయప్ప వారకామిని, గా యిప్పు డలంకరించి కర మొప్పు మనో
 నాయకునికడకుఁ దోడ్కొని, వే యరుగఁగదమ్మ నన్ను వికచాబ్జముఖీ. 127

తే. అనెడుకూరిమిసవతి నెంతేనిఁ గరుణ, మీఱ నవ్వారిజాక్షి తా గారవించి
 పలుకు నిట్లని యోముద్దుకలికి మేలు, చెలఁగి నీబుద్ధి వేవేలు సేయఁజాలు. 128

ఉ. నీరజగంధి నీవనుచు నే ననుచు న్నది భేద మెద్ది యె
 వ్వారికతంబునకొ వ్రతము పంచన నొందకయుండి భక్తి యొ
 ప్పారినఁ జాలు నీవ చను మాత్మ గ్రహిం చిపుడట్టు లుండఁగా
 నేరవు కామశాస్త్రగతి నిక్క మెఱుంగవు గ్రోల వారయకొ 129

క. ఇభరాజయాన మును నీ, విభుకొఁగిట మిలఁగుచుండువిధమంతయుఁ గా
 దభినవవిలాససుమశర, నిభుఁ డయ్యతి తతిరహస్యనిపుణుఁడు నుమ్మా! 130

ఉ. చొక్కులఁ దక్కుల నిగుల సొంపగు తేటమిటారిచూపులకొ
 జక్కనిమందహాసములఁ జారువిలాసముల న్సలీలఁ బెం
 పెక్కెడుదివ్య చాసనల నింపగుతియ్యనిముద్దుపల్కుల
 న్నిక్కపువారకాంతకరణికొ పలపింపవలె న్భజంగునికొ. 131

తే. మఱియునసమా స్త్రీశా స్త్రీప్రమాణసరణిఁ, దవిలిపురుషాయితాదిబంధములయందుఁ
 బ్రోడ యై కూడనలయు నేర్పునఁ జెలంగి, పల్లవునియుల్ల మల్లనఁ బల్లవింప. 132

క. అటుగాక హృదీశ్వరుచెంగట నే నియ్యకొని వచ్చి క్రమ్మఱ నిపు డో
 కుటిలాలక! నిన్నంపినఁ, బటువైఖరి నలుగఁడే నృపాలుఁడు చెపుమా? 133

తే. అని సవతి నూరడిలఁ బల్కి మాక్షణంబ, చల్లమాదేవి తుది లేనిసంతసంబు
 దనరఁ బతిహితమునకు నై తా నె వేగ, మున నలంకృతి యొనరించుకొనఁదొడంగె. 134

తే. నుందరులు గొందఱప్పుడయ్యిందుముఖికిఁ, గుందనపుబిందియలయందుబొందుమిగుల
 నెంచఁగలిగినపన్నీరు నించి చాల, నంద మొప్పార జలకంబు లార్చి రొగిని. 135

క. ఉదురాజుదన యొక్క-తె, తడియొత్తె న్రాజసతికి భౌతాంబరముల్
 నడిచాల్చె నొగుగె సొగసుగఁ, గడువేడుకతో నొకర్తు కాంతామణికికొ. 136

- ఉ. సొంపుగ నింద్రనీలమణిశోభల నేలఁగఁ జాలి సోగలై
పెంపెసలారుముంగురులఁ బెద్దయుఁ గ్రొమ్ముడి దిద్ది దిక్కులన్
ముంపుచుఁ బెంపుమీరెడుసమున్నతదివ్యసుగంధయుక్తమా
సంపెఁగదండఁ జుట్టై నొకసారసనేత్ర నృపాలపత్నికీన్, 137
- ఉ. ముద్దులగుమ్మ యోర్తు చెలిముందర గొప్పమెఱుంగుటద్దముం
దద్దయు నిల్పై నొక్కవనితామణి కస్తురిబొట్టు మోమునం
దిద్దెఁ బడంతి యోర్తు సారివి న్న కరీమయరేఖ లెంతయున్
ముద్దియతేఘ్నుఁ జెక్కులను మోహనలీల లిఖించె నేర్పునన్. 138
- చ. కలువలఁ గేరుచంద్రముఖకన్దవ నొక్కవధూలలామ చె
ల్వలతఁగఁ గజ్జలం బిడియె నబ్జనిభానన యోర్తు వేడ్క రం
జిలఁగను నీలవేణి జిగిసిబ్బెపుగుబ్బలపైని జోబ్బిలం
గలప మలందె నంచితసుగంధయుతంబుగఁ జిత్రవైఖరిన్. 139
- సీ. చారుముక్తాహారవారము ల్గళమున నించె వేడుక నొక్కమించుబోడి
సౌవర్ణకర్ణభూషణము లందముమీఱఁ దగిలించె నొకశీతధామవదన
ఘన మైనపచ్చలకడియంబు లిరవుఁగా బెట్టైఁ జేతుల నొక్కబిసరుహాక్షి
కమనీయరత్న సంఘటిత మై చెలువొందు మొలనూలిడియె నొక్కమోహశాంగి
- తే. పాదములనందియలు బెట్టై భామయొకతె, నుదుటఁజేర్చుక్త నిడెనొక్కసుదతిమతీయుఁ
బేరుగలభూషణములెల్లఁ బ్రేమ నిడిరి, రమణు లింపార నప్పు డారాజసతికి. 140
- చ. ఇట్లగణ్యశృంగారధారిణి యై యనంతరంబు. 141
- సీ. ఘనసారచందనకస్తూరికాముఖ్యదివ్యగంధంబులు దిశలఁ బర్వఁ
గింకిణీనూపురక్రేంకారనాదము ల్కుడునింపుమీఱ నొక్కటఁ జేలంగ
ఘనరత్న నికరసంఘటిత మై తనరారు నవ్యకాంచనభూషణములు మెఱయ
భూరికుంతలబంధభారంబుచే మించి మంద మై నడకలు సందడింపఁ
- తే. చీనకుచకుంభయుగళంబు పేర్కిఁ బొదల, లలితశృంగారలీలావిలాసములను
వాసి మీఱంగ నమ్మహీవరునికడకు, నింతి యరుదెంచె మదనునిదంతి యనఁగ. 142
- క. ఈరీతి నతులతరశృంగ, గారము దనరారవారకాంతయుఁ బోలెం
జేరి తనయెదుట నిలిచిన, నారీమణిఁ జూచి ధరణినాథుఁడు వేడ్కన్. 143
- క. ఈలలనారత్నం బీ, నీలాలక యీవినిద్రనీరజముఖి యీ
లీలాఘతి తగు నొక దన, పాలిటిజంగమున కంచుఁ బ్రణుతించి వెనన్. 144

తే. భూమివిభుఁ డంతఁదనయంతిపురమువెడలి, నెలఁతఁ దోడ్చొని యరుగుచోనింగినుండి
చూచి సురకాంత లెంతయుఁ జోద్యమంది, యెల్లవారును దమలోన నిట్టులనిరి.

సీ. ధారుణీశ్వరుబుద్ధి పూరి మెసంగెఁబో సరగ నెం దుండియో జంగ మొకఁడు
చేరి వారాంగనఁ గోరినతటి నియ్య గొనకొని యెచ్చటఁ గొడువకాని
తనభక్తి చెడకుండఁ బనిపడి వేశ్యగా నిల్లాలిని నొసంగ నిట్టిచిత్ర
మొప్పెడు ననువార లొకకొందఱును భళా చాన యొక్క తెయైన మానవేంద్రుఁ

తే. డేటికి నొసంగు ముద్దయ లిద్ద టగుటఁ, జేసి వారలు తమలోనఁ జెలఁగి పోరు
చున్నఁ గన్గొని యిపు డిచ్చుచున్నవాఁడు, గాని నిక్కంపుభక్తి కాఁగలదె యిటుల?

క. ఇచ్చిన నిరువుర నొక్కట, నచ్చం బగుభక్తితోడ నర్పింపక యీ
కుచ్చితములు తగ వనుచున్, మెచ్చక యొకకొంద టేమిమే లనువారున్. 147

చ. పురములు వాహనంబులును భూషణము ల్లనధాన్యము ల్నవాం
బరములుఁ బాఁడిధేనువులుఁ బ్రార్థనసేయక జంగమయ్య యే
తెఱఁగున వేశ్యఁ గోరె! నతిధీరత న ట్లతఁ డింతిఁ గోరినన్
ధరణిపుఁ డెట్టు లియ్యకొనె! దా నని పల్కెడువారు కొందఱున్. 148

క. ఇయ్యకొని వాతనుందరి, యెయ్యెడలం గల్గుకున్న నిల్లాలి నిటుల్
చయ్యన నొసఁగుట ఘనతయే, యియ్యిలపతి కనుచుఁ గొంద టెన్నె డువారున్.

సీ. ఆసరోరుహనేత్రయైనఁ గా దన కిట్లు పతివెంట వేశ్యయై భవ్యగతిని
జనినంత భక్తియే యనువారు కొందఱు గట్టిగా భక్తిమార్గంబు పూని
నప్పుడే శక్తుండు చెప్పినవిధమెల్లఁ జేసిన నిల్లాలు సేయకున్న
నదియపో చిత్తిని యనువారు గొందఱు సతికి శర్తకు నొక్కమతియ యైనఁ
తే గల్గు నభిమత మిది కల్ల గాదు నృపుఁడు, లీల నీజంగమునకు నిల్లాలి నొసఁగి
హరుని మెప్పించి బొందితో నరుగఁగలఁడు, సరగఁగై లాసమునకెల్లజనులు నెఱుఁగ.

క. అనువా రొకకొందఱు నై, కనుఁగొన నవ్వేశ నృపతి కాంతామణిఁ దో
డ్చొని చని యలజంగమ, యనిసన్నిధి నునిచి యిట్టు లనియెం బ్రీతిన్. 151

క. తగుచిగురుబోడిఁ దెచ్చితి, నొగి మీకుఁ బరిగ్రహింపుఁ దోసామి! యనన్
నగు మొగ మలరఁగ నపు డ, జ్జగతీపతితోడ యోగిచంద్రుఁడు బల్కెన్. 152

తే రమ్మ భల్లాణ నిక్కంపురాజ ననుచు, నెత్తుదిని జాల నీమాట నమ్మియుంటి
నెంతదడవయ్యెఁ బడఁతిఁ దే నేగి యిపుడు, పూని నీయోజయెంతైనమానఁగలదె?

క. రంగుగ జంగమవిటుఁ డను, చుం గడు నిబ్బంగిఁ జులకఁ జూచితొ తలఁపన్
వెంగలివి భూప! నీ కే, సంగతి నలరారు మానసము నామిఁదన్. 154

స్తీ. కామాంశకారి నై కడఁకతో నీరాకఁ గాచుచుండఁగ మూఁడుకన్ను లయ్యెఁ
దలయేలు బరువయ్యెఁ దగ మేను సగమయ్యె గళమూలమునఁ జందునిలుకడయ్యె
పలనొప్ప మునుకటివగ దప్పె నలపును విరిగెను నడురేయి సరవి నయ్యె
నా కేటి కేవేళ్య నీ కేటినిజభక్తి బూటకంబులచేతఁ బ్రొద్దుగడపి
తే నాడవింతియకాక భూనాథులెచట?, వ్రతము లెచ్చట? ఘనశై నమతము లెచట!
నెందుఁ గొఱగానిపాలఁతుక నిటులఁ దెచ్చి, యందుకొమ్మనువారెందునైనఁ గలరె.

వ. అని వెండియు నిట్లనియె. 156

తే. అనవలసి నిన్ను నిటువలె నంటిఁ గాక, తగునె వేశ్యలతోఁ బొందు తాపసులకు?
నలసితివి భూప! మాకునై యధికముగను, దీనిఁగై కొమ్ము నీవైనఁ బూని యింకను.

స్తీ. అనువిటవరునిఁ గన్గొని వినయొక్తి ని ట్లను మనుజాధీశుఁ డనువుమీఱ
నయ్యలు మీ రెట్టు లాడినఁ దగుఁగాక క్షీతి నయ్యలకుఁ దెచ్చుచిగురుఁబోండ్ల
నవ్వలుగాఁ జూడ నర్హంబు మాకును దవిలి మీ కిట్లాడఁ దగునె మమ్ము?
నాఁకలి గొన్నచో నన్న మెవ్వరికైనఁ గలిగిన నిడి నాడఁగాదు సుమ్ము
తే మీమదికి సంతసం బైనమీననేత్ర, నరయుచుండంగఁ దడవయ్యె నయ్య యింకఁ
దప్పు లెన్నక కైకొమ్ము తరుణి నిపుడు, కరుణనని భక్తి నడుగుల కెఱఁగుటయును.

క. నృపతిఁ గృపఁ జూచి యపు డా, కపటపువిటజంగమయ్య కడునవ్వుచు నో
తపనకులవర్య! తోయఁగ, నిపు డాడితిఁ గాక సాటి యేరీ నీకున్. 159

ఉ. కావలె నన్నమాత్రమునఁ గౌతుకముం జెలుగారఁగాను రా
జీవదశాక్షిఁ దెచ్చితివి చెన్నలర నృదివేలు సేయు నీ
భానజాచేతిమేలినునుబంగరుబొమ్మను ముద్దుగుమ్మ న
జ్జీవునకు నిద్రిధాతకును శేషునకుం దరమే నుతింపఁగన్? 160

క. ముద మొదవఁగ నఱచెందురుఁ, గదుమఁ దివురునువిదనుగురు కడుఁ బొదలెడుతు
మైదకొదమకదుపుఁ జెదరఁగ, నడలించు న్నదతి మృదువు లౌ పెన్నెరులున్.

క. వాసిగ నీసుదతీమణి, నాసము నాసమమె యంచు నవగంధఫలి
నాభిసురగతిఁ గన్గొని పరి, హాసం బొనరించు సంతతాంచితలీలన్. 162

తే. చెలఁగి జగములుగెలువంగఁదలఁచియిడిన, మరునిబలుసింగిణీవిండ్లు తరుణిబామలు.
కడఁక నవ్విండ్లఁ బూన్చినకలువతూఁపు, లీపయోజాననమిటారిచూపు లరయ.

- క. చిగురాకు కెంపుబింబము, పగడంబును జెందిరమును బంధూకము ని
 మ్మగువయధరమ్మతోడూతఁ, దగునే తుల యనఁగ నెట్టితావుల నైనన్? 164
- క. పలువరుస మొల్ల మొగ్గల, పలువరుసలఁ గెల్వఁ జాలు భామినినునుకె
 మ్మలు తళుకుటద్దములతోఁ, గలహించుం దొమ్మిదులను గల్గము లెంచున్. 165
- తే. చెలువపలుకులు గండుఁగోయిలల నేలు, నెలఁతచిరునవ్వు లేతవెన్నెలల నవ్వుఁ
 గలికికంతంబు క్రముకంబు నలరు భిన్న, ములుగఁగావించు నెంతయుఁజలముమీఱ.
- చ. పరువడి నంచితంబు లగుబాహుమృణాళములొప్ప గొప్ప లై
 యటుతను వ్రేలుమాక్తికపుహారములంచులఁ జీరులాడఁగా
 గుఱుతుగ నవ్వెలందికుచకుంభయుగం బలరు న్ననస్సరో
 వరమున సంభవించి చెలువం బగుతామరమొగ్గలో యనన్. 167
- సీ. నుశునల్లచీమబారును గేరు నూఁగారు వళు లబ్ధివీచికావళుల నేలు
 నిసుకతిన్నియలతో వెసఁ బోరుఁ బిఱుఁదులు కరితుండములనెగ్గులరయుఁదొడలు
 మెఱయుకాహళలతో మొనయును జంఘలు పాదయుగ్మము కచ్చపములఁ దోలు
 నఖపంక్తి పలుమాఱు నగుఁ దారకంబుల నడలు రాయంచలఁ దొడరి యెంచు
- తే. మేలిమిపసిండిచాయల గేలిసేయుఁ, బూని నిక్కంబుగా దీనిమేనికాంతి
 యెందు నిటువంటిచెలు వైనయిందువదన, కలదె పరికింప మార్తాండకులవరేణ్య.
- క. అని వనిత నెంచి యాగురు, వను నోజననాథ ! నీగృహమునకు మముఁ దో
 డొని చను వేగమ యిఁకఁ ద, క్కినతావులు వలదును మైగిన్ మా కనుదున్.
- క. నరపతి వల్లే యని య, గురునకుఁ గైదండ యిడుచుఁ గొమరొప్పఁగ నా
 యిరువురఁ దోడ్కొని తనమం, దిరమునకుం దెచ్చి యునిచి తిర మగుభక్తిన్.
- గీ. అర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగి ప్రహర్షఁ జేసి, యిలు వెడలివచ్చితగఁదనవెలఁదికనియెఁ
 గలికి ! యిన్నాళ్ళు నాయక్కుఁ గొఁగిలించు, వరుసనీజంగమయ్యకీవలయుఁజమ్ము.
- క. కాదేని దునియలుగ వడి, మోఁదెద నని చేత ఖడ్గముం బూని మహా
 హదమున నుండె నొకదరి, నాదిత్యకులాంబునిధిశశాంకుఁడు పేర్కిన్. 172
- ఉ. అయ్యెడఁ జల్లమాంబ విభునానతిఁ గైకొని వాఁడిచూపు లా
 య్యెయ్యన మీఱ లేనగవు లొప్పుగఁ జెక్కులఁ బాఱివీమైఁ
 బయ్యెడజాఱ ముద్దునునుబల్కులు చెల్వలరార నవ్విటుం
 జయ్యనఁ జేరి మ్రొక్కి నెఱజా ణగు పెల్ల నెఱింగి రంగుగన్. 173
- క. చెఱుకులు గొబ్బరియును శ,ర్కరయుం బాలును ఘృతంబు కలపంబులునున్
 నెఱి ఫలరసాన్నములు గ్రొవ్విరులు న్నడునొసఁగి యంత వేడ్కలుమీఱన్. 174

- గీ. పండుటాకులుకపురంబుబాగములును, ముత్తియఁపుఁజూర్ణమునుగూర్చిముగ్ధవిడెము
చుట్టియొసఁగుచుఁ బవళించి సుభగలీల, నున్నయద్దేవుచరణంబు లొత్తుచుండె.
- క. పరిభాషింపఁగఁ జూచిన, మఱి యావిటుఁ డించుకైన మాతాడక ను
స్థిరముగ నుండిన నమ్మద, కరిగామిని యతనితోడఁ గడువడి ననియెన్. 176
- సీ. ఏవిచారములేక యిటు లున్నఁ జెంతను జేరిన మే లేమి వారసతికిఁ
బల్కరించిన మాటువల్కపు మూఁగలాగున రతిసేయంగఁ గోర విపుడు
సిగ్గుచేఁ బోరియంగ శిశువ వింతయుఁ గాపు కడురూఢి నున్నాపు గండుమీతి
యిత్తటి నీకింత మెత్తతనం బేల జాగు మానుము ప్రద్దు చాల నరిగెఁ
- తే. బురుషుఁ డొగిఁ జేయి సేయకే పొలఁతిచేయి, చేయరాదనిచూచినఁ జెలఁగియున్న
కొడువ లెన్నఁదలంచియో గుట్టుతోడ, నున్నవాడవు? నీ కిది యొప్పు దనఘ! 177
- చ. సరసము మీఱఁ గేరుచును శయ్యకుఁ దారిచి కొఁగిలించి ను
స్థిరముగ మోవి యాని నునుఁజెక్కులు గోళుల నొత్తి లీలఁ బ
ల్కలు మరుకేళిఁ గూడి చెలిమానసముం గఱఁగింపకున్న నె
న్నరు నగు లింతయు న్నగతనం బని పూని భుజంగపుంగవా! 178
- క. అగుఁ గాని లె మ్మటంచుం, జిగురాకుంబోఁడి యతనిఁ జెనకినఁ దా ని
మ్ముగ లేవక స్థాణు వనం, దగియున్నమహాత్ముఁ జూచి తనలో ననియెన్. 179
- చ. శివశివ! సేవయెంతయును జేసినఁ గైకొనుఁగాని యీవిట
ప్రవరున కించుకేనియును బాటదు మోహము నెమ్మనంబునం
దవి లిపు డెంత లె మ్మనుచుఁ దా బతిమాలిననం గఱంగఁ డీ
భువిఁ జలికూటిపై నిడినఁ బొం దలరాచెడువెన్నకై వడిన్. 180
- సీ. నిక్కువంబుగఁ దూర్పుదిక్కువెల్వెలఁబాటెఁజక్కనొక్కటవేఁగుఁజుక్కపొడిచె
దామ్రచూడంబులు తవిలి నూయఁదొడంగెఁ జదలున నుడులు తేజంబు తప్పె
జాతవోరాదులసంచారములు వాసెఁ గమలాపుఁ డుదయించుసమయ మయ్యె
నిపు డైన మరుకేళి నిచ్చ సేయఁడు మంకుజంగ మివ్విటచిహ్న చనునె యెందు?
- తే. నీశ్వరా యెట్టిచిత్రంబొ యిది! యటంచుఁ, దత్తరింపక విభునిచి త్తంబుగాను
బలిమినైనను గామింతు నలర నితని, ననుచు విరిపొన్నపై నెక్కి యవ్వధూటి.
- సీ. ఘనతరంబుగ దీపకళికలు నల్గడ వెలుఁగఁ గప్రపుధూపములు చెలంగఁ
గాంచి సమంచితఘంటాని నాదము ల్పొటయఁ బుప్పొడి భూతికరణిఁ దనఁ
బరిమళాదులవింతబాగులు చెలువార సొగసుపల్కులు శివస్తోత్రములుగ
నలర సన్తణిగణంబులు హాథతులలీల నమరంగ ఫలరసాన్నములు చాల

- తే. లింగనైవేద్యములభంగి రంగుమీఱ, నతివ శివరాత్రి చేసెడుగతిని దనర
 వేహ మభవున కర్పింపఁ దివిరి యపుడు, కరయుగము చాచి తుదిలేని కొతుకమున.
 క. ఆలింగని నొనరఁగఁ దా, నాలింగనమునకుఁ దివియ నమ్ముద్దులపో
 యాలిం గని మెచ్చి హరుం, డాలో నెలనాళ్లబాలుఁ డై తగ నిల్చెన్. 183
- తే. శంభుఁ డాచల్ల మాంబహ స్తములలోన, నివ్వధంబున బాలుఁడై నివ్వటిల్లి
 యవ్వెలందుక మదిగట్టిదనుచు నోలిఁ, జనులఁ జేఘాత వాపోయెఁ జన్నుఁగుడువ.
 నీ. అది విని చాటున నొదిగియున్న నృపాలుఁ డనె సతి కద్దుభతస్వాంతుఁ డగుచుఁ
 బొలఁతిరో! యిది యేమి పుట్టుగొఁడ్రా వై యున్న దానికిఁ జోద్య మొప్పు నిట్లు
 శిశువు వాపోయెడిఁ జెప్పు మటంచుఁ దా లోపలి కేగక లోతు దెలియ
 నడిగిన నిట్లను నవనీశ! కంటివా మెచ్చుగా మిండఁడై వచ్చినట్టి
 తే. యొడయఁ డిప్పుడుబాలుఁడైయుండి పొగులు, చున్న వాఁడనఁ గ్రమ్మర నువిదతోడఁ
 దరణివంశాంబునిధిశీతకిరణుఁ డైన, ఘనుఁడు భల్లాణధారుణీకాంతుఁ డనియె. 185
- క. బాలుని కివ్వటపద్ధతు, లేలా వల దనుచుఁ జెక్కు లిరుగడ నొనరన్
 వ్రేలుమునువేసిఘృతమును, బాలును బోయుము చెలంగి బాలేందుముఖీ! 186
- తే. నావుడు లతాంగి యిట్లను భూవరేణ్య, పాలు ద్రావఁడు కొట్టంగఁ గేలు రాదు
 మూఁడుకన్నుల నలరి యున్నాఁడు చూడ, నితరులకుఁ జెల్ల దివ్యింత యింతయైన.
- తే. అనుడునృపుఁడింతిఁనోడితెమ్మనియొడయని, నివ్వలికిమూఁడుకన్నులయ్యాశ్వరుండు
 వెట్టిగొఁజ్జెను జేసి నన్ వేశ్య నడిగి, కొసరి మనభ క్తి దెలియంగఁ గోరెనిటుల. 188
- క. అనుటయు బాలునిఁ దోడ్కొని, వినితొరత్నంబు వేగ ద్వారము పెడలన్
 ఘనుఁ డాశంకరుఁ డంతట, మునుపటితనచిటుతచందములు మానె వెనన్. 189
- నీ. జడలలో మిన్నేఱు జాబిల్లిసికపువ్వు పులితోలు నునుకాలు పునుకసరులు
 చేత ముమ్మెనవాలు చిలువసూడిగములు నొసటమిక్కిలికన్ను విసపుఁగుతుక
 వెలిమిడి మెయిపూత తెలిగిబ్బ త త్తడి సగమేన గట్టులసామిపట్టి
 మొగమునఁ జిటునవ్వు మిగులఁ గూరిమిచూపు ఐ న్నెమిఁటెడుపాఁపజన్నిదములు
- తే. నలర నలువయు వెన్నుండు నఖిలసురులు, మునుల ప్రమథులుగొల్వసమ్మోదమునను
 భవుఁడె సాక్షాత్కరించెఁ గృపాసమగ్ర, డగుచుభల్లాణు నెదుట నత్యద్భుతముగ.
- తే. అవ్వధంబునఁ బ్రత్యక్షమైనయట్టి, యవ్వరూపాత్ముఁ గాంచి సాష్టాంగ మెఱంగి
 ముదముతోడుతఁ గేల్లోయి మొగిచి ముని, నాయకుండిట్టులనినుతి నేయఁదొడఁగె.
- చ. జయ జయ నీలకంఠ! పురశాసన! శంకర! ద్విద్భయంకరా!
 జయ జయ శాంభవీరమణ! చంద్ర విభూషణ! ఛక్రపావణా!

జయ జయ దేవదేవ! మదసామజభంజన ! యోగిశంజనా!

జయ జయ ఘోషేత్ర! విలసద్గుణమండన! దైత్యఖండనా.

192

లయగ్రాహి. నారదతుషారకలపారదపటీతరశారదవిశాలతరనీరదనిభాంగా!

నారణసురాహితవిదారణ! జగద్భరణకారణ! మహాభయనివారణ! భృతైకా!

సూర! గణనాథ! శ్రుతిపారగ! జగన్నుత! ఘనోరగవిభూష! రిపుహర! గరళాంకా!

సాతసభవార్చిత ! సుధీర! సముదంచితకృపారససమగ్ర ! ఘనసారసమహాసా . 193

దండకము. జయ గిరిశ! సురేశ ము ఖ్యామరస్తోమమాశిస్థిత్ స్నిగ్ధచామిక రోదగ్రత
త్సప్రయుక్తావతంసప్రభాసంచయాంచత్పదాంభోరుహా! భక్తలోకామరోర్వీరుహా!
హరనీహార కర్పూర డిండీరమందార గోక్షీర హారావళీ చారుకీర్తిప్రకాశా! మహే
శా! కపర్దాంచితేందుప్రభామండలప్రసన్నబద్ధిస్యకల్లోలినీకైరవేందీవరా! ధీవరా! గ్రా
వరాట్టన్యకాచారుణతోయహద్వంద్వలిప్తాంగరాగప్రదీప్తోరువోరంతరా! సంతతో
ద్యత్సరోజాతజాతాండభాండోదరా! భూతివేదండ చర్తాంబరా! తాండవాడంబరా
జంభజిద్రత్సోభావిడంబోజ్వలత్కంఠ హాలాహలా! వాలఖిల్యాదియోగీంద్రహృ
త్పంకజేందిందిరా! నుందరాకార! లోకైకనీరా! సువర్ణాద్రిధీరా! భుజంగేంద్రహ
రా! మహాదార ! వారాశిగంభీర ! నారాయణస్తోత్రపాత్రాంచితానందచారిత్ర
నీదిన్యచారిత్రముల్ శ్రీశ వాగీశ భోగీశ దేవేశులున్ వర్ణనల్ సేయఁగాఁ జాల రే
నెంతనాడన్ మహామూఢుడన్ నీవుకారుగ్యాభానంబుతో నన్నురక్షింపనూహింప
నీరీతిఁ బ్రత్యక్షమైనిల్చి బ్రహ్మగులున్ సిద్ధయోగీంద్రులున్ గానలేకుండు నీపాదకం
జాతయుగ్గంబు వీక్షింపఁగాఁ జేయుటంజేసి నేధన్యతం జెందితిన్ యూని లోకంబు
లున్ సత్పదార్థంబుఁ గానంగలేకుండుచందాన నత్యంతమాచూంధకారంబుచేఁజిక్కి
నిం గానఁగాలేక దైవంబు లంచున్ ఎడిన్ తానెల్లన్ సమర్పించి యందేమియున్
మేలునొందంగ లేకుండు రెంచన్ ఘనుల్ గొంత టిమ్మైనసుజ్ఞానదీపంబు దీపింపఁ
గాఁజేసి తత్త్వంబునుం గాంచి వాంఛార్థముల్ గొందు రానందలీలన్ చిదానందు
నిన్ గొల్చి మున్నక్తికాంతామణిం జెంది శశ్వద్విభూతిం బ్రకాశించుచున్నట్టిసద్భ
క్తసంఘంబులంబోలె నన్నుం గృపాదృష్టి నీక్షించి రక్షింపు మీశా! వియత్కేశ!
పాపాఘనాశా! నమస్తే నమస్తే నమః.

194

క. ఇచ్చెద నేవరమయినను, హెచ్చుగఁ బ్రార్థింపు మిప్పు డిమ్ముగ మీతో

నెచ్చటనైనం దుల యన, ఎచ్చు నిజం బైనభక్తవరు లిలఁ గలరే?

195

చ. అడిగిన లేదటంచు విడనాడక నీదగుభక్తి చక్కఁగాఁ

గడు: గడముట్టఁ జేసితివి కాతుకముం జెలువార మేలు నీ

పడఁతిని వారకాంతఁగను బ్రాధి నొసంగితి నన్నసంశయం

బుడుగుము ధారుణీతలవరోత్తమ ! నిక్కము మానసంబునన్.

196

తే. సుతుఁడ నై యుంటి నీ కిపు డతులితముగ, జనకుఁడవు నీవు నీసతి జనని మాకుఁ

దిరముమీఱంగ నమ్ముమాడేవితోడ, సాటిసుమ్ము ధతిత్రీశ ! నేటునేయు!

197

చ. అని కృపఁజేసి శంభుఁ డవు డంబిక కిట్లను నోవెలంది! యి

య్యినకులనాఘఁచంద మిపు డిమ్మలరం గనుఁగొంటె ! నేను వే

శ్యను వెనుఁ గోర నియ్యకొని సద్దణికాంగన గల్గెనున్నచోఁ

దనకులకాంతనే యొసఁగెఁ దధ్యముగా వెలయింతిబాగుగన్.

198

క. ఇతఁ డింతవిరహయోగుం, డితనికి మనలోక మిప్పు డిత్తమె యనినం

బతిపల్కులు తగ విని పా, ర్వతి దా నిట్లనియె మిగులఁ బ్రమదముతోడన్. 199

సీ. ఇందుకీరీట ! నీ కేభక్తనరుఁడైనఁ బ్రాణం బొసంగును భాగ్య మొసఁగుఁ

దలఁ దెంచి యొసఁగును లలిఁ దనూజునిఁ గూరఁగా వండియొసఁగునుగానియిటుల

మానంబు దిగనాడి మానిని నీరాదు మాన మిచ్చుటఁజేసి మానవేశుఁ

డధికనిశ్చలభక్తుఁ డత్యంతసజ్జనుం డితనికి మనలోక మియవలయు

తే. ననిన శర్వాణిపలుకుల కలరె నభవుఁ, డంతమునులును బ్రహ్మాదు లభినుతింపఁ

దొగలుముకుళింపఁబద్ధముల్ తగవాసింప, దరణియుదయా ద్రిపైఁతోఁచెదత్త ణంబ.

సీ. దివి నప్పరోజునుల్ దవిలి నృత్యంబాడఁ గరమొప్ప గంధర్వపరులు పాడ

సకలదేవతలును ప్రకటించి పొగడంగ శుభలీల దివ్యదుందుభులు మ్రోయుఁ

బుడమి నెల్లెడలను బుష్పవత్సం బొప్ప నరు లెల్లఁ దలఁతత్తి యరసిచూడ

భక్త్యాణధరణీశుభామల నిరుపసుభర్త విమానంబుపైని వేడ్కఁ

తే. దనర నెక్కించుకొని కడు ఘనతమిఱఁ, బూని భల్లాణుతో జగంబులునుతింపఁ

దనత వృషభేంద్రు నెక్కి భూతలమునుండి, భవుఁడు వేంచేసెఁగై లాసభవనమునకు.

సీ. అనిన నయ్యాశ్వరుం డానందచిత్తుఁ డై గౌరియుం దానును ఘనతతోడ

భక్త్యాణభూపాలుఁ బ్రమథులలోఁ బెద్దఁ గాఁ జేసి పట్టంబుగట్టి మిగుల

మంగళగీతంబు లంగనల్ వెనుఁ బాడశంఖాదిరవములు సరవి మ్రోయ

నిరుగడ బ్రహ్మాదిసురలు నేవింపంగఁ బ్రమథగణంబులు బలిసి కొల్వ

తే. రమణతోఁ దానె తగ పత్ర బ్రహ్మ మగుచు, జగములన్నియు నేలుచు శాశ్వతముగ

రత్నసింహాసనస్థుఁడై రాజసమున, నవిరళం బగునుఖలీలఁ దవిలి యుండె. 202

సీ. అనుచు సూతుఁడు నైమిశారణ్యావాసు లై యలరుచుండెడుశౌనకాదులకును

రమణీయబససపురాణోక్త మైనయీ భల్లాణారాయభూపాలచరిత

- వినిపించుక్రమమును బనిమీఱ నానేర్చువిధమున రచియించి విమలభక్తి
దనర మీ కొసఁగితిఁ దగ మీర లిందులతప్పుల త్నమచేసి దయదలిర్ప
తే. నిమ్మహాకావ్య మెప్పుడు నిద్ధరిత్రి, నేర్పుతో విస్తరిల్లి బుధేంద్రులెల్లఁ
బొగడనాచంద్రతారార్క మగుచునుండు, నటునొనరించి సుముబ్రోవుమయ్యశర్య !
- క. నరవగులకుఁ గృతు లిడి యి, ద్ధరణిం గవివరులు సంపదలఁ బొందుదు రౌ
నెఱి నిహపరసుఖముల కై, మురుబుద్ధిని నీకుఁ గావ్య మొసఁగితి నభవా! 204
- క. ఈకథఁ జదివిన వ్రాసినఁ, బ్రాకటముగ వినినయట్టి భవ్యులకెల్లఁ
శ్రీకరముగ నభిమాతములు, చేకురఁగాఁ జేసి కరుణఁ జేయు మనంతః. 205
- ప. అని యివ్వభంబున విన్నవించి. 206
- క. కరతలభరితకురంగా!, చిరతరకరుణాంతరంగ! సింధునిరుంగా !
కరిదనుజమదవిభంగా!, గురుజనహృత్పద్మభృంగా! కుక్కుటలింగా. 207
- మణి. మురహారశరవర! మునిజనశరణా!, సురవరవరద! కుసుమశరహతణా !
చిరతరగుణ! విలసితకరహరిణా!, పరమపురుష! నిరుసమశశిభరణా! 208
- మాలిని. సదమలతరరూపా! సర్వలోక ప్రదీపా !
ముదితబుధకలాపా! ముఖ్యసత్యానులాపా !
విదళితఘనతాపా! విశ్రుతోద్యత్ప్రేతాపా!
కదనతలసకోపా! కాంచనాహిత్యచాపా! 209
- గద్య ఇది శ్రీమత్కృష్ణ-కృష్ణ-చేశ్వర నర ప్రసాద లబ్ధ కవితా సామ్రాజ్య ధురంధర
ఘనయశోబంధుర కాండిన్యగోత్ర ఐవిత్త కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధజ
నవిధేయ తిమ్మయ నామధేయ ప్రణీతం బైనరాజశేఖరవిలాసం బనుమహాకావ్యం
బునందు సర్వంబును దృఢీకృతము.

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

అచ్చ తెనుఁగురామాయణము, శుద్ధప్రతి	...	1	4
రుక్మిణీపరిణయము, కూచిమంచి జగ్గకవిది	...	0	8
అనంతునిఛందము, ఛందోదత్పణము	...	0	14
అనిరుద్ధచరిత్రము, కనుపర్తి అబ్బయామాత్యప్రణీతము	...	0	8
అప్పకవీయము, నూతనముద్రితము	...	2	8
,, విమర్శనముమాత్రము	...	0	5
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటీక (భాగవతము)	...	0	4
ఆముక్తమాల్యద, వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానముతో మేలు			
కాకితములమీఁద చక్కఁగ మరల ముద్రించియున్నాఁతము.		3	8
అంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము	...	0	2
ఆంధ్రభాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదివఱకు ముద్రితమైన ప్రతుల			
కన్న అన్నివిధముల బాగుగనున్నది	...	6	0
డిటో అత్యుత్తమప్రతి, రెండుసంపుటములు	...	8	0
శ్రీమదాంధ్రభారతము-పద్యకావ్యము:—			
7 సంపుటముల ప్రతి	1-కి రూ.	15	12
3 సంపుటములప్రతి	...	15	0
ఆడి, సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	2	4
ఆరణ్యపర్వము	,,	2	4
విరాటోద్యోగపర్వములు	,,	2	4
భీష్మద్రోణపర్వములుగల సంపుటము	...	2	4
కర్ణశల్యసౌప్తిక స్త్రీ పర్వములు,,	...	2	4
శాంతిపర్వము	,,	2	4
అనుశాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్గారో			
హణపర్వములుగల సంపుటము	...	2	4
అదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	...	6	8
యుద్ధపంచకము	,,	4	4
శాంతిసప్తకము	,,	4	4
ఆంధ్రభారతవిమర్శనము, మల్లాది నూర్యనారాయణశాస్త్రి	...	0	5
భోజరాజీయము, నూతనముద్రితము	...	1	8

బ్రహ్మో త్తరఖండము	...	1	0
ఆంధ్రబ్రహ్మండపురాణము	...	5	0
ఆంధ్రలలితోపాఖ్యానము	...	1	8
ఆంధ్రభాషాభూషణము	...	0	2
ఆంధ్రభాషాస్థానము, అట్టబైండు	...	0	12
,, కాలికోబైండు	...	1	2
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము, సాంబనిఘంటువు, టీకాను			
క్రమణికాసహితము	...	0	12
డిటో కాలికోబైండు	...	1	0
ఆంధ్రచంద్రాలోకము, సటీక	...	0	8
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటిపాపరాజప్రణీతము, చక్కనికూర్పు	...	2	4
ఉత్తరహరివంశము, నాచనసోమనాథకృతము	...	1	8
రుక్మాంగదచరిత్ర, ఏకాదశీమాహాత్మ్యము	...	0	10
నీతిపద్యసంగ్రహము, సటిప్పణము	...	0	4
కళాపూర్ణోదయము, దశసరికాగితములు	...	2	4
కాశీఖండము, చక్కనిక్రొత్తకూర్పు	...	1	8
డిటో కాలికోబైండు	...	1	12
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)	...	0	4
డిటో గట్టుప్రభువుకృతము	...	0	6
కృష్ణరాయవిజయము, కుమారధూర్జటికృతము	...	0	8
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0	8
డిటో కాలికోబైండు	...	0	10
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు, శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన			
పద్యము, కవనముమిక్కిలిసొంపు, పీఠిక అతివిపులము	...	7	8
రాజశేఖరవిలాసము	...	0	8
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు, ప్రథమభాగము	...	1	4
డిటో ద్వితీయభాగము	...	1	6
చెన్నబసవపురాణము, పాపకవికృతము	...	1	2
జైమినిభారతము, ఆశ్వమేధపర్వము, చక్కనికూర్పు	...	1	0
తారాశశాంకవిజయము, చక్కనికూర్పు	...	0	12
తెనుగుసమస్యలు	...	0	2

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్లస్.వేడ్, చెన్నపురి. ఈ.